

KONWENCJA

**o udzielaniu patentów europejskich (Konwencja o patencie europejskim),
sporządzona w Monachium dnia 5 października 1973 r., zmieniona aktem zmieniającym
artykuł 63 Konwencji z dnia 17 grudnia 1991 r. oraz decyzjami Rady Administracyjnej
Europejskiej Organizacji Patentowej z dnia 21 grudnia 1978 r., 13 grudnia 1994 r., 20
października 1995 r., 5 grudnia 1996 r. oraz 10 grudnia 1998 r., wraz z Protokołami
stanowiącymi jej integralną część**

(Dz. U. z dnia 26 kwietnia 2004 r.)

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 5 października 1973 r. została sporządzona w Monachium Konwencja o udzielaniu patentów europejskich, zmieniona aktem zmieniającym artykuł 63 Konwencji z dnia 17 grudnia 1991 r. oraz decyzjami Rady Administracyjnej Europejskiej Organizacji Patentowej z dnia 21 grudnia 1978 r., 13 grudnia 1994 r., 20 października 1995 r., 5 grudnia 1996 r. oraz 10 grudnia 1998 r., wraz z Protokołami stanowiącymi jej integralną część, a w dniu 29 listopada 2000 r. podpisany został w Monachium Akt rewidujący^{*)} Konwencję o udzielaniu patentów europejskich, w następującym brzmieniu:

- *) Tekst Aktu rewidującego konwencję nie jest publikowany, ponieważ Akt dotychczas nie wszedł w życie. Akt zostanie opublikowany, a informacja o jego wejściu w życie zostanie zamieszczona w odrębnym oświadczeniu rządowym.

Przekład

KONWENCJA

**o udzielaniu patentów europejskich
(Konwencja o patencie europejskim)
z dnia 5 października 1973 r.,**

zmieniona aktem zmieniającym art. 63 Konwencji z dnia 17 grudnia 1991 r. oraz decyzjami Rady Administracyjnej Europejskiej Organizacji Patentowej z dnia 21 grudnia 1978 r., 13 grudnia 1994 r., 20 października 1995 r., 5 grudnia 1996 r. oraz 10 grudnia 1998 r.

Preambuła

Umawiające się państwa,

pragnąc umocnić współpracę między państwami Europy w dziedzinie ochrony wynalazków,

pragnąc, aby w tych państwach taka ochrona mogła być uzyskiwana za pomocą jednej procedury udzielania patentów i poprzez ustanowienie pewnych jednolitych zasad rządzących tak udzielonymi patentami,

pragnąc zawrzeć w tym celu konwencję powołującą Europejską Organizację Patentową i stanowiącą porozumienie szczególne w rozumieniu art. 19 Konwencji o ochronie własności przemysłowej, podpisanej w Paryżu dnia 20 marca 1883 r. i po raz ostatni zmienionej dnia 14 lipca 1967 r., oraz układ o patencie regionalnym w rozumieniu art. 45 ust. 1 Układu o współpracy patentowej z dnia 19 czerwca 1970 r.,

uzgodniły następujące postanowienia:

CZĘŚĆ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE I ORGANIZACYJNE

Rozdział I

Postanowienia ogólne

Artykuł 1

Europejskie prawo o udzielaniu patentów

Niniejszym ustanawia się wspólny dla umawiających się państw system prawa o udzielaniu patentów.

Artykuł 2

Patent europejski

- (1) Patenty udzielone na mocy niniejszej konwencji noszą nazwę patentów europejskich.
- (2) Patent europejski posiada w każdym umawiającym się państwie, dla którego został udzielony, ten sam skutek i podlega tym samym warunkom, co patent krajowy udzielony przez to państwo, chyba że niniejsza konwencja stanowi inaczej.

Artykuł 3

Skutek terytorialny

Można wnosić o udzielenie patentu europejskiego dla jednego lub kilku umawiających się państw.

Artykuł 4

Europejska Organizacja Patentowa

(1) Niniejsza konwencja ustanawia Europejską Organizację Patentową, zwaną dalej "Organizacją". Posiada ona autonomię administracyjną i finansową.

(2) Organami Organizacji są:

- (a) Europejski Urząd Patentowy;
- (b) Rada Administracyjna.

(3) Zadaniem Organizacji jest udzielanie patentów europejskich. Zadanie to realizuje Europejski Urząd Patentowy nadzorowany przez Radę Administracyjną.

Rozdział II

Europejska Organizacja Patentowa

Artykuł 5

Status prawny

(1) Organizacja posiada osobowość prawną.

(2) W każdym umawiającym się państwie Organizacja korzysta ze zdolności prawnej w najszerszym zakresie przyznawanym osobom prawnym zgodnie z prawem krajowym tego państwa; może ona w szczególności nabywać lub zbywać majątek ruchomy i nieruchomy oraz może być stroną w procesie sądowym.

(3) Organizację reprezentuje prezes Europejskiego Urzędu Patentowego.

Artykuł 6

Siedziba

(1) Organizacja ma swoją siedzibę w Monachium.

(2) Europejski Urząd Patentowy jest tworzony w Monachium. Posiada oddział w Hadze.

Artykuł 7

Biura Europejskiego Urzędu Patentowego

W celu zapewnienia informacji i łączności można na mocy decyzji Rady Administracyjnej powołać w razie potrzeby biura Europejskiego Urzędu Patentowego w umawiających się państwach i przy organizacjach międzyrządowych z dziedziny własności przemysłowej, pod warunkiem uzyskania zgody zainteresowanego umawiającego się państwa lub organizacji.

Artykuł 8

Przywileje i immunitety

Protokół o przywilejach i immunitetach, stanowiący załącznik do niniejszej konwencji, określa warunki, na jakich Organizacja, członkowie Rady Administracyjnej, pracownicy Europejskiego Urzędu Patentowego oraz inne osoby wymienione w tym protokole jako biorące udział w pracach Organizacji korzystają na terytorium każdego umawiającego się państwa z przywilejów i immunitetów niezbędnych do wykonywania swoich obowiązków.

Artykuł 9

Odpowiedzialność

(1) Zobowiązanie umowne Organizacji podlega prawu mającemu zastosowanie do danej umowy.

(2) Zobowiązanie pozaumowne Organizacji wynikające ze szkody spowodowanej przez nią lub przez pracowników Europejskiego Urzędu Patentowego podczas wykonywania ich obowiązków podlega przepisom prawa Republiki Federalnej Niemiec. Jeżeli szkoda spowodowana jest przez oddział w Hadze albo biuro lub pracowników tam zatrudnionych, stosuje się przepisy prawa umawiającego się państwa, w którym znajduje się ten oddział lub biuro.

(3) Odpowiedzialność osobistą pracowników Europejskiego Urzędu Patentowego wobec Organizacji ustala Regulamin pracowniczy lub warunki zatrudnienia.

(4) Sądami właściwymi do rozstrzygania sporów wynikających z przepisów ust. 1 i 2 są:

- (a) dla sporów z ust. 1, właściwe dla tego rodzaju spraw - sądy Republiki Federalnej Niemiec, o ile zawarta między stronami umowa nie wskazuje sądów innego państwa;
- (b) dla sporów wynikających z ust. 2, albo właściwe dla tego rodzaju spraw - sądy Republiki Federalnej Niemiec, albo właściwe dla tego rodzaju spraw sądy państwa, w którym znajduje się oddział lub biuro.

Rozdział III

Europejski Urząd Patentowy

Artykuł 10

Kierownictwo

(1) Europejskim Urzędem Patentowym kieruje prezes, który odpowiada za swoją działalność przed Radą Administracyjną.

(2) W tym celu prezes pełni w szczególności następujące funkcje i posiada następujące uprawnienia:

- (a) podejmuje niezbędne kroki w celu zapewnienia funkcjonowania Europejskiego Urzędu Patentowego, włącznie z zatwierdzaniem wewnętrznych instrukcji administracyjnych i publikowaniem informacji do publicznej wiadomości;
- (b) określa, o ile konwencja nie zawiera przepisów w tym względzie, które zadania mają być realizowane w Europejskim Urzędzie Patentowym w Monachium, a które w jego oddziale w Hadze;
- (c) może przedłożyć Radzie Administracyjnej projekt zmiany niniejszej konwencji oraz projekt przepisów o charakterze ogólnym lub decyzji, które wchodzą w zakres kompetencji Rady Administracyjnej;
- (d) przygotowuje i realizuje budżet oraz budżet korygujący lub uzupełniający;
- (e) każdego roku przedkłada Radzie Administracyjnej sprawozdanie z zarządu;
- (f) sprawuje władzę zwierzchnią nad personelem;
- (g) z zastrzeżeniem postanowień art. 11 mianuje i awansuje pracowników;
- (h) sprawuje władzę dyscyplinarną nad pracownikami, z wyjątkiem pracowników, o których mowa w art. 11, oraz może występować do Rady Administracyjnej z wnioskiem o

postępowanie dyscyplinarne w stosunku do pracowników, o których mowa w art. 11 ust. 2 i 3;

(i) może delegować swoje obowiązki i uprawnienia.

(3) Prezes wspomagany jest przez kilku wiceprezesów. Jeśli prezes jest nieobecny lub niezdolny do pełnienia obowiązków, zastępuje go jeden z wiceprezesów zgodnie z procedurą ustaloną przez Radę Administracyjną.

Artykuł 11

Mianowanie wyższych rangą pracowników

(1) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego powoływany jest decyzją Rady Administracyjnej.

(2) Wiceprezesi powoływani są decyzją Rady Administracyjnej po zasięgnięciu opinii prezesa.

(3) Członkowie Komisji Odwoławczych i Rozszerzonej Komisji Odwoławczej, włącznie z przewodniczącymi, powoływani są decyzją Rady Administracyjnej na wniosek prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego. Mogą oni być ponownie powołani decyzją Rady Administracyjnej po zasięgnięciu opinii prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego.

(4) Rada Administracyjna sprawuje władzę dyscyplinarną w stosunku do pracowników, o których mowa w ust. 1-3.

Artykuł 12

Obowiązki urzędowe

Pracownicy Europejskiego Urzędu Patentowego, nawet po rozwiązaniu umowy o pracę, zobowiązani są zarówno do nieujawniania, jak i do niewykorzystywania informacji, które ze względu na swój charakter stanowią tajemnicę zawodową.

Artykuł 13

Spory pomiędzy Organizacją a pracownikami Europejskiego Urzędu Patentowego

(1) Pracownicy oraz byli pracownicy Europejskiego Urzędu Patentowego lub ich następcy prawni mogą, w przypadku sporów z Europejską Organizacją Patentową, zwracać się do Trybunału Administracyjnego Międzynarodowej Organizacji Pracy stosownie do Statutu Trybunału oraz w granicach i z zastrzeżeniem warunków ustalonych w Regulaminie pracowniczym dla pracowników stałych lub ustalonych w Regulaminie systemu emerytalnego albo wynikających z warunków zatrudnienia innych pracowników.

(2) Odwołanie jest dopuszczalne tylko wtedy, jeśli zainteresowany wykorzystał wszystkie inne środki odwoławcze dostępne, zależnie od okoliczności, na podstawie Regulaminu pracowniczego, Regulaminu systemu emerytalnego albo warunków zatrudnienia.

Artykuł 14

Języki obowiązujące w Europejskim Urzędzie Patentowym

(1) Urzędowymi językami obowiązującymi w Europejskim Urzędzie Patentowym są: angielski, francuski i niemiecki. Europejskie zgłoszenia patentowe muszą być dokonane w jednym z tych języków.

(2) Jednakże, osoby fizyczne lub osoby prawne posiadające miejsce zamieszkania albo główną siedzibę firmy na terytorium umawiającego się państwa, którego językiem urzędowym jest język inny niż angielski, francuski lub niemiecki, oraz obywatele tego państwa zamieszkujący za granicą, mogą dokonywać europejskich zgłoszeń patentowych w języku urzędowym tego państwa. Niemniej jednak, w terminie określonym w Regulaminie wykonawczym, należy złożyć tłumaczenie na jeden z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego; tłumaczenie to można uzgadniać z oryginalnym tekstem zgłoszenia w trakcie całego postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym.

(3) Język urzędowy Europejskiego Urzędu Patentowego, w którym dokonano europejskiego zgłoszenia patentowego lub w przypadku, o którym mowa w ust. 2, języki tłumaczenia są językami stosowanymi we wszystkich postępowaniach przed Europejskim Urzędem Patentowym dotyczących zgłoszenia lub udzielonego patentu, o ile Regulamin wykonawczy nie stanowi inaczej.

(4) Osoby, o których mowa w ust. 2, mogą również składać w języku urzędowym danego umawiającego się państwa te dokumenty, które należy złożyć w określonym terminie. Jednakże, muszą one, w terminie określonym w Regulaminie wykonawczym, złożyć ich tłumaczenie na język stosowany w postępowaniu; w przypadkach przewidzianych w Regulaminie wykonawczym, mogą one złożyć tłumaczenie na inny język urzędowy Europejskiego Urzędu Patentowego.

(5) Jeśli jakikolwiek dokument, niebędący częścią składową europejskiego zgłoszenia patentowego, zostanie złożony w innym języku niż przewiduje to niniejsza konwencja lub jeśli tłumaczenie wymagane na mocy niniejszej konwencji nie zostanie złożone w terminie, wówczas dokument uważa się za nieodebrany.

(6) Europejskie zgłoszenia patentowe publikuje się w języku postępowania.

(7) Opisy patentów europejskich publikuje się w języku postępowania; zawierają one tłumaczenie zastrzeżeń na dwa pozostałe języki urzędowe Europejskiego Urzędu Patentowego.

(8) W trzech językach urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego publikuje się:

- (a) Europejski Biuletyn Patentowy;
- (b) Dziennik Urzędowy Europejskiego Urzędu Patentowego.

(9) Wpisy do Europejskiego Rejestru Patentowego dokonywane są w trzech językach urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego. W przypadku wątpliwości, autentyczny jest wpis w języku postępowania.

Artykuł 15

Wydziały, przed którymi toczy się postępowanie

Do prowadzenia postępowań ustanowionych niniejszą konwencją w Europejskim Urzędzie Patentowym utworzone zostają:

- (a) Sekcja Zgłoszeń;
- (b) Wydziały Poszukiwań;
- (c) Wydziały Badań;
- (d) Wydziały ds. Sprzeciwów;
- (e) Wydział Prawny;
- (f) Komisje Odwoławcze;
- (g) Rozszerzona Komisja Odwoławcza.

Artykuł 16

Sekcja Zgłoszeń

Sekcja Zgłoszeń znajduje się w oddziale w Hadze. Odpowiada ona za prowadzenie badania przy dokonaniu zgłoszenia oraz badania pod względem formalnym każdego europejskiego zgłoszenia patentowego aż do momentu złożenia wniosku o badanie lub oświadczenia przez zgłaszającego, stosownie do art. 96 ust. 1, że pragnie on dalszego prowadzenia postępowania w odniesieniu do swojego zgłoszenia. Jest ona również odpowiedzialna za publikację europejskiego zgłoszenia patentowego oraz sprawozdania z poszukiwania europejskiego.

Artykuł 17

Wydziały Poszukiwań

Wydziały Poszukiwań znajdują się w oddziale w Hadze. Odpowiadają one za sporządzanie sprawozdań z poszukiwania europejskiego.

Artykuł 18

Wydziały Badań

(1) Wydział Badań odpowiada za prowadzenie badania każdego europejskiego zgłoszenia patentowego od momentu, w którym kończą się zadania Sekcji Zgłoszeń.

(2) Wydział Badań składa się z trzech ekspertów o specjalności technicznej. Niemniej jednak, zgodnie z ogólną zasadą, do chwili podjęcia ostatecznej decyzji prowadzenie badania powierza się jednemu członkowi tego Wydziału. Postępowanie ustne prowadzone jest przed samym Wydziałem Badań. Jeśli Wydział Badań uważa, że wymaga tego charakter decyzji, rozszerza swój skład o dodatkowego eksperta o kwalifikacjach prawniczych. W przypadku równego podziału głosów, decyduje głos przewodniczącego Wydziału.

Artykuł 19

Wydziały ds. Sprzeciwów

(1) Wydział ds. Sprzeciwów odpowiada za rozpatrywanie sprzeciwów wobec każdego patentu europejskiego.

(2) Wydział ds. Sprzeciwów składa się z trzech ekspertów o specjalności technicznej, z których co najmniej dwóch nie brało udziału w postępowaniu o udzielenie patentu, którego dotyczy sprzeciw. Ekspert, który brał udział w postępowaniu o udzielenie tego patentu europejskiego, nie może być przewodniczącym. Przed podjęciem ostatecznej decyzji w sprawie sprzeciwu Wydział ds. Sprzeciwów może powierzyć zbadanie sprzeciwu jednemu ze swoich członków. Postępowanie ustne prowadzone jest przed samym Wydziałem ds. Sprzeciwów. Jeśli Wydział ds. Sprzeciwów uważa, że wymaga tego charakter decyzji rozszerza swój skład o dodatkowego eksperta o kwalifikacjach prawniczych, który nie brał udziału w postępowaniu o udzielenie tego patentu. W przypadku równego podziału głosów, decyduje głos przewodniczącego Wydziału.

Artykuł 20

Wydział Prawny

(1) Wydział Prawny odpowiada za decyzje dotyczące wpisów w Rejestrze Patentów Europejskich oraz dotyczące wpisu na listę zawodowych pełnomocników i skreślenia z tej listy.

(2) Decyzje Wydziału Prawnego podejmowane są przez jednego członka Wydziału posiadającego kwalifikacje prawnicze.

Artykuł 21

Komisje Odwoławcze

(1) Komisje Odwoławcze odpowiadają za rozpatrywanie odwołań od decyzji Sekcji Zgłoszeń, Wydziałów Badań, Wydziałów ds. Sprzeciwów oraz Wydziału Prawnego.

(2) Odwołania od decyzji Sekcji Zgłoszeń lub Wydziału Prawnego rozpatruje Komisja Odwoławcza w składzie trzech członków posiadających kwalifikacje prawnicze.

(3) Odwołania od decyzji Wydziału Badań rozpatruje Komisja Odwoławcza w składzie:

- (a) dwóch członków posiadających kwalifikacje techniczne i jednego członka posiadającego kwalifikacje prawnicze, jeżeli decyzja dotyczy odrzucenia europejskiego zgłoszenia patentowego albo odmowy udzielenia patentu europejskiego i została podjęta przez Wydział Badań w składzie mniejszym niż czterech członków;
- (b) trzech członków posiadających kwalifikacje techniczne i dwóch członków posiadających kwalifikacje prawnicze, jeżeli decyzja została podjęta przez Wydział Badań w składzie czterech członków albo jeżeli Komisja Odwoławcza uważa, że wymaga tego charakter odwołania;
- (c) trzech członków posiadających kwalifikacje prawnicze we wszystkich pozostałych przypadkach.

(4) Odwołania od decyzji Wydziału ds. Sprzeciwów rozpatruje Komisja Odwoławcza w składzie:

- (a) dwóch członków posiadających kwalifikacje techniczne i jednego członka posiadającego kwalifikacje prawnicze, jeżeli decyzja została podjęta przez Wydział ds. Sprzeciwów w składzie trzech członków;
- (b) trzech członków posiadających kwalifikacje techniczne i dwóch członków posiadających kwalifikacje prawnicze, jeżeli decyzja została podjęta przez Wydział ds. Sprzeciwów w składzie czterech członków albo jeżeli Komisja Odwoławcza uważa, że wymaga tego charakter odwołania.

Artykuł 22

Rozszerzona Komisja Odwoławcza

(1) Rozszerzona Komisja Odwoławcza odpowiada za:

- (a) rozstrzygnięcie kwestii prawnych skierowanych do niej przez Komisje Odwoławcze;
- (b) wydawanie opinii w kwestiach prawnych skierowanych do niej przez prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego, zgodnie z warunkami ustalonymi w art. 112.

(2) Rozszerzona Komisja Odwoławcza wydaje decyzje lub opinie w składzie pięciu członków posiadających kwalifikacje prawnicze i dwóch członków posiadających

kwalifikacje techniczne. Przewodniczącym jest jeden z członków posiadających kwalifikacje prawnicze.

Artykuł 23

Niezawisłość członków Komisji

(1) Członków Rozszerzonej Komisji Odwoławczej oraz Komisji Odwoławczych powołuje się na okres pięciu lat i w ciągu tego okresu nie mogą zostać odwołani ze swojego stanowiska, chyba że istnieją poważne powody takiego odwołania i Rada Administracyjna na wniosek Rozszerzonej Komisji Odwoławczej podejmie decyzję z takim skutkiem.

(2) Członkowie Komisji nie mogą być członkami Sekcji Zgłoszeń, Wydziałów Badań, Wydziałów ds. Sprzeciwów lub Wydziału Prawnego.

(3) Członkowie Komisji w swoich decyzjach nie są związani żadnymi wytycznymi i przestrzegają jedynie przepisów niniejszej konwencji.

(4) Zasady proceduralne Komisji Odwoławczych i Rozszerzonej Komisji Odwoławczej zostają przyjęte zgodnie z przepisami Regulaminu wykonawczego. Zasady podlegają zatwierdzeniu przez Radę Administracyjną.

Artykuł 24

Wyłączenie i sprzeciw

(1) Członkowie Komisji Odwoławczych lub Rozszerzonej Komisji Odwoławczej nie mogą brać udziału w postępowaniu odwoławczym, jeśli mają w nim jakikolwiek interes osobisty, jeśli poprzednio występowali w charakterze przedstawicieli jednej ze stron albo jeśli brali udział w podejmowaniu decyzji będącej przedmiotem odwołania.

(2) Jeśli z któregośkolwiek powodu wymienionego w ust. 1 bądź z innej przyczyny członek Komisji Odwoławczej lub Rozszerzonej Komisji Odwoławczej uważa, że nie powinien brać udziału w postępowaniu odwoławczym, informuje o tym Komisję.

(3) Każda ze stron może z przyczyn wymienionych w ust. 1 bądź w przypadku podejrzenia o stronniczość wnieść o wyłączenie członków Komisji Odwoławczej lub Rozszerzonej Komisji Odwoławczej. Wniosek o wyłączenie nie jest dopuszczalny, jeśli strona, będąc świadoma istnienia powodów do wyłączenia, podjęła środki procesowe. Narodowość członków nie może stanowić podstawy wniosku o wyłączenie.

(4) Komisje Odwoławcze i Rozszerzona Komisja Odwoławcza podejmują decyzje w sprawach określonych w ust. 2 i 3 bez udziału członka, którego dotyczy wyłączenie. W celu podjęcia takiej decyzji, członka, co do którego złożono wniosek o wyłączenie, zastępuje jego zastępca.

Artykuł 25

Opinia techniczna

Europejski Urząd Patentowy zobowiązany jest, na wniosek właściwego sądu krajowego rozpatrującego sprawę o naruszenie lub unieważnienie, wydać, po wniesieniu odpowiedniej opłaty, opinię techniczną dotyczącą patentu europejskiego będącego przedmiotem sprawy sądowej. Wydawanie takich opinii leży w gestii Wydziału Badań.

Rozdział IV

Rada Administracyjna

Artykuł 26

Członkostwo

(1) Rada Administracyjna składa się z przedstawicieli umawiających się państw i ich zastępców. Każde umawiające się państwo ma prawo do wyznaczenia do Rady Administracyjnej jednego przedstawiciela i jednego jego zastępcy.

(2) Członkowie Rady Administracyjnej mogą być wspomagani przez doradców lub ekspertów, z zastrzeżeniem postanowień zawartych w przepisach proceduralnych tej Rady.

Artykuł 27

Przewodnictwo

(1) Rada Administracyjna wybiera przewodniczącego i wiceprzewodniczącego spośród przedstawicieli umawiających się państw i ich zastępców. W przypadku gdy przewodniczący nie może wykonywać swoich funkcji, zastępuje go z urzędu wiceprzewodniczący.

(2) Kadencja przewodniczącego i wiceprzewodniczącego trwa trzy lata. Kadencja może zostać przedłużona.

Artykuł 28

Kolegium

(1) Jeżeli jest co najmniej osiem umawiających się państw, Rada Administracyjna może utworzyć Kolegium złożone z pięciu członków.

(2) Przewodniczący i wiceprzewodniczący Rady Administracyjnej są z urzędu członkami Kolegium; pozostali trzej członkowie wybierani są przez Radę Administracyjną.

(3) Kadencja członków wybranych przez Radę Administracyjną wynosi trzy lata. Nie można zostać wybranym na kolejną kadencję.

(4) Kolegium wykonuje obowiązki powierzone mu przez Radę Administracyjną zgodnie z przepisami proceduralnymi Rady.

Artykuł 29

Posiedzenia

(1) Posiedzenia Rady Administracyjnej zwołuje przewodniczący.

(2) W obradach Rady Administracyjnej bierze udział prezes Europejskiego Urzędu Patentowego.

(3) Raz do roku odbywa się posiedzenie zwyczajne Rady Administracyjnej. Dodatkowo Rada Administracyjna zbiera się z inicjatywy przewodniczącego lub na wniosek jednej trzeciej umawiających się państw.

(4) Obrady Rady Administracyjnej przebiegają na podstawie porządku obrad i odbywają się zgodnie z jej przepisami proceduralnymi.

(5) Wstępny porządek obrad obejmuje każdą kwestię, o której włączenie wnioskowało którekolwiek z umawiających się państw zgodnie z przepisami proceduralnymi.

Artykuł 30

Udział obserwatorów

(1) Światowa Organizacja Własności Intelektualnej reprezentowana jest na posiedzeniach Rady Administracyjnej zgodnie z postanowieniami porozumienia, które zostanie zawarte pomiędzy Europejską Organizacją Patentową a Światową Organizacją Własności Intelektualnej.

(2) Każda inna organizacja międzyrządowa zobowiązana do wprowadzania w życie procedur międzynarodowych w dziedzinie patentowej, z którą Organizacja zawarła porozumienie, jest reprezentowana na posiedzeniach Rady Administracyjnej zgodnie z postanowieniami zawartymi w takim porozumieniu.

(3) Wszelkie inne organizacje międzyrządowe i międzynarodowe organizacje pozarządowe, prowadzące działalność mieszczącą się w obszarze zainteresowań Organizacji, mogą zostać zaproszone przez Radę Administracyjną do wzięcia udziału w jej posiedzeniach w trakcie dyskusji nad sprawami będącymi przedmiotem obopólnych zainteresowań.

Artykuł 31

Języki obowiązujące w Radzie Administracyjnej

(1) Obrady Rady Administracyjnej prowadzone są w językach: angielskim, francuskim i niemieckim.

(2) Dokumenty przedkładane Radzie Administracyjnej i protokoły z jej obrad sporządzane są w trzech językach wymienionych w ust. 1.

Artykuł 32

Personel, pomieszczenia i wyposażenie

Europejski Urząd Patentowy przekazuje do dyspozycji Rady Administracyjnej oraz każdego organu przez nią utworzonego personel, pomieszczenia i wyposażenie, które mogą być im niezbędne do wypełniania obowiązków.

Artykuł 33

Kompetencje Rady Administracyjnej w określonych sprawach

(1) Rada Administracyjna uprawniona jest do zmiany następujących postanowień niniejszej konwencji:

- (a) terminów ustalonych w niniejszej konwencji; dotyczy to terminu ustalonego w art. 94 i to jedynie w warunkach ustalonych w art. 95;
- (b) regulaminu wykonawczego.

(2) Rada Administracyjna uprawniona jest, stosownie do niniejszej konwencji, do zatwierdzania lub zmiany następujących postanowień:

- (a) regulaminu finansowego;
- (b) regulaminu pracowniczego dla pracowników stałych oraz warunków zatrudnienia pozostałych pracowników Europejskiego Urzędu Patentowego, siatki płac dla pracowników

stałych i pozostałych pracowników, a także charakteru i zasad przydzielania wszystkich dodatkowych świadczeń;

- (c) regulaminu systemu emerytalnego oraz stosownych podwyżek istniejących emerytur odpowiednio do wzrostu wynagrodzeń;
- (d) zasad dotyczących opłat;
- (e) zasad proceduralnych Rady.

(3) Niezależnie od postanowień art. 18 ust. 2 Rada Administracyjna, kierując się własnym doświadczeniem, uprawniona jest do podjęcia decyzji, że przy pewnych rodzajach spraw Wydziały Badań składają się z jednego eksperta posiadającego kwalifikacje techniczne. Decyzja taka może zostać uchylona.

(4) Rada Administracyjna uprawniona jest do upoważnienia prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego do prowadzenia negocjacji oraz do zawierania, za jej zgodą, porozumień w imieniu Europejskiej Organizacji Patentowej z państwami, organizacjami międzyrządowymi i ośrodkami dokumentacji utworzonymi na mocy porozumień z tymi organizacjami.

Artykuł 34

Prawo do głosowania

(1) Prawo do głosowania w Radzie Administracyjnej zastrzeżone jest dla umawiających się państw.

(2) Z zastrzeżeniem stosowania postanowień art. 36 każde umawiające się państwo posiada jeden głos.

Artykuł 35

Zasady głosowania

(1) Rada Administracyjna podejmuje decyzje, z wyjątkiem tych, o których mowa w ust. 2, zwykłą większością głosów umawiających się państw reprezentowanych i głosujących.

(2) Większość trzech czwartych głosów umawiających się państw reprezentowanych i głosujących wymagana jest do podejmowania tych decyzji, do podjęcia których Rada Administracyjna została upoważniona na podstawie art. 7, art. 11 ust. 1, art. 33, art. 39 ust. 1, art. 40 ust. 2 i 4, art. 46, art. 87, art. 95, art. 134, art. 151 ust. 3, art. 154 ust. 2, art. 155 ust. 2, art. 156, art. 157 ust. 2-4, art. 160 ust. 1 drugie zdanie, art. 162, art. 163, art. 166, art. 167 i art. 172.

(3) Wstrzymania się od głosowania nie uważa się za oddanie głosu.

Artykuł 36

Ważenie głosów

(1) Dla przyjęcia lub zmiany zasad dotyczących opłat i jeśli wkład finansowy wnoszony przez umawiające się państwa miałby przez to ulec zwiększeniu, dla przyjęcia budżetu Organizacji i budżetu korygującego lub uzupełniającego, każde umawiające się państwo może domagać się, po pierwszym głosowaniu, w którym każde umawiające się państwo dysponuje jednym głosem, i niezależnie od wyniku tego głosowania, niezwłocznego przeprowadzenia drugiego głosowania, w którym głosy przydzielone będą państwom zgodnie z ust. 2. Decyzja zostanie podjęta na podstawie wyniku tego drugiego głosowania.

(2) Liczbę głosów, jaką dysponuje każde umawiające się państwo w drugim głosowaniu, oblicza się następująco:

- (a) procent uzyskany dla każdego umawiającego się państwa w odniesieniu do podziału stosowanego dla nadzwyczajnych wkładów finansowych zgodnie z art. 40 ust. 3 i 4 mnoży się przez ilość umawiających się państw i dzieli przez pięć;
- (b) uzyskaną w ten sposób liczbę głosów zaokrągla się w górę do następnej liczby całkowitej;
- (c) do tej liczby dodaje się pięć dodatkowych głosów;
- (d) niemniej jednak, żadne umawiające się państwo nie może posiadać więcej niż trzydzieści głosów.

Rozdział V

Przepisy finansowe

Artykuł 37

Pokrycie wydatków

Wydatki Organizacji pokrywa się:

- (a) ze środków własnych Organizacji;
- (b) z wpłat dokonywanych przez umawiające się państwa z tytułu opłat za utrzymanie w mocy patentów europejskich w tych państwach;
- (c) gdy jest to niezbędne, z nadzwyczajnych wkładów finansowych wnoszonych przez umawiające się państwa;
- (d) w odpowiednich przypadkach, z dochodów, o których mowa w art. 146.

Artykuł 38

Środki własne Organizacji

Środki własne Organizacji to przychody z opłat ustalonych w niniejszej konwencji, jak również wszelkie wpływy niezależnie od ich charakteru.

Artykuł 39

Wpłaty dokonywane przez umawiające się państwa z tytułu opłat za utrzymanie w mocy patentów europejskich

(1) Każde umawiające się państwo wpłaca do Organizacji, z tytułu każdej opłaty otrzymanej w tym państwie za utrzymanie w mocy patentu europejskiego, kwotę równą procentowi tej opłaty, który ustala Rada Administracyjna; nie przekracza on 75 % i jest jednakowy dla wszystkich umawiających się państw. Jednakże, jeśli procent ten odpowiada kwocie mniejszej niż jednolita kwota minimalna ustalona przez Radę Administracyjną, umawiające się państwo wpłaca do Organizacji tę minimalną kwotę.

(2) Każde umawiające się państwo przekazuje do Organizacji takie informacje, jakie Rada Administracyjna uważa za niezbędne do określenia wysokości należnych od niego wpłat.

(3) Terminy wymagalności tych wpłat ustala Rada Administracyjna.

(4) Jeśli wpłata nie zostanie przekazana w całości w wymagalnym terminie, wówczas umawiające się państwo płaci odsetki od pozostałej zapłaconej kwoty.

Artykuł 40

Wysokość opłat i wpłat - nadzwyczajne wkłady finansowe

(1) Wysokość opłat, o których mowa w art. 38, oraz procent, o którym mowa w art. 39, ustala się w takiej wysokości, aby zapewnić, że wpływy z tego tytułu będą wystarczające do zrównoważenia budżetu Organizacji.

(2) Jednakże, jeśli Organizacja nie może osiągnąć równowagi budżetowej zgodnie z warunkami ustalonymi w ust. 1, umawiające się państwa przekazują do Organizacji nadzwyczajne wkłady finansowe, których wysokość na dany okres rozliczeniowy określa Rada Administracyjna.

(3) Nadzwyczajne wkłady finansowe ustala się w stosunku do każdego umawiającego się państwa na podstawie liczby zgłoszeń patentowych dokonanych w ostatnim roku, oprócz roku poprzedzającego ten, w którym niniejsza konwencja weszła w życie, i oblicza w następujący sposób:

- (a) w połowie proporcjonalnie do liczby zgłoszeń patentowych dokonanych w danym umawiającym się państwie;
- (b) w połowie proporcjonalnie do drugiej z kolei największej liczby zgłoszeń patentowych dokonanych w pozostałych umawiających się państwach przez osoby fizyczne lub prawne posiadające miejsce zamieszkania lub główną siedzibę firmy w danym umawiającym się państwie.

Jednakże kwoty, które mają wnieść państwa, w których liczba dokonanych zgłoszeń patentowych przekracza 25.000, traktuje się jako całość i ustala się nowy podział proporcjonalnie do całkowitej liczby zgłoszeń patentowych dokonanych w tych państwach.

(4) Jeżeli w odniesieniu do któregośkolwiek umawiającego się państwa nie można ustalić stawki tej kwoty zgodnie z ust. 3, Rada Administracyjna, za zgodą tego państwa, podejmuje decyzje o jej wymiarze.

(5) Art. 39 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do nadzwyczajnych wkładów finansowych.

(6) Nadzwyczajne wkłady finansowe zwracane są wraz z odsetkami, których stopa procentowa jest jednakowa dla wszystkich umawiających się państw. Zwroty dokonywane są w miarę możliwości zabezpieczenia na ten cel środków w budżecie; kwota zabezpieczona w ten sposób dzielona jest między umawiające się państwa zgodnie z podziałem, o którym mowa w ust. 3 i 4 powyżej.

(7) Nadzwyczajne wkłady finansowe, przekazane w jakimkolwiek okresie rozliczeniowym, zwracane są w całości przed dokonaniem zwrotu jakichkolwiek takich wkładów lub ich części przekazanych w kolejnym okresie rozliczeniowym.

Artykuł 41

Zaliczki

(1) Na wniosek prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego umawiające się państwa wpłacają do Organizacji zaliczki na poczet wpłat i wkładów w granicach kwoty ustalonej przez Radę Administracyjną. Wysokość tych zaliczek ustala się proporcjonalnie do kwot należnych od umawiających się państw w danym okresie rozliczeniowym.

(2) Art. 39 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do zaliczek.

Artykuł 42

Budżet

(1) Dochody i wydatki Organizacji są przedmiotem szacunków dla każdego okresu rozliczeniowego i wykazane są w budżecie. W miarę potrzeby opracowuje się budżet korygujący i budżet uzupełniający.

(2) Budżet jest zrównoważony co do dochodów i wydatków.

(3) Budżet sporządza się w jednostce obrachunkowej ustalonej w Regulaminie finansowym.

Artykuł 43

Upoważnienie do dokonywania wydatków

(1) Upoważnienie do dokonywania wydatków wpisanych do budżetu ważne jest w ciągu jednego okresu rozliczeniowego, o ile postanowienia zawarte w Regulaminie finansowym nie stanowią inaczej.

(2) Z zastrzeżeniem warunków, które ustali Regulamin finansowy, wszystkie przydziały poza wydatkami na personel, które nie zostały wydatkowane do końca okresu rozliczeniowego, mogą zostać przeniesione, ale jedynie do końca następnego okresu rozliczeniowego.

(3) Przydziały rozplanowane są według różnych tytułów w zależności od rodzaju i celu wydatku i w miarę potrzeby dalej podzielone zgodnie z Regulaminem finansowym.

Artykuł 44

Przydziały na nieprzewidziane wydatki

(1) Budżet Organizacji może zawierać przydziały na nieprzewidziane wydatki.

(2) Zużytkowanie tych przydziałów przez Organizację podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez Radę Administracyjną.

Artykuł 45

Okres rozliczeniowy

Okres rozliczeniowy rozpoczyna się z dniem 1 stycznia i kończy z dniem 31 grudnia.

Artykuł 46

Przygotowanie i zatwierdzenie budżetu

(1) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego przedkłada projekt budżetu Radzie Administracyjnej nie później niż w dacie określonej w Regulaminie finansowym.

(2) Budżet oraz budżet korygujący lub budżet uzupełniający zatwierdza Rada Administracyjna.

Artykuł 47

Budżet tymczasowy

(1) Jeśli na początku okresu rozliczeniowego budżet nie został zatwierdzony przez Radę Administracyjną, wydatki mogą być realizowane na podstawie rozliczeń miesięcznych z danego tytułu lub innego działu budżetowego, zgodnie z postanowieniami Regulaminu finansowego, w wysokości do jednej dwunastej przydziałów budżetowych z poprzedniego okresu rozliczeniowego, pod warunkiem że fundusze w ten sposób udostępnione prezesowi Europejskiego Urzędu Patentowego nie przekraczają jednej dwunastej funduszy przewidzianych w projekcie budżetu.

(2) Rada Administracyjna może, pod warunkiem przestrzegania innych postanowień ustalonych w ust. 1, upoważnić do dokonywania wydatków przekraczających jedną dwunastą funduszy.

(3) Wpłaty, o których mowa w art. 37 (b), wnosi się na zasadach tymczasowych zgodnie z warunkami określonymi w art. 39 na rok poprzedzający rok, którego dotyczy projekt budżetu.

(4) Umawiające się strony wnoszą co miesiąc, na zasadach tymczasowych i zgodnie z podziałem, o którym mowa w art. 40 ust. 3 i 4, wszelkie nadzwyczajne wkłady finansowe niezbędne do zapewnienia realizacji powyższych postanowień ust. 1 i 2. Art. 39 ust. 4 stosuje się odpowiednio do tych wkładów.

Artykuł 48

Wykonanie budżetu

(1) Za wykonanie budżetu oraz budżetu korygującego lub uzupełniającego odpowiada prezes Europejskiego Urzędu Patentowego w granicach przydzielonych funduszy.

(2) W ramach budżetu prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może, w granicach i na warunkach ustalonych w Regulaminie finansowym, przenosić fundusze pomiędzy poszczególnymi tytułami lub działami.

Artykuł 49

Kontrola rachunków

(1) Rachunek dochodów i wydatków oraz bilans Organizacji sprawdzają w pełni niezawisli rewidenci, powołani przez Radę Administracyjną na okres pięciu lat, który to okres można odnowić lub przedłużyć.

(2) Kontrola na podstawie rachunków, a w razie potrzeby przeprowadzana na miejscu, ustala, czy wszystkie dochody zostały uzyskane i wszystkie wydatki dokonane w sposób właściwy i zgodny z prawem oraz czy zarządzanie finansowe jest prawidłowe. Rewidenci sporządzają sprawozdanie po zakończeniu każdego okresu rozliczeniowego.

(3) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego każdego roku przedkłada Radzie Administracyjnej, razem ze sprawozdaniem rewidentów, zestawienie rachunkowe z poprzedniego okresu rozliczeniowego dotyczące budżetu oraz bilans przedstawiający aktywa i pasywa Organizacji.

(4) Rada Administracyjna zatwierdza roczne zestawienie rachunkowe razem ze sprawozdaniem rewidentów i udziela prezesowi Europejskiego Urzędu Patentowego absolutorium z wykonania budżetu.

Artykuł 50

Regulamin finansowy

Regulamin finansowy ustanawia w szczególności:

- (a) procedurę dotyczącą sporządzania i wykonania budżetu oraz przedkładania i kontrolowania rachunków;
- (b) sposób i procedurę, według których wpłaty i wkłady finansowe przewidziane w art. 37 oraz zaliczki przewidziane w art. 41 mają być przekazywane do dyspozycji Organizacji przez umawiające się państwa;
- (c) zasady dotyczące odpowiedzialności urzędników rozliczających i dokonujących płatności oraz dyspozycje dotyczące ich nadzorowania;
- (d) odsetki przewidziane w art. 39, art. 40 i art. 47;
- (e) sposób obliczania wkładów finansowych należnych na mocy art. 146;
- (f) skład i obowiązki Komisji ds. Budżetu i Finansów, która powinna zostać utworzona przez Radę Administracyjną.

Artykuł 51

Zasady dotyczące opłat

Zasady dotyczące opłat określają w szczególności wysokość opłat oraz sposoby ich wnoszenia.

CZĘŚĆ II

PRAWO PATENTOWE MATERIALNE

Rozdział 1

Zdolność patentowa

Artykuł 52

Wynalazki posiadające zdolność patentową

(1) Patenty europejskie udzielane są na wynalazki, które nadają się do przemysłowego stosowania, są nowe i posiadają poziom wynalazczy.

(2) Nie uważa się za wynalazki w rozumieniu ust. 1 w szczególności:

- (a) odkryć, teorii naukowych i metod matematycznych;
- (b) wytworów o charakterze estetycznym;
- (c) schematów, zasad i metod przeprowadzania procesów myślowych, rozgrywania gier albo prowadzenia działalności gospodarczej oraz programów komputerowych;
- (d) przedstawienia informacji.

(3) Postanowienia ust. 2 wykluczają zdolność patentową przedmiotu i działalności, o których mowa w tym przepisie jedynie wówczas, gdy europejskie zgłoszenie patentowe lub patent europejski dotyczą takiego przedmiotu lub działalności jako takich.

(4) Za wynalazki nadające się do przemysłowego stosowania w rozumieniu ust. 1 nie uważa się sposobów leczenia ludzi lub zwierząt metodami chirurgicznymi lub terapeutycznymi oraz metod diagnostycznych stosowanych na ludziach lub zwierzętach. Niniejsze postanowienie nie ma zastosowania do produktów, w szczególności do substancji lub mieszanin stosowanych przy którejkolwiek z tych metod.

Artykuł 53

Wylączenia ze zdolności patentowej

Nie udziela się patentów europejskich na:

- (a) wynalazki, których publikowanie lub stosowanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami pod warunkiem, że stosowanie nie jest uważane za sprzeczne tylko dlatego, że jest zabronione przez ustawę lub inny akt prawny w kilku lub we wszystkich umawiających się państwach;
- (b) odmiany roślin lub rasy zwierząt albo czysto biologiczne sposoby hodowli roślin lub zwierząt; przepis ten nie ma zastosowania do sposobów mikrobiologicznych lub produktów otrzymanych w ich wyniku.

Artykuł 54

Nowość

(1) Wynalazek uważa się za nowy, jeżeli nie jest on częścią stanu techniki.

(2) Uważa się, że stan techniki obejmuje wszystko to, co przed datą dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego zostało udostępnione do wiadomości publicznej w formie pisemnego lub ustnego opisu, przez stosowanie bądź w każdy inny sposób.

(3) Ponadto, za zawartą w stanie techniki uważa się treść europejskich zgłoszeń patentowych, które zostały dokonane wcześniej i których data zgłoszenia jest wcześniejsza niż data, o której mowa w ust. 2, oraz których publikacja, zgodnie z art. 93, nastąpiła w tej dacie lub po tej dacie.

(4) Postanowienia ust. 3 mają zastosowanie tylko o tyle, o ile umawiające się państwo, wyznaczone w późniejszym zgłoszeniu, zostało również wyznaczone w zgłoszeniu wcześniejszym, które zostało opublikowane.

(5) Postanowienia ust. 1-4 nie wyłączają zdolności patentowej substancji lub mieszaniny, zawartej w stanie techniki, przeznaczonej do zastosowania w sposobie, o którym mowa w art. 52 ust. 4, pod warunkiem że jej zastosowanie w sposobie, o którym mowa w tym ustępie, nie jest zawarte w stanie techniki.

Artykuł 55

Nieszkodliwe ujawnienia

(1) Dla celów art. 54 ujawnienie wynalazku nie jest brane pod uwagę, jeżeli nastąpiło nie wcześniej niż sześć miesięcy przed dokonaniem europejskiego zgłoszenia patentowego i jeżeli spowodowane było bezpośrednio lub pośrednio:

- (a) oczywistym nadużyciem w stosunku do zgłaszającego lub jego poprzednika prawnego, albo
- (b) faktem, że zgłaszający lub jego poprzednik prawny wystawili wynalazek na oficjalnej lub oficjalnie uznanej wystawie międzynarodowej w rozumieniu Konwencji o wystawach międzynarodowych, podpisanej w Paryżu dnia 22 listopada 1928 r. i po raz ostatni zmienionej dnia 20 listopada 1972 r.

(2) W przypadku określonym w ust. 1 (b), ust. 1 ma zastosowanie jedynie wówczas, jeżeli przy dokonywaniu zgłoszenia europejskiego zgłaszający oświadczy, że wynalazek został wystawiony na wystawie i złoży potwierdzające ten fakt zaświadczenie w terminie i na warunkach ustalonych w Regulaminie wykonawczym.

Artykuł 56

Poziom wynalazczy

Wynalazek uważa się za wykazujący poziom wynalazczy, jeżeli dla specjalisty z danej dziedziny nie wynika on w sposób oczywisty ze stanu techniki. Jeżeli stanem techniki objęte są dokumenty, o których mowa w art. 54 ust. 3, nie są one brane pod uwagę przy ocenie poziomu wynalazczego.

Artykuł 57

Przemysłowe stosowanie

Wynalazek uważany jest za nadający się do przemysłowego stosowania, jeżeli może być wytwarzany lub wykorzystywany w jakiegokolwiek gałęzi przemysłu, włącznie z rolnictwem.

Rozdział II

Osoby uprawnione do występowania o patenty europejskie i do ich uzyskania - wzmianka o twórcy

Artykuł 58

Uprawnienie do dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego

Europejskiego zgłoszenia patentowego może dokonać każda osoba fizyczna lub prawna albo jakikolwiek organ zrównany z osobą prawną na mocy tego prawa, któremu podlega.

Artykuł 59

Większa liczba zgłaszających

Europejskie zgłoszenie patentowe może być również dokonane bądź przez współzgłaszających, bądź przez dwóch lub większą liczbę zgłaszających wyznaczających różne umawiające się państwa.

Artykuł 60

Prawo do patentu europejskiego

(1) Prawo do patentu europejskiego przysługuje twórcy lub jego następcy prawnemu. Jeżeli twórca jest pracownikiem, prawo do patentu europejskiego określa się zgodnie z ustawodawstwem państwa, w którym pracownik ten posiada główne zatrudnienie. Jeśli nie można ustalić państwa, w którym pracownik posiada główne zatrudnienie, wówczas stosuje się ustawodawstwo tego państwa, w którym pracodawca posiada siedzibę firmy, z którą związany jest pracownik.

(2) Jeśli wynalazku dokonały dwie lub więcej osób niezależnie od siebie, prawo do patentu europejskiego przysługuje osobie, która dokonała europejskiego zgłoszenia patentowego w najwcześniejszej dacie; jednakże niniejszy przepis ma zastosowanie tylko wtedy, jeżeli pierwsze zgłoszenie zostało opublikowane zgodnie z art. 93 i wywołuje skutki

jedynie w stosunku do umawiającego się państwa wyznaczonego w zgłoszeniu, które zostało opublikowane.

(3) Dla celów postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym zgłaszający uważany jest za uprawnionego do korzystania z prawa do patentu europejskiego.

Artykuł 61

Europejskie zgłoszenie patentowe dokonane przez osoby nieuprawnione do patentu europejskiego

(1) Jeśli prawomocną decyzją rozstrzygnięto, że osoba, o której mowa w art. 60 ust. 1, niebędąca zgłaszającym, uprawniona jest do uzyskania patentu europejskiego, może ona, w terminie trzech miesięcy od uprawomocnienia się decyzji, pod warunkiem że patent europejski nie został jeszcze udzielony, w odniesieniu do tych wyznaczonych w zgłoszeniu patentowym umawiających się państw, w których decyzja została wydana lub uznana, lub ma zostać uznana na podstawie Protokołu w sprawie uznawania orzeczeń, stanowiącego załącznik do niniejszej konwencji:

- (a) kontynuować postępowanie zgłoszeniowe we własnym imieniu w miejsce zgłaszającego;
- (b) dokonać nowego europejskiego zgłoszenia patentowego na ten sam wynalazek albo
- (c) złożyć wniosek o odrzucenie zgłoszenia.

(2) Postanowienia art. 76 ust. 1 stosuje się odpowiednio do nowego zgłoszenia, dokonanego zgodnie z ust. 1.

(3) Regulamin wykonawczy ustala procedurę stosowaną przy wykonywaniu postanowień ust. 1, szczególne wymogi stosowane do nowych zgłoszeń dokonanych zgodnie z ust. 1 oraz termin wniesienia opłat za to zgłoszenie, za poszukiwanie oraz za wyznaczenie.

Artykuł 62

Prawo twórcy do wymienienia go przed Europejskim Urzędem Patentowym

Twórca ma prawo wobec zgłaszającego bądź właściciela patentu europejskiego do wymieniania go jako takiego przed Europejskim Urzędem Patentowym.

Rozdział III

Skutki patentu europejskiego i europejskiego zgłoszenia patentowego

Artykuł 63

Czas trwania patentu europejskiego

(1) Czas trwania patentu europejskiego wynosi 20 lat od daty dokonania zgłoszenia.

(2) Postanowienia ust. 1 nie ograniczają prawa umawiającego się państwa do przedłużenia czasu trwania patentu europejskiego lub udzielenia odpowiedniej ochrony, która następuje bezpośrednio po upływie czasu trwania patentu na tych samych warunkach, jakie mają zastosowanie do patentów krajowych:

- (a) w celu uwzględnienia stanu wojny lub podobnych sytuacji kryzysowych dotyczących to państwo;

- (b) jeśli przedmiotem patentu europejskiego jest produkt lub sposób wytwarzania produktu, który zanim może zostać wprowadzony na rynek tego państwa, musi zostać poddany wymaganej przez prawo administracyjnej procedurze uzyskania zezwolenia.

(3) Postanowienia ust. 2 stosuje się odpowiednio do patentów europejskich udzielonych łącznie dla grupy umawiających się państw zgodnie z art. 142.

(4) Umawiające się państwo, które zapewnia przedłużenie czasu trwania patentu lub odpowiedniej ochrony, o których mowa w ust. 2 (b), może zgodnie z porozumieniem zawartym z Organizacją powierzyć Europejskiemu Urzędowi Patentowemu zadania związane z wykonywaniem przepisów dotyczących takiego przedłużenia.

Artykuł 64

Prawa przyznane patentom europejskim

(1) Z zastrzeżeniem postanowień ust. 2 patent europejski od daty publikacji wzmianki o jego udzieleniu przyznaje jego właścicielowi w każdym umawiającym się państwie, w stosunku do którego został udzielony, takie same prawa, jakie przyznawałby patent krajowy udzielony w tym państwie.

(2) Jeżeli przedmiot patentu europejskiego dotyczy sposobu wytwarzania, ochrona przyznana patentem rozciąga się na produkty uzyskane bezpośrednio tym sposobem.

(3) Każde naruszenie patentu europejskiego rozpatruje się zgodnie z ustawodawstwem krajowym.

Artykuł 65

Tłumaczenie opisu patentowego patentu europejskiego

(1) Każde umawiające się państwo może postanowić, że jeśli tekst, w którym Europejski Urząd Patentowy zamierza udzielić patentu europejskiego lub utrzymać w mocy w tym państwie patent europejski w zmienionej formie, nie jest sporządzony w jednym z języków urzędowych tego państwa, wówczas zgłaszający lub właściciel patentu dostarcza do głównego urzędu własności przemysłowej tłumaczenie tego tekstu na wybrany przez siebie jeden z jego języków urzędowych albo, jeżeli państwo ustaliło używanie jednego określonego języka urzędowego, tłumaczenie na ten język. Termin dostarczenia tłumaczenia upływa po trzech miesiącach od daty opublikowania w Europejskim Biuletynie Patentowym informacji o udzieleniu patentu europejskiego lub utrzymaniu patentu europejskiego w mocy w zmienionej formie, o ile dane państwo nie ustali terminu dłuższego.

(2) Każde umawiające się państwo, które wprowadziło przepisy stosownie do ust. 1, może postanowić, że zgłaszający lub właściciel patentu europejskiego powinien, w terminie ustalonym przez to państwo, pokryć wszystkie koszty publikacji tłumaczenia lub ich część.

(3) Każde umawiające się państwo może postanowić, że w przypadku nieprzestrzegania przepisów wprowadzonych stosownie do ust. 1 i 2, patent europejski uważany jest w tym państwie za nieważny od początku.

Artykuł 66

Równoznaczność zgłoszenia europejskiego ze zgłoszeniem krajowym

Europejskie zgłoszenie patentowe, któremu nadano datę zgłoszenia, jest w wyznaczonych umawiających się państwach równoznaczne ze zwykłym zgłoszeniem

krajowym i, tam gdzie ma to zastosowanie, z pierwszeństwem zastrzeżonym w europejskim zgłoszeniu patentowym.

Artykuł 67

Prawa przyznane przez europejskie zgłoszenie patentowe po publikacji

(1) Od daty publikacji na podstawie art. 93 europejskie zgłoszenie patentowe przyznaje tymczasowo taką ochronę, jaka przyznawana jest na mocy art. 64 w umawiających się państwach wyznaczonych w zgłoszeniu, które zostało opublikowane.

(2) Każde umawiające się państwo może ustanowić, że europejskie zgłoszenie patentowe nie przyznaje takiej ochrony, jaka przyznawana jest na mocy art. 64. Jednakże ochrona związana z publikacją europejskiego zgłoszenia patentowego nie może być mniejsza niż ta, jaką ustawodawstwo danego państwa wiąże z obowiązkową publikacją niebadanych krajowych zgłoszeń patentowych. W każdym przypadku każde umawiające się państwo co najmniej zapewni, że od daty publikacji europejskiego zgłoszenia patentowego zgłaszający może domagać się od każdej osoby, która stosuje wynalazek w danym państwie, stosownego w danych okolicznościach odszkodowania, w przypadku gdy taka osoba ponosiłaby odpowiedzialność za naruszenie patentu krajowego na mocy ustawodawstwa krajowego.

(3) Każde umawiające się państwo, którego język urzędowy nie jest językiem postępowania, może postanowić, że ochrona tymczasowa, wynikająca z ust. 1 i 2 powyżej, nie służy dopóty, dopóki tłumaczenie zastrzeżeń na jeden z jego języków urzędowych wybrany przez zgłaszającego, lub w przypadku gdy państwo ustaliło używanie jednego określonego języka urzędowego, tłumaczenie na ten język, nie zostanie:

- (a) udostępnione do wiadomości publicznej w sposób określony ustawodawstwem krajowym lub
- (b) przekazane osobie stosującej wynalazek w tym państwie.

(4) Uważa się, że europejskie zgłoszenie patentowe nie wywołało żadnych skutków określonych w ust. 1 i 2 powyżej, jeżeli zostało wycofane, uznane za wycofane lub w sposób ostateczny odrzucone. To samo postanowienie stosuje się do skutków europejskiego zgłoszenia patentowego w umawiających się państwach, których wyznaczenie zostało wycofane lub uznane za wycofane.

Artykuł 68

Skutek unieważnienia patentu europejskiego

Uznaje się, że europejskie zgłoszenie patentowe oraz udzielony na jego podstawie patent nie wywołują od początku skutków określonych w art. 64 i 67 w takim zakresie, w jakim patent ten został unieważniony w postępowaniu sprzeciwowym.

Artykuł 69

Zakres ochrony

(1) Zakres ochrony przyznany patentem europejskim lub europejskim zgłoszeniem patentowym określa treść zastrzeżeń patentowych. Niemniej jednak opis i rysunki służą do interpretacji zastrzeżeń patentowych.

(2) W okresie aż do udzielenia patentu europejskiego zakres ochrony przyznanej europejskim zgłoszeniem patentowym określają najpóźniej złożone zastrzeżenia, zamieszczone w publikacji przewidzianej w art. 93. Jednakże patent europejski, taki jaki

został udzielony lub jaki został zmieniony w postępowaniu sprzeciwowym, określa z mocą wsteczną ochronę przyznaną europejskim zgłoszeniem patentowym, o ile ochrona ta nie zostanie przez to rozszerzona.

Artykuł 70

Autentyczny tekst europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego

(1) Tekst europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego, sporządzony w języku postępowania, jest autentycznym tekstem w każdym postępowaniu przed Europejskim Urzędem Patentowym oraz w każdym z umawiających się państw.

(2) Jednakże w przypadku, o którym mowa w art. 14 ust. 2, w postępowaniu przed Europejskim Urzędem Patentowym oryginalny tekst stanowi podstawę do ustalenia, czy przedmiot zgłoszenia lub patentu wykracza poza treść zgłoszenia, jakie zostało dokonane.

(3) Każde umawiające się państwo może postanowić, że przewidziane w niniejszej konwencji tłumaczenie na urzędowy język tego państwa uważane jest w tym państwie, z wyjątkiem postępowania o unieważnienie, za autentyczne w przypadku, gdy zgłoszenie lub patent w języku tłumaczenia przyznaje ochronę węższą niż ochrona przyznana przez zgłoszenie lub patent w języku postępowania.

(4) Każde umawiające się państwo, które przyjmie przepisy zgodnie z ust. 3:

- (a) musi zezwolić zgłaszającemu albo właścicielowi patentu na dostarczenie poprawionego tłumaczenia europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego. Takie poprawione tłumaczenie nie wywiera żadnych skutków prawnych, dopóki nie zostaną odpowiednio spełnione warunki ustalone przez umawiające się państwo stosownie do art. 65 ust. 2 oraz art. 67 ust. 3;
- (b) może postanowić, że każdy, kto w tym państwie w dobrej wierze stosuje bądź poczynił rzeczywiste i poważne przygotowania do stosowania wynalazku, którego stosowanie nie spowodowałoby naruszenia zgłoszenia lub patentu rozumianego według oryginalnego tłumaczenia, może po poprawieniu tego tłumaczenia nadal nieodpłatnie stosować wynalazek w ramach swojego przedsiębiorstwa lub dla jego potrzeb.

Rozdział IV

Europejskie zgłoszenie patentowe jako przedmiot własności

Artykuł 71

Przeniesienie i powstawanie praw

Europejskie zgłoszenie patentowe może zostać przeniesione lub może spowodować powstanie praw w jednym lub większej liczbie wyznaczonych umawiających się państw.

Artykuł 72

Przeniesienie

Przeniesienia europejskiego zgłoszenia patentowego dokonuje się w formie pisemnej i wymaga ono podpisów stron umowy.

Artykuł 73

Licencja umowna

Europejskie zgłoszenie patentowe może stanowić, w całości lub w części, przedmiot licencji na całości lub części terytoriów wyznaczonych umawiających się państw.

Artykuł 74

Stosowane prawo

O ile niniejsza konwencja nie stanowi inaczej, europejskie zgłoszenie patentowe jako przedmiot własności podlega w każdym wyznaczonym umawiającym się państwie i ze skutkiem w tym państwie prawu, które w tym państwie ma zastosowanie do krajowych zgłoszeń patentowych.

CZĘŚĆ III

UBIEGANIE SIĘ O PATENT EUROPEJSKI

Rozdział 1

Dokonanie i wymogi europejskiego zgłoszenia patentowego

Artykuł 75

Dokonanie europejskiego zgłoszenia patentowego

(1) Europejskie zgłoszenie patentowe może być dokonane:

- (a) w Europejskim Urzędzie Patentowym w Monachium lub w jego oddziale w Hadze, albo
- (b) w głównym urzędzie własności przemysłowej lub w innym właściwym organie umawiającego się państwa, jeżeli ustawodawstwo tego państwa na to zezwala. Zgłoszenie dokonane w taki sposób wywołuje taki sam skutek, jakby zostało dokonane w tej samej dacie w Europejskim Urzędzie Patentowym.

(2) Postanowienia ust. 2 nie wykluczają stosowania przepisów ustawowych lub wykonawczych, które w umawiającym się państwie:

- (a) dotyczą wynalazków, które ze względu na swój charakter bądź przedmiot nie mogą być przekazane za granicę bez uprzedniej zgody kompetentnych organów danego państwa lub
- (b) stanowią, że każde zgłoszenie musi najpierw być dokonane w organie krajowym lub uzależniają bezpośrednio dokonanie zgłoszenia w innym organie od uzyskania na to wcześniejszej zgody.

(3) Żadne umawiające się państwo nie może przewidywać ani dopuszczać dokonania wydzielonych zgłoszeń europejskich w organie, o którym mowa w ust. 1 (b).

Artykuł 76

Europejskie zgłoszenia wydzielone

(1) Europejskie zgłoszenie wydzielone musi być dokonane bezpośrednio w Europejskim Urzędzie Patentowym w Monachium lub w jego oddziale w Hadze. Może być ono dokonane

tylko w odniesieniu do przedmiotu, który nie wykracza poza treść wcześniejszego zgłoszenia, jakie zostało dokonane; o ile wymogi niniejszego przepisu zostaną spełnione, europejskie zgłoszenie wydzielone uważa się za dokonane w dacie dokonania wcześniejszego zgłoszenia i korzysta ono z prawa pierwszeństwa.

(2) Europejskie zgłoszenie wydzielone nie może wyznaczać tych umawiających się państw, które nie zostały wyznaczone w zgłoszeniu wcześniejszym.

(3) Regulamin wykonawczy ustala procedurę stosowaną przy wykonaniu postanowień ust. 1, w szczególności wymogi, które ma spełnić zgłoszenie wydzielone, oraz termin wniesienia opłat za dokonanie zgłoszenia, za poszukiwanie i za wyznaczenie.

Artykuł 77

Przekazywanie europejskich zgłoszeń patentowych

(1) Główny urząd własności przemysłowej umawiającego się państwa obowiązany jest do przekazania do Europejskiego Urzędu Patentowego, w jak najkrótszym czasie możliwym do pogodzenia ze stosowanym ustawodawstwem krajowym, dotyczącym tajności wynalazków ze względu na interes państwa, każdego europejskiego zgłoszenia patentowego, które zostało dokonane w urzędzie lub innym właściwym organie tego państwa.

(2) Umawiające się państwa podejmą wszelkie stosowne kroki dla zapewnienia przekazywania do Europejskiego Urzędu Patentowego, w ciągu sześciu tygodni od daty dokonania zgłoszenia, tych europejskich zgłoszeń patentowych, których przedmiot w sposób oczywisty nie podlega utajnieniu na mocy ustawodawstwa, o którym mowa w ust. 1.

(3) Europejskie zgłoszenia patentowe wymagające dalszego zbadania, czy podlegają one utajnieniu, przekazywane są w taki sposób, aby mogły dotrzeć do Europejskiego Urzędu Patentowego w terminie czterech miesięcy od daty dokonania zgłoszenia, albo w przypadku gdy zastrzegane jest pierwszeństwo, w terminie czternastu miesięcy od daty pierwszeństwa.

(4) Europejskie zgłoszenie patentowe, którego przedmiot został utajniony, nie jest przekazywane do Europejskiego Urzędu Patentowego.

(5) Europejskie zgłoszenia patentowe, które nie dotrą do Europejskiego Urzędu Patentowego przed upływem czternastu miesięcy od daty ich dokonania lub gdy zastrzeżone zostało pierwszeństwo - od daty pierwszeństwa, uważa się za wycofane. Opłaty za zgłoszenie i za poszukiwanie oraz wyznaczenie podlegają zwrotowi.

Artykuł 78

Wymogi europejskiego zgłoszenia patentowego

(1) Europejskie zgłoszenie patentowe powinno zawierać:

- (a) podanie o udzielenie patentu europejskiego;
- (b) opis wynalazku;
- (c) jedno lub więcej zastrzeżeń;
- (d) rysunki powoływane w opisie lub zastrzeżeniach;
- (e) skrót.

(2) Europejskie zgłoszenie patentowe podlega wniesieniu opłaty za zgłoszenie oraz za poszukiwanie w terminie jednego miesiąca od daty dokonania zgłoszenia.

(3) Europejskie zgłoszenie patentowe musi spełniać wymogi ustalone w Regulaminie wykonawczym.

Artykuł 79

Wyznaczanie umawiających się państw

(1) Podanie o udzielenie patentu europejskiego zawiera wyznaczenie umawiającego się państwa lub umawiających się państw, w których pragnie się uzyskać ochronę na wynalazek.

(2) Wyznaczenie umawiającego się państwa podlega opłacie za wyznaczenie. Opłaty za wyznaczenie wnosi się w ciągu sześciu miesięcy, licząc od daty ukazania się w Europejskim Biuletynie Patentowym informacji o publikacji sprawozdania z poszukiwania europejskiego.

(3) Wyznaczenie umawiającego się państwa może zostać wycofane w każdym czasie aż do momentu udzielenia patentu europejskiego. Wycofanie wskazania wszystkich umawiających się państw uważa się za wycofanie europejskiego zgłoszenia patentowego. Opłaty za wyznaczenie nie podlegają zwrotowi.

Artykuł 80

Data dokonania zgłoszenia

Data dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego jest data, w której zgłaszający złożył dokumenty zawierające:

- (a) informację, że chce on uzyskać patent europejski;
- (b) wyznaczenie co najmniej jednego umawiającego się państwa;
- (c) informacje dotyczące tożsamości zgłaszającego;
- (d) opis i jedno lub więcej zastrzeżeń patentowych, sporządzone w jednym z języków, o których mowa w art. 14 ust. 1 i 2, nawet jeżeli opis i zastrzeżenia nie spełniają pozostałych wymogów niniejszej konwencji.

Artykuł 81

Wskazanie twórcy

Europejskie zgłoszenie patentowe wskazuje twórcę. Jeżeli zgłaszający nie jest twórcą lub nie jest jedynym twórcą, wskazanie takie zawiera oświadczenie określające podstawę nabycia prawa do patentu europejskiego.

Artykuł 82

Jednolitość wynalazku

Europejskie zgłoszenie patentowe dotyczy tylko jednego wynalazku lub grupy wynalazków tak ze sobą powiązanych, że tworzą jeden ogólny pomysł wynalazczy.

Artykuł 83

Ujawnienie wynalazku

Europejskie zgłoszenie patentowe musi ujawniać wynalazek w sposób dostatecznie jasny i wyczerpujący, aby specjalista z danej dziedziny mógł go wykonać.

Artykuł 84

Zastrzeżenia patentowe

Zastrzeżenia patentowe określają przedmiot wnioskowanej ochrony. Powinny być jasne i zwięzłe oraz poparte opisem.

Artykuł 85

Skrót

Skrót służy jedynie do celów informacji technicznej; nie może być on brany pod uwagę w żadnym innym celu, w szczególności dla ustalenia zakresu wnioskowanej ochrony, ani dla celów stosowania art. 54 ust. 3.

Artykuł 86

Oplaty za utrzymanie w mocy europejskich zgłoszeń patentowych

(1) Oplaty za utrzymanie w mocy europejskich zgłoszeń patentowych wnosi się zgodnie z Regulaminem wykonawczym do Europejskiego Urzędu Patentowego. Oplaty te stają się wymagalne za trzeci rok i każdy następny rok, licząc od daty dokonania zgłoszenia.

(2) Jeżeli opłata za utrzymanie w mocy nie została wniesiona w dacie lub przed datą jej wymagalności, może zostać w sposób ważny wniesiona w ciągu sześciu miesięcy od tej daty, pod warunkiem równoczesnego wniesienia opłaty dodatkowej.

(3) Jeżeli opłata za utrzymanie w mocy i opłata dodatkowa nie zostały wniesione w terminie, europejskie zgłoszenie patentowe uważa się za wycofane. Do podjęcia takiej decyzji właściwy jest jedynie Europejski Urząd Patentowy.

(4) Obowiązek wniesienia opłat za utrzymanie w mocy ustaje z momentem wniesienia opłaty za utrzymanie w mocy, należnej za ten rok, w którym opublikowana została informacja o udzieleniu patentu europejskiego.

Rozdział II

Pierwszeństwo

Artykuł 87

Prawo pierwszeństwa

(1) Ten, kto we właściwy sposób dokonał w państwie lub na państwo będące stroną Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej zgłoszenia o udzielenie patentu lub o zarejestrowanie wzoru przemysłowego, lub udzielenie świadectwa użyteczności, lub świadectwa autorskiego, albo jego następcą prawnym, korzysta, przy dokonywaniu europejskiego zgłoszenia patentowego na ten sam wynalazek, z prawa pierwszeństwa w ciągu dwunastu miesięcy od daty dokonania pierwszego zgłoszenia.

(2) Każde zgłoszenie równoważne z prawidłowym zgłoszeniem krajowym na podstawie ustawodawstwa krajowego państwa, w którym zostało ono dokonane, lub na podstawie porozumień dwustronnych lub wielostronnych, łącznie z niniejszą konwencją, uznaje się za rodzące prawo pierwszeństwa.

(3) Przez prawidłowe zgłoszenie krajowe rozumie się każde zgłoszenie wystarczające do ustalenia daty, w której zgłoszenie to zostało dokonane, bez względu na dalszy wynik tego zgłoszenia.

(4) Dla celów ustalenia pierwszeństwa późniejsze zgłoszenie posiadające ten sam przedmiot, co wcześniejsze pierwsze zgłoszenie i dokonane w tym samym państwie lub na to samo państwo, uważa się za pierwsze zgłoszenie pod warunkiem, że w dacie dokonania późniejszego zgłoszenia zgłoszenie wcześniejsze zostało wycofane, zaniechane lub odrzucone bez udostępnienia go do wglądu publicznego i bez pozostawienia jakichkolwiek nieuregulowanych praw oraz że nie służyło ono za podstawę do zastrzegania prawa pierwszeństwa. Wcześniejsze zgłoszenie nie może już potem służyć za podstawę do zastrzegania prawa pierwszeństwa.

(5) Jeśli pierwsze zgłoszenie zostało dokonane w państwie, które nie jest stroną Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej, wówczas postanowienia ust. 1-4 stosuje się jedynie o tyle, o ile państwo to, zgodnie z informacją opublikowaną przez Radę Administracyjną i na mocy porozumień dwustronnych i wielostronnych udziela, na podstawie pierwszego zgłoszenia dokonanego w Europejskim Urzędzie Patentowym, jak również na podstawie pierwszego zgłoszenia dokonanego w którymkolwiek lub na którekolwiek umawiające się państwo i na warunkach równoważnych warunkom ustalonym w Konwencji paryskiej, prawa pierwszeństwa posiadającego równoważny skutek.

Artykuł 88

Zastrzeganie pierwszeństwa

(1) Ubiegający się o patent europejski, który pragnie skorzystać z pierwszeństwa zgłoszenia wcześniejszego, składa oświadczenie o pierwszeństwie, kopię wcześniejszego zgłoszenia oraz, jeżeli zgłoszenie to nie jest w jednym z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego, tłumaczenie tego zgłoszenia na jeden z języków urzędowych. Procedurę stosowania tych postanowień ustala Regulamin wykonawczy.

(2) Dla europejskiego zgłoszenia patentowego można zastrzec kilka pierwszeństw pomimo faktu, że powstały one w różnych krajach. Odpowiednio można zastrzec wiele pierwszeństw dla jakiegokolwiek jednego zastrzeżenia. Jeżeli zastrzega się wiele pierwszeństw, terminy biegnące od daty pierwszeństwa biegną od najwcześniejszej daty pierwszeństwa.

(3) Jeżeli dla europejskiego zgłoszenia patentowego zastrzega się jedno lub więcej pierwszeństw, prawo pierwszeństwa obejmuje tylko te elementy europejskiego zgłoszenia patentowego, które zawarte są w tym zgłoszeniu lub zgłoszeniach, z których zastrzegane jest pierwszeństwo.

(4) Jeżeli pewne elementy wynalazku, dla którego zastrzega się pierwszeństwo, nie znajdują się wśród zastrzeżeń sformułowanych w zgłoszeniu wcześniejszym, to mimo to pierwszeństwo może zostać przyznane pod warunkiem, że dokumentacja zgłoszenia wcześniejszego jako całość wyraźnie ujawnia takie elementy.

Artykuł 89

Skutek prawa pierwszeństwa

Prawo pierwszeństwa powoduje taki skutek, że datę pierwszeństwa uznaje się za datę dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego dla celów art. 54 ust. 2 i 3 oraz art. 60 ust. 2.

CZEŚĆ IV

PROCEDURA DO CHWILI UDZIELENIA PATENTU

Artykuł 90

Badanie zgłoszenia przy jego dokonaniu

(1) Sekcja Zgłoszeń przeprowadza badanie, czy:

- (a) europejskie zgłoszenie patentowe spełnia wymogi dla przyznania mu daty zgłoszenia;
- (b) została wniesiona w terminie opłata za dokonanie zgłoszenia oraz opłata za poszukiwanie;
- (c) tłumaczenie europejskiego zgłoszenia patentowego na język postępowania w przypadku, o którym mowa w art. 14 ust. 2, zostało dostarczone w terminie.

(2) Jeśli nie można przyznać daty zgłoszenia, Sekcja Zgłoszeń daje zgłaszającemu możliwość usunięcia braków zgodnie z Regulaminem wykonawczym. Jeśli braki te nie zostaną usunięte w terminie, zgłoszenia nie rozpatruje się jako europejskiego zgłoszenia patentowego.

(3) Jeśli opłaty za zgłoszenie i za poszukiwanie nie zostaną wniesione w terminie lub, w przypadku przewidzianym w art. 14 ust. 2, tłumaczenie zgłoszenia na język postępowania nie zostanie dostarczone w terminie, wówczas zgłoszenie uznaje się za wycofane.

Artykuł 91

Badanie formalne

(1) Jeśli europejskiemu zgłoszeniu patentowemu została przyznana data zgłoszenia i nie zostało ono uznane za wycofane na mocy art. 90, wówczas Sekcja Zgłoszeń bada, czy:

- (a) zostały spełnione wymogi art. 133 ust. 2;
- (b) zgłoszenie odpowiada wymogom formalnym ustalonym w Regulaminie wykonawczym dla stosowania niniejszego przepisu;
- (c) złożony został skrót;
- (d) podanie o udzielenie patentu europejskiego spełnia wymogi obligatoryjnych postanowień Regulaminu wykonawczego, dotyczących treści oraz, w przypadkach gdzie ma to zastosowanie, czy zostały spełnione wymogi niniejszej konwencji dotyczące zastrzeżenia pierwszeństwa;
- (e) zostały wniesione opłaty za wyznaczenie;
- (f) wskazany został twórca zgodnie z art. 81;
- (g) w dacie dokonania zgłoszenia zostały złożone rysunki, o których mowa w art. 78 ust. 1 (6).

(2) Jeżeli Sekcja Zgłoszeń stwierdzi istnienie braków, które mogą zostać usunięte, wówczas daje zgłaszającemu możliwość ich usunięcia zgodnie z Regulaminem wykonawczym.

(3) Jeżeli braki stwierdzone w trakcie badania prowadzonego na podstawie ust. 1 (a)-(d) nie zostaną usunięte zgodnie z Regulaminem wykonawczym, zgłoszenie zostaje odrzucone; jeżeli przepisy, o których mowa w ust. 1 (d), dotyczą prawa pierwszeństwa, zgłoszenie traci takie prawo.

(4) Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 (e), opłata za wyznaczenie w odniesieniu do któregośkolwiek wyznaczonego państwa nie została wniesiona w terminie, wyznaczenie tego państwa uważa się za wycofane.

(5) Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 (f), brak wskazania twórcy nie zostanie, zgodnie z Regulaminem wykonawczym i z zastrzeżeniem ustalonych w nim wyjątków, usunięty w ciągu szesnastu miesięcy od daty dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego albo, gdy zastrzeżenie się pierwszeństwo, od daty pierwszeństwa, wówczas zgłoszenie takie uważa się za wycofane.

(6) Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 (g), rysunki nie zostały złożone w dacie dokonania zgłoszenia, ani nie zostały podjęte żadne kroki w celu usunięcia tego braku zgodnie z Regulaminem wykonawczym, wówczas albo zmienia się datę zgłoszenia na datę, w której złożone zostały rysunki, albo powołanie się w zgłoszeniu na rysunki uważa się za usunięte, zależnie od wyboru dokonanego przez zgłaszającego zgodnie z Regulaminem wykonawczym.

Artykuł 92

Sporządzenie sprawozdania z poszukiwania europejskiego

(1) Jeśli europejskiemu zgłoszeniu patentowemu została przyznana data dokonania zgłoszenia i nie uważa się go za wycofane na mocy art. 90 ust. 3, Wydział Poszukiwań sporządza, na podstawie zastrzeżeń i z uwzględnieniem opisu i rysunków, sprawozdanie z poszukiwania europejskiego w formie przewidzianej w Regulaminie wykonawczym.

(2) Sprawozdanie z poszukiwania europejskiego zostaje przekazane, niezwłocznie po sporządzeniu, zgłaszającemu wraz z kopiami wszystkich powołanych w nim dokumentów.

Artykuł 93

Publikacja europejskiego zgłoszenia patentowego

(1) Europejskie zgłoszenie patentowe publikuje się możliwie jak najwcześniej po upływie osiemnastu miesięcy od daty zgłoszenia lub, jeśli zastrzeżone zostało pierwszeństwo, od daty pierwszeństwa. Niemniej jednak, na wniosek zgłaszającego, zgłoszenie może zostać opublikowane przed upływem wspomnianego wyżej okresu. Jeżeli patent został udzielony przed upływem wspomnianego wyżej okresu, zgłoszenie publikuje się równocześnie z publikacją opisu patentu europejskiego.

(2) Publikacja obejmuje opis, zastrzeżenia i rysunki, które zostały złożone oraz, w załączniku, skrót z poszukiwania europejskiego i streszczenie, o ile zostały sporządzone przed zakończeniem technicznych przygotowań do publikacji. Jeśli sprawozdanie z poszukiwania europejskiego oraz skrót nie zostały opublikowane równocześnie ze zgłoszeniem, wówczas publikuje się je oddzielnie.

Artykuł 94

Wniosek o badanie

(1) Europejski Urząd Patentowy bada, na pisemny wniosek, czy europejskie zgłoszenie patentowe i wynalazek, którego ono dotyczy, spełniają wymogi niniejszej konwencji.

(2) Zgłaszający może złożyć wniosek o przeprowadzenie badania aż do upływu sześciu miesięcy od daty, w której w Europejskim Biuletynie Patentowym zamieszczono informację o publikacji sprawozdania z poszukiwania europejskiego. Wniosek uważa się za złożony z chwilą wniesienia opłaty za badanie. Wniosek nie może być wycofany.

(3) Jeżeli wniosek o przeprowadzenie badania nie został złożony do końca okresu, o którym mowa w ust. 2, zgłoszenie uważa się za wycofane.

Artykuł 95

Przedłużenie terminu na złożenie wniosku o badanie

(1) Rada Administracyjna może przedłużyć termin na złożenie wniosku o badanie, jeżeli zostanie ustalone, że europejskie zgłoszenia patentowe nie mogą zostać przebadane we właściwym terminie.

(2) Jeśli Rada Administracyjna przedłuży termin, może podjąć decyzję, że do złożenia wniosków o badanie uprawnione są osoby trzecie. W takich przypadkach określi w Regulaminie wykonawczym właściwe zasady.

(3) Decyzję Rady Administracyjnej o przedłużeniu terminu stosuje się tylko do zgłoszeń dokonanych po publikacji takiej decyzji w Dzienniku Urzędowym Europejskiego Urzędu Patentowego.

(4) Jeśli Rada Administracyjna przedłuży termin, wówczas zobowiązana jest ustanowić środki mające na celu jak najwcześniejsze przywrócenie pierwotnego terminu.

Artykuł 96

Badanie europejskiego zgłoszenia patentowego

(1) Jeśli zgłaszający ubiegający się o patent europejski złożył wniosek o badanie, zanim przekazano mu sprawozdanie z poszukiwania europejskiego, Europejski Urząd Patentowy wzywa go do udzielenia w ustalonym terminie odpowiedzi, czy pragnie on kontynuować postępowanie w odniesieniu do tego zgłoszenia.

(2) Jeśli badanie europejskiego zgłoszenia patentowego ujawni, że zgłoszenie lub wynalazek, którego ono dotyczy, nie spełnia wymogów niniejszej konwencji, Wydział Badań wzywa zgłaszającego, zgodnie z Regulaminem wykonawczym i tyle razy, ile jest to niezbędne, do zgłoszenia uwag w terminie ustalonym przez ten Wydział.

(3) Jeśli zgłaszający nie zastosuje się we właściwym terminie do wezwania, o którym mowa w ust. 1 i 2, zgłoszenie uważa się za wycofane.

Artykuł 97

Odrzucenie zgłoszenia lub udzielenie patentu

(1) Wydział Badań odrzuca europejskie zgłoszenie patentowe, jeśli w jego opinii zgłoszenie lub wynalazek, którego ono dotyczy, nie spełnia wymogów niniejszej konwencji, chyba że konwencja przewiduje inne sankcje.

(2) Jeśli Wydział Badań uważa, że zgłoszenie oraz wynalazek, którego ono dotyczy, spełniają wymogi niniejszej konwencji, wówczas podejmuje decyzję o udzieleniu patentu europejskiego na wyznaczone umawiające się państwa pod warunkiem, że:

- (a) zostało ustalone, zgodnie z postanowieniami Regulaminu wykonawczego, że zgłaszający wyraża zgodę na tekst, w którym Wydział Badań zamierza udzielić patentu;
- (b) opłaty za udzielenie patentu i za wydrukowanie opisu zostały wniesione w terminie przewidzianym w Regulaminie wykonawczym;
- (c) wniesione zostały opłaty za utrzymanie w mocy patentu oraz inne już wymagalne opłaty dodatkowe.

(3) Jeśli opłata za udzielenie patentu i opłata za wydrukowanie opisu nie zostaną wniesione we właściwym terminie, zgłoszenie uważa się za wycofane.

(4) Decyzja o udzieleniu patentu europejskiego wywołuje skutki od daty opublikowania informacji o udzieleniu w Europejskim Biuletynie Patentowym. Taka informacja zostaje opublikowana co najmniej trzy miesiące po rozpoczęciu biegu terminu, o którym mowa w ust. 2 (b).

(5) W Regulaminie wykonawczym można postanowić, że zgłaszający składa tłumaczenie zastrzeżeń zawartych w tekście, w którym Wydział Badań zamierza udzielić patentu, na dwa języki urzędowe Europejskiego Urzędu Patentowego inne niż język postępowania. W takim przypadku termin ustalony w ust. 4 wynosi co najmniej pięć miesięcy. Jeśli tłumaczenie nie zostanie złożone we właściwym terminie, zgłoszenie uważa się za wycofane.

(6) Na wniosek zgłaszającego informację o udzieleniu patentu europejskiego publikuje się przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 4 lub ust. 5. Taki wniosek można złożyć jedynie wówczas, jeśli spełnione są wymogi stosownie do ust. 2 i 5.

Artykuł 98

Publikacja opisu patentu europejskiego

Równocześnie ze wzmianką o udzieleniu patentu europejskiego Europejski Urząd Patentowy publikuje opis patentu europejskiego zawierający opis wynalazku, zastrzeżenia oraz rysunki.

CZĘŚĆ V

PROCEDURA SPRZECIWOWA

Artykuł 99

Sprzeciw

(1) W ciągu dziewięciu miesięcy od publikacji informacji o udzieleniu patentu europejskiego każda osoba może wnieść do Europejskiego Urzędu Patentowego sprzeciw dotyczący udzielonego patentu europejskiego. Sprzeciw wnosi się w formie uzasadnionego na piśmie oświadczenia. Uważa się go za wniesiony dopiero z chwilą wniesienia opłaty za sprzeciw.

(2) Sprzeciw dotyczy patentu europejskiego we wszystkich umawiających się państwach, w których patent ten wywołuje skutki prawne.

(3) Sprzeciw może zostać wniesiony nawet wówczas, gdy odstąpiono od ubiegania się o patent lub patent ten wygasł w stosunku do wszystkich wyznaczonych państw.

(4) Stronami postępowania sprzeciwowego są zarówno osoby wnoszące sprzeciw, jak i właściciel patentu.

(5) Jeżeli jakakolwiek osoba wykaże, że w umawiającym się państwie w następstwie prawomocnej decyzji została ona wpisana do rejestru patentowego w miejsce poprzedniego właściciela patentu, wówczas osoba ta, na własny wniosek, zastępuje poprzedniego właściciela w odniesieniu do tego państwa. W drodze wyjątku od postanowień art. 118 poprzedniego właściciela oraz osoby występującej z wnioskiem nie uważa się za współwłaścicieli, chyba że obydwaj występują z takim wnioskiem.

Artykuł 100

Podstawy sprzeciwu

Sprzeciw może zostać wniesiony wyłącznie na tej podstawie, że:

- (a) przedmiot patentu europejskiego nie posiada zdolności patentowej w rozumieniu art. 52-57;
- (b) patent europejski nie ujawnia wynalazku w sposób dostatecznie jasny i pełny, tak aby mógł być wykonany przez specjalistę z danej dziedziny;
- (c) przedmiot patentu europejskiego wykracza poza treść zgłoszenia, które zostało dokonane lub jeśli patent został udzielony na zgłoszenie wydzielone lub na nowe zgłoszenie dokonane zgodnie z art. 61, wykracza on poza treść wcześniejszego zgłoszenia, które zostało dokonane.

Artykuł 101

Rozpatrywanie sprzeciwu

(1) Jeżeli sprzeciw jest dopuszczalny, Wydział ds. Sprzeciwów bada, czy podstawy sprzeciwu określone w art. 100 stanowią przeszkodę dla utrzymania w mocy patentu europejskiego.

(2) W trakcie rozpatrywania sprzeciwu, które prowadzone jest zgodnie z postanowieniami Regulaminu wykonawczego, Wydział ds. Sprzeciwów wzywa strony, tyle razy, ile jest to niezbędne, do wnoszenia w terminie ustalonym przez Wydział ds. Sprzeciwów uwag dotyczących informacji przekazywanych przez osoby trzecie lub pochodzących z tego Wydziału.

Artykuł 102

Unieważnienie lub utrzymanie w mocy patentu europejskiego

(1) Jeśli Wydział ds. Sprzeciwów uważa, że podstawy sprzeciwu, o których mowa w art. 100, stanowią przeszkodę dla utrzymania w mocy patentu europejskiego, wówczas unieważnia patent.

(2) Jeżeli Wydział ds. Sprzeciwów uważa, że podstawy sprzeciwu, o których mowa w art. 100, nie stanowią przeszkody dla utrzymania w mocy patentu w formie niezmienionej, wówczas odrzuca sprzeciw.

(3) Jeśli Wydział ds. Sprzeciwów uważa, że biorąc pod uwagę zmiany dokonane przez właściciela patentu w trakcie postępowania sprzeciwowego, patent i wynalazek, którego on dotyczy, spełniają wymogi konwencji, podejmuje decyzję o utrzymaniu w mocy patentu w formie zmienionej pod warunkiem, że:

- (a) zgodnie z postanowieniami Regulaminu wykonawczego zostało ustalone, że właściciel patentu zgadza się na tekst, w którym Wydział ds. Sprzeciwów zamierza utrzymać patent w mocy;
- (b) opłata za wydrukowanie nowego opisu patentu europejskiego została wniesiona w terminie określonym w Regulaminie wykonawczym.

(4) Jeśli opłata za wydrukowanie nowego opisu nie zostanie wniesiona we właściwym terminie, patent zostaje unieważniony.

(5) W Regulaminie wykonawczym można postanowić, że właściciel patentu składa tłumaczenie wszystkich zmienionych zastrzeżeń na dwa języki urzędowe Europejskiego Urzędu Patentowego inne niż język postępowania. Jeśli tłumaczenie nie zostanie złożone we właściwym terminie, patent zostaje unieważniony.

Artykuł 103

Publikacja nowego opisu patentu europejskiego

Jeśli patent europejski zostaje zmieniony na podstawie art. 102 ust. 3, wówczas Europejski Urząd Patentowy w momencie publikacji informacji o decyzji w sprawie sprzeciwu publikuje nowy opis patentu europejskiego zawierający opis wynalazku, zastrzeżenia i rysunki w zmienionej formie.

Artykuł 104

Koszty

(1) Każda strona postępowania pokrywa koszty, jakie poniosła, chyba że decyzja Wydziału ds. Sprzeciwów lub Komisji Odwoławczej nakazuje ze względów słuszności, zgodnie z Regulaminem wykonawczym, inny podział kosztów poniesionych w trakcie przeprowadzania dowodu lub postępowania ustnego.

(2) Kancelaria Wydziału ds. Sprzeciwów ustala, na wniosek, wysokość kosztów, które mają zostać zapłacone zgodnie z decyzją o ich podziale. Ustalona przez kancelarię wysokość kosztów może zostać zweryfikowana decyzją Wydziału ds. Sprzeciwów, na wniosek złożony w terminie ustalonym w Regulaminie wykonawczym.

(3) Każda ostateczna decyzja Europejskiego Urzędu Patentowego, ustalająca wysokość kosztów, będzie traktowana, dla celów jej wykonania w umawiających się państwach, w taki sam sposób, jak decyzja ostateczna wydana przez sąd cywilny państwa, na terytorium którego ma być wykonana. Kontrola takiej decyzji ogranicza się do kwestii jej autentyczności.

Artykuł 105

Przystąpienie domniemanego naruszciciela do sprawy

(1) W przypadku zgłoszenia sprzeciwu w odniesieniu do patentu europejskiego, każda osoba trzecia, która dowiedzie, że zostało wszczęte przeciwko niej postępowanie w sprawie naruszenia tego samego patentu może, po upływie terminu do wniesienia sprzeciwu, przystąpić do postępowania sprzeciwowego, jeśli powiadomi o swoim przystąpieniu w ciągu trzech miesięcy od daty wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia. To samo postanowienie ma zastosowanie w odniesieniu do każdej osoby trzeciej, która dowiedzie zarówno, że właściciel patentu żądał od niej zaniechania domniemanego naruszenia patentu, jak i że wszczęła ona postępowanie o sądowe rozstrzygnięcie, że nie narusza ona patentu.

(2) Powiadomienie o przystąpieniu składa się w formie umotywowanego na piśmie oświadczenia. Powiadomienie uważa się za złożone z chwilą wniesienia opłaty za sprzeciw. Po dopełnieniu tej formalności przystąpienie do sprawy będzie, z zastrzeżeniem wyjątków ustalonych w Regulaminie wykonawczym, traktowane jak sprzeciw.

CZĘŚĆ VI

PROCEDURA ODWOŁAWCZA

Artykuł 106

Decyzje, od których służy odwołanie

(1) Odwołanie służy od decyzji Wydziału Zgłoszeń, Wydziałów Badań, Wydziałów ds. Sprzeciwów i Wydziału Prawnego. Ma ono skutek zawieszający.

(2) Odwołanie od decyzji Wydziału ds. Sprzeciwów może być wniesione nawet, jeżeli nastąpiło zrzeczenie się patentu europejskiego lub jego wygaśnięcie w stosunku do wszystkich wyznaczonych państw.

(3) Decyzja, która nie kończy postępowania w sprawie w odniesieniu do jednej ze stron, może być przedmiotem odwołania jedynie razem z decyzją ostateczną, chyba że decyzja ta zezwala na złożenie odrębnego odwołania.

(4) Podział kosztów postępowania sprzeciwowego nie może być wyłącznym przedmiotem odwołania.

(5) Decyzja ustalająca wysokość kosztów postępowania sprzeciwowego nie może być przedmiotem odwołania, chyba że wysokość ta przekracza kwotę ustaloną w zasadach dotyczących opłat.

Artykuł 107

Osoby uprawnione do wnoszenia odwołań i występowania jako strony w postępowaniu odwoławczym

Każda strona postępowania, pokrzywdzona decyzją, może wnieść od niej odwołanie. Wszystkie pozostałe strony postępowania są stronami postępowania odwoławczego z mocy prawa.

Artykuł 108

Termin i forma odwołania

Zawiadomienie o odwołaniu musi być złożone na piśmie w Europejskim Urzędzie Patentowym w ciągu dwóch miesięcy od daty powiadomienia o decyzji, od której wnosi się odwołanie. Zawiadomienie uważa się za złożone z chwilą wniesienia opłaty za odwołanie. W ciągu czterech miesięcy od powiadomienia o decyzji musi być złożone pisemne oświadczenie wskazujące podstawy odwołania.

Artykuł 109

Wstępne rozpoznanie odwołania

(1) Jeśli wydział, którego decyzja zostaje zaskarżona, uzna odwołanie za dopuszczalne i dobrze umotywowane, poprawia swoją decyzję. Postanowienie to nie ma zastosowania, kiedy przeciwko odwołującemu się występuje inna strona postępowania.

(2) Jeżeli odwołanie nie będzie uwzględnione w ciągu jednego miesiąca od otrzymania oświadczenia wskazującego podstawy odwołania, zostanie ono niezwłocznie i bez żadnych uwag co do istoty sprawy przekazane do Komisji Odwoławczej.

Artykuł 110

Rozpatrywanie odwołania

(1) Jeśli odwołanie jest dopuszczalne, Komisja Odwoławcza bada, czy odwołanie jest możliwe do uwzględnienia.

(2) W toku rozpatrywania odwołania, które prowadzone jest zgodnie z przepisami Regulaminu wykonawczego, Komisja Odwoławcza wzywa strony, tyle razy, ile jest to niezbędne, do zgłoszenia, w terminie ustalonym przez Komisję Odwoławczą, uwag dotyczących argumentów drugiej strony lub wysuniętych przez tę Komisję.

(3) Jeżeli zgłaszający nie zastosuje się we właściwym terminie do wezwania stosownie do ust. 2, europejskie zgłoszenie patentowe uważa się za wycofane, chyba że zaskarżona decyzja była podjęta przez Wydział Prawny.

Artykuł 111

Decyzje dotyczące odwołań

(1) Po zbadaniu możliwości uwzględnienia odwołania Komisja Odwoławcza podejmuje decyzję w sprawie odwołania. Komisja Odwoławcza może albo wykonać dowolne uprawnienia leżące w kompetencji wydziału, który był odpowiedzialny za wydanie zaskarżonej decyzji, albo przekazać sprawę do tego wydziału do ponownego rozpoznania.

(2) Jeżeli Komisja Odwoławcza przekaze sprawę do ponownego rozpoznania do wydziału, którego decyzja została zaskarżona, wydział ten będzie związany motywami rozstrzygnięcia dokonanego przez Komisję Odwoławczą o tyle, o ile fakty są te same. Jeżeli zaskarżoną decyzję wydała Sekcja Zgłoszeń, wówczas Wydział Badań będzie również związany motywami rozstrzygnięcia Komisji Odwoławczej.

Artykuł 112

Decyzja lub opinia Rozszerzonej Komisji Odwoławczej

(1) Dla zapewnienia jednolitego stosowania prawa lub jeżeli powstaje ważny problem prawny:

- (a) Komisja Odwoławcza w toku postępowania dotyczącego sprawy, z własnej inicjatywy albo na wniosek jednej ze stron postępowania odwoławczego, przedstawia sprawę Rozszerzonej Komisji Odwoławczej, jeżeli uzna, że z powyższych powodów wymagane jest podjęcie decyzji. Jeśli Komisja Odwoławcza odrzuca wniosek, podaje powody odrzucenia w decyzji ostatecznej;
- (b) prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może przedstawić problem prawny Rozszerzonej Komisji Odwoławczej, jeżeli dwie Komisje Odwoławcze wydały różne decyzje w tej samej sprawie.

(2) W przypadkach objętych postanowieniami ust. 1 (a) strony postępowania odwoławczego będą stronami postępowania przed Rozszerzoną Komisją Odwoławczą.

(3) Decyzja Rozszerzonej Komisji Odwoławczej, o której mowa w ust. 1 (a), jest dla Komisji Odwoławczej wiążąca w odniesieniu do rozpatrywanego odwołania.

CZĘŚĆ VII

PRZEPISY WSPÓLNE

Rozdział I

Wspólne przepisy proceduralne

Artykuł 113

Podstawy decyzji

(1) Decyzje Europejskiego Urzędu Patentowego mogą opierać się jedynie na podstawach lub dowodach, do których zainteresowane strony miały możliwość ustosunkowania się.

(2) Europejski Urząd Patentowy rozpatruje i wydaje decyzje w sprawie europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego jedynie na podstawie tekstu przedłożonego lub uzgodnionego przez zgłaszającego lub właściciela patentu.

Artykuł 114

Badanie prowadzone przez Europejski Urząd Patentowy z własnej inicjatywy

(1) W toku toczącego się przed nim postępowania Europejski Urząd Patentowy bada z własnej inicjatywy fakty; w tym badaniu nie jest ograniczony faktami, dowodami i argumentami przedstawionymi przez strony ani ich żądaniami.

(2) Europejski Urząd Patentowy może nie brać pod uwagę faktów lub dowodów, które nie zostały dostarczone przez strony we właściwym czasie.

Artykuł 115

Uwagi osób trzecich

(1) Po publikacji europejskiego zgłoszenia patentowego każda osoba może przedstawić swoje uwagi dotyczące zdolności patentowej wynalazku, w odniesieniu do którego dokonano zgłoszenia. Uwagi takie muszą być złożone na piśmie i muszą wskazywać podstawy, na jakich zostały oparte. Osoba taka nie jest stroną postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym.

(2) O uwagach, o których mowa w ust. 1, powiadamia się zgłaszającego lub właściciela patentu, który może się do nich ustosunkować.

Artykuł 116

Postępowanie ustne

(1) Postępowanie ustne przeprowadza się na wniosek Europejskiego Urzędu Patentowego, jeśli Urząd ten uzna to za wskazane, albo na wniosek jednej ze stron postępowania. Jednakże Europejski Urząd Patentowy może odrzucić wniosek o dalsze postępowanie ustne przed tym samym wydziałem, jeżeli strony oraz przedmiot postępowania są te same.

(2) Niemniej jednak postępowanie ustne jest prowadzone przed Sekcją Zgłoszeń na wniosek zgłaszającego jedynie wówczas, jeżeli Sekcja Zgłoszeń uzna to za wskazane lub jeżeli przewiduje odrzucenie europejskiego zgłoszenia patentowego.

(3) Postępowanie ustne przed Sekcją Zgłoszeń, Wydziałami Badań i Wydziałem Prawnym jest niejawne.

(4) Postępowanie ustne jest jawne, włącznie z ogłoszeniem decyzji, przed Komisjami Odwoławczymi i Rozszerzoną Komisją Odwoławczą po publikacji europejskiego zgłoszenia patentowego, a także przed Wydziałami ds. Sprzeciwów, o ile wydział, przed którym

prowadzone jest postępowanie, nie zarządzi inaczej w przypadkach, kiedy dopuszczenie publiczności mogłoby spowodować poważne i nieuzasadnione szkody, zwłaszcza dla strony postępowania.

Artykuł 117

Przeprowadzenie dowodu

(1) W każdym postępowaniu przed Wydziałem Badań, Wydziałem ds. Sprzeciwów lub Komisją Odwoławczą dopuszcza się następujące metody dotyczące zbierania i dostarczania dowodów:

- (a) wysłuchanie stron;
- (b) żądanie dostarczenia informacji;
- (c) przedstawienie dokumentów;
- (d) wysłuchanie świadków;
- (e) opinie ekspertów;
- (f) wizja lokalna;
- (g) oświadczenie na piśmie złożone pod przysięgą.

(2) Wydział Badań, Wydział ds. Sprzeciwów lub Komisja Odwoławcza mogą zlecić jednemu ze swych członków zbadanie przedstawionego dowodu.

(3) Jeżeli Europejski Urząd Patentowy uzna za niezbędne, aby strona, świadek lub ekspert złożyli ustnie zeznania, wówczas albo:

- (a) kieruje do danej osoby wezwanie do osobistego stawiennictwa przed Urzędem, albo
- (b) zwraca się, zgodnie z przepisami art. 131 ust. 2, z prośbą do właściwego sądu w kraju zamieszkania danej osoby o przeprowadzenie takiego przesłuchania.

(4) Strona, świadek lub ekspert wezwany do osobistego stawiennictwa przed Europejskim Urzędem Patentowym może zwrócić się do tego Urzędu o zezwolenie na złożenie zeznań przed właściwym sądem w kraju swojego miejsca zamieszkania. Po otrzymaniu takiego wniosku albo jeżeli do upływu terminu, ustalonego przez Europejski Urząd Patentowy w wezwaniu do osobistego stawiennictwa przed nim, nie nadeszła odpowiedź na wezwanie, Europejski Urząd Patentowy może, zgodnie z przepisami art. 131 ust. 2, zwrócić się do właściwego sądu o przesłuchanie danej osoby.

(5) Jeśli strona, świadek lub ekspert przeprowadza dowód przed Europejskim Urzędem Patentowym, Urząd ten, jeśli uważa za pożądane przeprowadzenie dowodu pod przysięgą lub w innej równie wiążącej formie, może zwrócić się do właściwego sądu w kraju miejsca zamieszkania danej osoby, aby ponownie przesłuchał tę osobę z zachowaniem takich warunków.

(6) Europejski Urząd Patentowy, zwracając się do właściwego sądu o przeprowadzenie dowodu, może prosić sąd o przeprowadzenie dowodu pod przysięgą lub w innej równie wiążącej formie oraz o zgodę na udział w przesłuchaniu członka zainteresowanego działu i na zadawanie przez niego pytań stronie, świadkowi lub ekspertowi albo za pośrednictwem sądu, albo bezpośrednio.

Artykuł 118

Jednolitość europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego

Jeżeli zgłaszający lub właściciele patentu europejskiego nie są tymi samymi osobami w stosunku do różnych wyznaczonych umawiających się państw, będą oni uznawani, dla celów postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym, za współzgłaszających lub

współwłaścicieli. Jednolitość zgłoszenia lub patentu w tych postępowaniach nie zostaje naruszona; w szczególności tekst zgłoszenia lub patentu powinien być jednakowy dla wszystkich wyznaczonych umawiających się państw, chyba że przepisy niniejszej konwencji stanowią inaczej.

Artykuł 119

Doręczenia

Zwyczajowo, Europejski Urząd Patentowy doręcza wszystkim zainteresowanym decyzje i wezwania, jak również wszelkie zawiadomienia i inną korespondencję, od których liczone są terminy lub o których wszyscy zainteresowani muszą być powiadomieni stosownie do przepisów niniejszej konwencji, lub na polecenie prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego. Jeżeli wymagają tego szczególne okoliczności, powiadomienie może nastąpić za pośrednictwem centralnych urzędów własności przemysłowej umawiających się państw.

Artykuł 120

Terminy

Przepisy Regulaminu wykonawczego określają:

- (a) sposób obliczania terminów i warunki, na jakich takie terminy mogą być przedłużane bądź ze względu na to, że Europejski Urząd Patentowy lub organy, o których mowa w art. 75 ust. 1 (b), są nieczynne dla przyjmowania dokumentów, bądź dlatego, że przesyłki nie są doręczane w miejscowościach, w których Europejski Urząd Patentowy lub takie organy mają swoją siedzibę, albo wystąpiły zakłócenia w usługach pocztowych, w wyniku których zostały one wstrzymane;
- (b) minimalną i maksymalną długość terminów ustalonych przez Europejski Urząd Patentowy.

Artykuł 121

Dalsze rozpatrywanie europejskiego zgłoszenia patentowego

(1) Jeśli europejskie zgłoszenie patentowe ma być odrzucone lub jest odrzucone albo jest uznane za wycofane w związku z nieudzieleniem odpowiedzi w terminie wyznaczonym przez Europejski Urząd Patentowy, wówczas przewidziane skutki prawne nie następują, a jeśli już nastąpiły, zostają unieważnione, jeśli zgłaszający wniesie o dalsze rozpatrywanie zgłoszenia.

(2) Wniosek w tej sprawie składa się na piśmie w terminie dwóch miesięcy od daty doręczenia decyzji o odrzuceniu zgłoszenia lub powiadomienia o uznaniu zgłoszenia za wycofane. W tym terminie musi być dokonana niedopełniona czynność. Podanie uważa się za złożone z chwilą wniesienia opłaty za dalsze rozpatrywanie.

(3) Decyzję w sprawie wniosku podejmuje dział właściwy do podjęcia decyzji w sprawie niedopełnionej czynności.

Artykuł 122

Przywrócenie do stanu poprzedniego

(1) Zgłaszającemu lub właścicielowi patentu europejskiego, którzy mimo dołożenia wszelkich wymaganych okolicznościami starań nie byli w stanie dotrzymać terminu przed

Europejskim Urzędem Patentowym, zostaną na wniosek przywrócone prawa, jeśli bezpośrednim skutkiem niedotrzymania tego terminu jest z mocy niniejszej konwencji odrzucenie europejskiego zgłoszenia patentowego lub wniosku albo uznanie europejskiego zgłoszenia patentowego za wycofane, lub unieważnienie patentu europejskiego albo utrata jakiegokolwiek innego prawa lub środka odwoławczego.

(2) Wniosek należy złożyć na piśmie w ciągu dwóch miesięcy od ustania przyczyny niedotrzymania terminu. W tym okresie musi zostać dokonana niedopełniona czynność. Wniosek jest dopuszczalny jedynie w ciągu roku, licząc bezpośrednio od daty upływu niedotrzymanego terminu. W przypadku niewniesienia opłaty za utrzymanie w mocy, okres przewidziany w art. 8 ust. 2 odlicza się od okresu jednego roku.

(3) Wniosek musi zawierać uzasadnienie i wskazywać fakty, na których się opiera. Wniosek uważa się za złożony z chwilą wniesienia opłaty za przywrócenie praw.

(4) Decyzję w sprawie wniosku podejmuje wydział właściwy do podjęcia decyzji w sprawie niedopełnionej czynności.

(5) Przepisy niniejszego artykułu nie mają zastosowania do terminów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w art. 61 ust. 3, art. 76 ust. 3, art. 78 ust. 2, art. 79 ust. 2, art. 87 ust. 1 i art. 94 ust. 2.

(6) Każdy, kto w wyznaczonym umawiającym się państwie w okresie pomiędzy utratą praw, o których mowa w ust. 1, a publikacją informacji o przywróceniu tych praw, w dobrej wierze stosował lub poczynił rzeczywiste i poważne przygotowania do stosowania wynalazku, który jest przedmiotem opublikowanego europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego, może bezpłatnie kontynuować takie stosowanie w swoim przedsiębiorstwie lub dla jego potrzeb.

(7) Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie ogranicza prawa umawiającego się państwa do wyrażenia zgody na przywrócenie praw w odniesieniu do terminów przewidzianych w niniejszej konwencji, które mają być dotrzymany przed organami tego państwa.

Artykuł 123

Zmiany

(1) Warunki, na jakich europejskie zgłoszenie patentowe lub patent europejski mogą być zmieniane w toku postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym, określone są w Regulaminie wykonawczym. W każdym przypadku zgłaszający będzie miał przynajmniej jedną możliwość dokonania z własnej woli zmiany w opisie wynalazku, zastrzeżeniach i rysunkach.

(2) Europejskie zgłoszenie patentowe lub patent europejski nie mogą być zmienione w taki sposób, aby zawierały przedmiot wykraczający poza treść zgłoszenia, które zostało dokonane.

(3) W toku postępowania sprzeciwowego zastrzeżenia patentu europejskiego nie mogą zostać zmienione w sposób powodujący rozszerzenie udzielonej ochrony.

Artykuł 124

Informacje dotyczące krajowych zgłoszeń patentowych

(1) Wydział Badań lub Komisja Odwoławcza mogą wezwać zgłaszającego, w terminie określonym przez ten Wydział lub Komisję, do wskazania państw, w których dokonał on

zgłoszeń na patenty krajowe dla całego lub części wynalazku, którego dotyczy europejskie zgłoszenie patentowe, oraz do podania numerów wspomnianych zgłoszeń.

(2) Jeśli zgłaszający nie zastosuje się w wyznaczonym terminie do wezwania na podstawie ust. 1, wówczas europejskie zgłoszenie patentowe uznaje się za wycofane.

Artykuł 125

Odesłanie do zasad ogólnych

Wobec braku przepisów proceduralnych w niniejszej konwencji Europejski Urząd Patentowy bierze pod uwagę zasady procedury ogólnie przyjęte w umawiających się państwach.

Artykuł 126

Ustanie zobowiązań finansowych

(1) Prawa Organizacji do pobierania opłat na rzecz Europejskiego Urzędu Patentowego wygasają po upływie czterech lat od końca roku kalendarzowego, w którym opłata stała się wymagalna.

(2) Prawa w stosunku do Organizacji, dotyczące zwrotu przez Europejski Urząd Patentowy opłat lub kwot nadpłaconych ponad wymaganą opłatę, wygasają po upływie czterech lat od końca roku kalendarzowego, w którym prawo to powstało.

(3) Okres ustalony w ust. 1 i 2 zostaje przerwany w przypadku przewidzianym w ust. 1 przez wezwanie do wniesienia opłaty, a w przypadku objętym przepisem ust. 2 przez pisemne uzasadnione roszczenie. Z chwilą przerwania okres ten zaczyna biec od nowa i kończy się najpóźniej po upływie sześciu lat od końca roku, w którym pierwotnie się rozpoczął, chyba że w międzyczasie rozpoczęło się postępowanie sądowe w sprawie egzekucji tego prawa; w tym przypadku okres ten skończy się najwcześniej po upływie roku od uprawomocnienia się orzeczenia.

Rozdział II

Informacje do wglądu publicznego i dla władz urzędowych

Artykuł 127

Europejski Rejestr Patentowy

Europejski Urząd Patentowy prowadzi rejestr, zwany Europejskim Rejestrem Patentowym, zawierający dane, których rejestracja przewidziana jest niniejszą konwencją. Żaden wpis do rejestru nie zostanie dokonany przed publikacją europejskiego zgłoszenia patentowego. Rejestr dostępny jest do wglądu publicznego.

Artykuł 128

Wgląd do akt

(1) Akta dotyczące europejskich zgłoszeń patentowych, które nie zostały jeszcze opublikowane, nie będą udostępniane do wglądu bez zgody zgłaszającego.

(2) Każda osoba, która może dowieść, że wnioskujący o patent europejski przeciwstawia w stosunku do niej swoje prawa na podstawie tego zgłoszenia, może uzyskać dostęp do akt przed publikacją tego zgłoszenia i bez zgody zgłaszającego.

(3) Jeżeli europejskie zgłoszenia wydzielone lub nowe europejskie zgłoszenie patentowe, dokonane zgodnie z art. 61 ust. 1, zostają opublikowane, każdy może uzyskać dostęp do akt wcześniejszego zgłoszenia przed publikacją tego zgłoszenia i bez zgody zgłaszającego.

(4) Po publikacji europejskiego zgłoszenia patentowego akta dotyczące takiego zgłoszenia oraz udzielonego na jego podstawie patentu europejskiego mogą być na wniosek udostępnione do wglądu, z zastrzeżeniem ograniczeń ustalonych w Regulaminie wykonawczym.

(5) Jeszcze przed publikacją europejskiego zgłoszenia patentowego Europejski Urząd Patentowy może podać do wiadomości osobom trzecim lub opublikować następujące dane bibliograficzne:

- (a) numer europejskiego zgłoszenia patentowego;
- (b) datę dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego i, jeżeli zastrzegane jest pierwszeństwo z uprzedniego zgłoszenia, datę, państwo i numer uprzedniego zgłoszenia;
- (c) nazwisko zgłaszającego;
- (d) tytuł wynalazku;
- (e) wyznaczone umawiające się państwa.

Artykuł 129

Publikacje periodyczne

Europejski Urząd Patentowy publikuje okresowo:

- (a) Europejski Biuletyn Patentowy zawierający wpisy dokonane w Europejskim Rejestrze Patentowym oraz inne dane, których publikacja przewidziana jest niniejszą konwencją;
- (b) Dziennik Urzędowy Europejskiego Urzędu Patentowego zawierający komunikaty i informacje o charakterze ogólnym podawane do wiadomości przez prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego, jak również wszelkie inne informacje dotyczące niniejszej konwencji i jej wprowadzenia w życie.

Artykuł 130

Wymiana informacji

(1) Europejski Urząd Patentowy i, z zastrzeżeniem stosowania przepisów ustawowych oraz wykonawczych, o których mowa w art. 75 ust. 2, centralny urząd własności przemysłowej każdego umawiającego się państwa przekazują sobie wzajemnie na wniosek wszelkie użyteczne informacje dotyczące dokonywania europejskich i krajowych zgłoszeń patentowych oraz odnoszące się do postępowania dotyczącego takich zgłoszeń i patentów udzielonych na ich podstawie.

(2) Przepisy ust. 1 stosuje się do przekazywania informacji na mocy porozumień roboczych pomiędzy Europejskim Urzędem Patentowym a:

- (a) centralnym urzędem własności przemysłowej państwa, które nie jest stroną niniejszej konwencji;
- (b) organizacją międzyrządową, której powierzono zadanie udzielania patentów;
- (c) każdą inną organizacją.

(3) Przekazywanie informacji na podstawie ust. 1 i 2 (a) i (b) nie podlega ograniczeniom ustalonym w art. 128. Rada Administracyjna może postanowić, że przekazywanie informacji

na podstawie ust. 2 (c) nie będzie podlegało takim ograniczeniom pod warunkiem, że zainteresowana organizacja będzie traktowała przekazaną informację jako poufną do momentu publikacji europejskiego zgłoszenia patentowego.

Artykuł 131

Współpraca w sprawach administracyjnych i prawnych

(1) O ile przepisy niniejszej konwencji lub prawa krajowego nie przewidują inaczej, Europejski Urząd Patentowy i sądy lub organy umawiających się państw udzielają sobie wzajemnie na wniosek pomocy poprzez przekazywanie informacji lub udostępnianie akt do wglądu. Jeżeli Europejski Urząd Patentowy udostępnia akta do wglądu sądom, prokuraturze lub centralnym urzędом własności przemysłowej, wgląd do akt nie podlega ograniczeniom ustalonym w art. 128.

(2) Na prośbę Europejskiego Urzędu Patentowego o udzielenie pomocy sądowej sądy lub inne właściwe organy umawiających się państw podejmują na rzecz tego Urzędu, oraz w ramach swej właściwości, niezbędne dochodzenie lub inne środki prawne.

Artykuł 132

Wymiana publikacji

(1) Europejski Urząd Patentowy i centralne urzędy własności przemysłowej umawiających się państw przesyłają sobie wzajemnie bezpłatnie, na wniosek i do własnego użytku, jeden lub więcej egzemplarzy swoich publikacji.

(2) Europejski Urząd Patentowy może zawierać porozumienia dotyczące wymiany lub dostarczania publikacji.

Rozdział III

Reprezentacja

Artykuł 133

Ogólne zasady dotyczące reprezentacji

(1) W zastrzeżeniu przepisów ust. 2 żadna osoba nie będzie zmuszona do korzystania z usług zawodowego pełnomocnika w postępowaniach ustanowionych niniejszą konwencją.

(2) Osoby fizyczne i prawne niemające miejsca zamieszkania lub głównej siedziby przedsiębiorstwa na terytorium jednego z umawiających się państw muszą być reprezentowane przez zawodowego pełnomocnika i działać za jego pośrednictwem we wszystkich postępowaniach ustanowionych niniejszą konwencją, z wyjątkiem dokonywania europejskich zgłoszeń patentowych; Regulamin wykonawczy może dopuścić inne wyjątki.

(3) Osoby fizyczne i prawne mające miejsce zamieszkania lub główną siedzibę przedsiębiorstwa na terytorium jednego z umawiających się państw mogą być reprezentowane w postępowaniu ustanowionym niniejszą konwencją przez pracownika, który nie musi być zawodowym pełnomocnikiem, ale musi być upoważniony zgodnie z przepisami Regulaminu wykonawczego. Regulamin wykonawczy może określić, czy i na jakich warunkach pracownik takiej osoby prawnej może reprezentować również inne osoby prawne, które mają

swe główne siedziby przedsiębiorstwa na terytorium jednego z umawiających się państw i pozostają w związku o charakterze gospodarczym z pierwszą osobą prawną.

(4) Regulamin wykonawczy może ustanowić szczególne przepisy dotyczące wspólnej reprezentacji stron działających łącznie.

Artykuł 134

Zawodowi pełnomocnicy

(1) Zawodowa reprezentacja osób fizycznych i prawnych w postępowaniu ustanowionym niniejszą konwencją może być podejmowana jedynie przez zawodowych pełnomocników, których nazwiska figurują na liście prowadzonej w tym celu przez Europejski Urząd Patentowy.

(2) Na listę zawodowych pełnomocników może być wpisana każda osoba fizyczna, która spełnia następujące warunki:

- (a) jest obywatelem jednego z umawiających się państw;
- (b) ma siedzibę przedsiębiorstwa lub miejsce zatrudnienia na terytorium jednego z umawiających się państw;
- (c) zdała europejski egzamin kwalifikacyjny.

(3) Wpisu dokonuje się na wniosek, do którego powinny być załączone zaświadczenia potwierdzające, że spełnione są warunki określone w ust. 2.

(4) Osoby wpisane na listę zawodowych pełnomocników uprawnione są do działania we wszystkich postępowaniach ustanowionych niniejszą konwencją.

(5) Dla celów działania w charakterze zawodowego pełnomocnika każda osoba wpisana na listę, o której mowa w ust. 1, uprawniona jest do utworzenia siedziby firmy w każdym umawiającym się państwie, w którym może być prowadzone postępowanie ustanowione niniejszą konwencją, z uwzględnieniem Protokołu w sprawie centralizacji, stanowiącego załącznik do niniejszej konwencji. Władze takiego państwa mogą pozbawić ją tego uprawnienia w szczególnych przypadkach jedynie na mocy przepisów prawnych przyjętych w celu ochrony bezpieczeństwa publicznego, prawa i porządku. Przed podjęciem takiego działania powinno być ono skonsultowane z prezesem Europejskiego Urzędu Patentowego.

(6) W szczególnych okolicznościach prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może zezwolić na odstępianie od wymogu określonego w ust. 2 (a).

(7) Zawodowa reprezentacja w postępowaniach ustanowionych niniejszą konwencją może na takich samych zasadach, na jakich jest ona podejmowana przez zawodowego pełnomocnika, być również podejmowana przez każdego prawnika uprawnionego do prowadzenia praktyki w jednym z umawiających się państw i mającego siedzibę firmy w takim państwie, w takim zakresie, w jakim jest on uprawniony we wspomnianym państwie do działania jako zawodowy pełnomocnik w sprawach patentowych. Przepisy ust. 5 stosuje się odpowiednio.

(8) Rada Administracyjna może wydać przepisy dotyczące:

- (a) kwalifikacji i szkolenia, wymaganych dla dopuszczenia kandydata do europejskiego egzaminu kwalifikacyjnego oraz przeprowadzenia takiego egzaminu;
- (b) utworzenia lub uznania instytutu założonego przez osoby uprawnione do działania jako zawodowi pełnomocnicy na podstawie europejskiego egzaminu kwalifikacyjnego lub przepisów art. 163 ust. 7;
- (c) uprawnień dyscyplinarnych wykonywanych przez instytut lub Europejski Urząd Patentowy w stosunku do takich osób.

CZĘŚĆ VIII

WPLYW NA PRAWO KRAJOWE

Rozdział I

Zamiana na krajowe zgłoszenie patentowe

Artykuł 135

Wniosek o stosowanie procedury krajowej

(1) Centralny urząd własności przemysłowej wyznaczonego umawiającego się państwa stosuje procedurę dla udzielania patentu krajowego jedynie na wniosek zgłaszającego lub właściciela patentu europejskiego i w następujących okolicznościach:

- (a) jeżeli europejskie zgłoszenie patentowe uznane jest za wycofane stosownie do art. 77 ust. 5 lub art. 162 ust. 4;
- (b) w innych przypadkach przewidzianych prawem krajowym, w których na podstawie niniejszej konwencji europejskie zgłoszenie patentowe zostaje odrzucone lub wycofane bądź uznane za wycofane lub patent europejski zostaje unieważniony.

(2) Wniosek o zamianę składa się w ciągu trzech miesięcy od wycofania europejskiego zgłoszenia patentowego lub od powiadomienia o uznaniu zgłoszenia za wycofane albo od powiadomienia o decyzji o odrzuceniu zgłoszenia bądź o unieważnieniu patentu europejskiego. Skutek, o którym mowa w art. 66, nastąpi, jeśli wniosek zostanie złożony we właściwym terminie.

Artykuł 136

Złożenie i przekazanie wniosku

(1) Wniosek o zamianę składa się w Europejskim Urzędzie Patentowym ze wskazaniem umawiających się państw, w których wnioskodawca pragnie zastosowania procedury dla udzielenia patentu krajowego. Wniosek uważa się za złożony z chwilą wniesienia opłaty za zamianę. Europejski Urząd Patentowy przekazuje wniosek do centralnych urzędów własności przemysłowej wskazanych w nim umawiających się państw, wraz z kopią akt dotyczących europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego.

(2) Jednakże, jeśli zgłaszający zostaje powiadomiony, że europejskie zgłoszenie patentowe uważa się za wycofane stosownie do postanowień art. 77 ust. 5, wniosek składa się w centralnym urzędzie własności przemysłowej, w którym dokonano zgłoszenia. Urząd ten, z zastrzeżeniem przepisów o bezpieczeństwie narodowym, przekazuje wniosek wraz z kopią europejskiego zgłoszenia patentowego bezpośrednio do centralnych urzędów własności przemysłowej umawiających się państw wskazanych przez zgłaszającego we wniosku. Skutek, o którym mowa w art. 66, nastąpi, jeżeli takie przekazanie zostanie dokonane w ciągu 20 miesięcy od daty zgłoszenia lub jeżeli zostało zastrzeżone pierwszeństwo, od daty pierwszeństwa.

Artykuł 137

Formalne wymogi dla dokonania zamiany

(1) Europejskie zgłoszenie patentowe przekazane zgodnie z art. 136 nie podlega tym formalnym wymogom prawa krajowego, które różnią się od wymogów przewidzianych niniejszą konwencją lub są wymogami dodatkowymi.

(2) Centralny urząd własności przemysłowej, któremu zgłoszenie zostaje przekazane, może wymagać od zgłaszającego, aby w terminie nie krótszym niż dwa miesiące:

- (a) wniósł krajową opłatę za zgłoszenie;
- (b) dostarczył tłumaczenie oryginalnego tekstu europejskiego zgłoszenia patentowego na jeden z języków urzędowych danego państwa oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, tekstu zmienionego w toku postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym, który zgłaszający pragnie poddać procedurze krajowej.

Rozdział II

Unieważnienie i prawo pierwszeństwa

Artykuł 138

Podstawy unieważnienia

(1) Z zastrzeżeniem przepisów art. 139 patent europejski może zostać unieważniony na podstawie prawa umawiającego się państwa, ze skutkiem na jego terytorium, jedynie z następujących powodów:

- (a) przedmiot patentu europejskiego nie posiada zdolności patentowej zgodnie z warunkami określonymi w art. 52-57;
- (b) patent europejski nie ujawnia wynalazku w sposób wystarczająco jasny i pełny dla wykonania go przez specjalistę z danej dziedziny;
- (c) przedmiot patentu europejskiego wykracza poza treść zgłoszenia, które zostało dokonane lub, jeśli patent został udzielony na zgłoszenie wydzielone lub na nowe zgłoszenie dokonane zgodnie z art. 61, poza treść wcześniejszego zgłoszenia, które zostało dokonane;
- (d) ochrona przyznana patentem europejskim została rozszerzona;
- (e) właściciel patentu europejskiego nie jest uprawniony stosownie do postanowień art. 60 ust. 1.

(2) Jeśli podstawy unieważnienia dotyczą tylko części patentu europejskiego, wówczas unieważnienia dokonuje się w formie odpowiedniego ograniczenia wspomnianego patentu. Jeśli prawo krajowe na to zezwala, ograniczenie może być dokonane w formie zmiany zastrzeżeń, opisu wynalazku lub rysunków.

Artykuł 139

Prawa powstałe wcześniej lub w tej samej dacie

(1) W każdym wyznaczonym umawiającym się państwie europejskie zgłoszenie patentowe i patent europejski mają w odniesieniu do krajowego zgłoszenia patentowego i patentu krajowego taki sam skutek związany z prawem pierwszeństwa, jaki mają krajowe zgłoszenie patentowe i patent krajowy.

(2) Krajowe zgłoszenie patentowe i patent krajowy w umawiającym się państwie mają w odniesieniu do patentu europejskiego, w którym to umawiające się państwo jest wyznaczone, taki sam skutek związany z prawem pierwszeństwa, jaki mają w odniesieniu do patentu krajowego.

(3) Każde umawiające się państwo może postanowić, czy i na jakich warunkach wynalazek ujawniony zarówno w europejskim zgłoszeniu patentowym lub patencie, jak i w

krajowym zgłoszeniu patentowym lub patencie, mającymi tę samą datę zgłoszenia lub, jeżeli zastrzegane jest pierwszeństwo, tę samą datę pierwszeństwa, może być chroniony jednocześnie oboma zgłoszeniami lub patentami.

Rozdział III

Inne skutki

Artykuł 140

Krajowe wzory użytkowe i świadectwa użyteczności

Przepisy art. 66, art. 124, art. 135-137 i art. 139 mają zastosowanie do wzorów użytkowych i świadectw użyteczności oraz do zgłoszeń wzorów użytkowych i świadectw użyteczności zarejestrowanych lub zdeponowanych w umawiających się państwach, których ustawodawstwa przewidują takie wzory lub świadectwa.

Artykuł 141

Opłaty za utrzymanie patentów europejskich w mocy

(1) Opłaty za utrzymanie patentu europejskiego w mocy mogą być pobierane jedynie za lata następujące po roku, o którym mowa w art. 86 ust. 4.

(2) Wszystkie opłaty za utrzymanie patentu w mocy, które są wymagalne w ciągu dwóch miesięcy od publikacji informacji o udzieleniu patentu europejskiego, uważa się za ważne wniesione, jeśli zostały wniesione w tym terminie. Nie pobiera się żadnych opłat przewidzianych w ustawodawstwie krajowym.

CZĘŚĆ IX

POROZUMIENIA SZCZEGÓLNE

Artykuł 142

Patenty jednolite

(1) Grupa umawiających się państw, która w porozumieniu szczególnym postanowiła, że patent europejski udzielony na te państwa ma jednolity charakter na całych ich terytoriach, może postanowić, że patent europejski może być udzielony jedynie w stosunku do wszystkich tych państw łącznie.

(2) Jeżeli jakakolwiek grupa umawiających się państw skorzysta z upoważnienia zawartego w ust. 1, wówczas mają zastosowanie przepisy niniejszej części.

Artykuł 143

Wydziały specjalne Europejskiego Urzędu Patentowego

(1) Grupa umawiających się państw może powierzyć Europejskiemu Urzędowi Patentowemu dodatkowe zadania.

(2) Dla realizacji dodatkowych zadań w ramach Europejskiego Urzędu Patentowego mogą zostać utworzone specjalne wydziały, wspólne dla grupy umawiających się państw. Wydziałami specjalnymi kieruje prezes Europejskiego Urzędu Patentowego; przepisy art. 10 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 144

Reprezentacja przed wydziałami specjalnymi

Grupa umawiających się państw może ustanowić przepisy szczególne regulujące kwestię reprezentowania stron przed wydziałami, o których mowa w art. 143 ust. 2.

Artykuł 145

Komisja specjalna Rady Administracyjnej

(1) Grupa umawiających się państw może utworzyć komisję specjalną Rady Administracyjnej dla celów nadzorowania działalności wydziałów specjalnych utworzonych na podstawie art. 143 ust. 2; Europejski Urząd Patentowy oddaje do jej dyspozycji taki personel, pomieszczenia i wyposażenie, jakie mogą być niezbędne dla wykonywania jej obowiązków. Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego odpowiada za działalność wydziałów specjalnych przed komisją specjalną Rady Administracyjnej.

(2) Skład, kompetencje i funkcje komisji specjalnej określa grupa umawiających się państw.

Artykuł 146

Pokrywanie wydatków na wykonywanie zadań specjalnych

Jeżeli Europejskiemu Urzędowi Patentowemu powierzone zostały na mocy art. 143 zadania dodatkowe, grupa umawiających się państw pokrywa wydatki poniesione przez Organizację przy wykonywaniu tych zadań. Jeżeli dla wykonywania tych dodatkowych zadań utworzone zostały w Europejskim Urzędzie Patentowym specjalne wydziały, grupa pokrywa wydatki na personel, pomieszczenia i wyposażenie powierzone tym wydziałom. Przepisy art. 39 ust. 3 i 4, art. 41 i art. 47 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 147

Wpłaty z tytułu opłat za utrzymanie w mocy patentów europejskich

Jeśli grupa umawiających się państw ustaliła wspólną taryfę opłat za utrzymanie w mocy patentów europejskich, wówczas procentowy udział, o którym mowa w art. 39 ust. 1, oblicza się na podstawie wspólnej taryfy opłat; kwota minimalna, o której mowa w art. 39 ust. 1, ma zastosowanie do patentów jednolitych. Przepisy art. 39 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 148

Europejskie zgłoszenie patentowe jako przedmiot własności

(1) O ile grupa umawiających się państw nie postanowi inaczej, stosuje się przepisy art. 74.

(2) Grupa umawiających się państw może postanowić, że europejskie zgłoszenie patentowe, w którym takie umawiające się państwa zostały wyznaczone, może zostać przeniesione, oddane w zastaw lub poddane jakiegokolwiek środkowi egzekucji jedynie w stosunku do wszystkich umawiających się państw grupy i zgodnie z przepisami porozumienia szczególnego.

Artykuł 149

Wskazanie łączne

(1) Grupa umawiających się państw może postanowić, że państwa te mogą być wyznaczone jedynie łącznie oraz że wyznaczenie jednego lub tylko niektórych z tych państw będzie uważane za wyznaczenie wszystkich państw z grupy.

(2) Jeżeli Europejski Urząd Patentowy działa jako urząd wyznaczony zgodnie z art. 153 ust. 1, wówczas przepis ust. 1 ma zastosowanie, jeśli zgłaszający wskazał w zgłoszeniu międzynarodowym, że pragnie uzyskać patent europejski dla jednego lub większej liczby wyznaczonych państw takiej grupy. Ten sam przepis ma zastosowanie, jeśli zgłaszający wskazuje w zgłoszeniu międzynarodowym jedno umawiające się państwo z grupy, którego ustawodawstwo krajowe stanowi, że wyznaczenie tego państwa wywołuje skutek zgłoszenia o patent europejski.

CZĘŚĆ X

ZGŁOSZENIE MIĘDZYNARODOWE NA PODSTAWIE UKŁADU O WSPÓLPRACY PATENTOWEJ

Artykuł 150

Stosowanie Układu o współpracy patentowej

(1) Układ o współpracy patentowej z dnia 19 czerwca 1970 r., zwany dalej "Układem o współpracy", stosuje się zgodnie z przepisami niniejszej części.

(2) Zgłoszenia międzynarodowe dokonane na podstawie Układu o współpracy mogą być przedmiotem postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym. W postępowaniu tym stosuje się przepisy tego Układu i uzupełniająco przepisy niniejszej konwencji. W przypadku rozbieżności, stosuje się przepisy Układu o współpracy. W szczególności termin złożenia wniosku o przeprowadzenie badania zgłoszenia międzynarodowego na podstawie art. 94 ust. 2 niniejszej konwencji nie upływa przed terminem przewidzianym, zależnie od przypadku, w art. 22 lub w art. 39 Układu o współpracy.

(3) Zgłoszenie międzynarodowe, dla którego Europejski Urząd Patentowy działa jako urząd wyznaczony lub wybrany, uważa się za europejskie zgłoszenie patentowe.

(4) Jeżeli niniejsza konwencja powołuje się na Układ o współpracy, odnosi się to również do Regulaminu tego Układu.

Artykuł 151

Europejski Urząd Patentowy jako urząd przyjmujący

(1) Europejski Urząd Patentowy może działać jako urząd przyjmujący w rozumieniu art. 2 (XV) Układu o współpracy, jeśli zgłaszający zamieszkuje w umawiającym się państwie niniejszej konwencji, w stosunku do którego Układ o współpracy wszedł w życie, albo jest jego obywatelem.

(2) Europejski Urząd Patentowy może również działać jako urząd przyjmujący, jeśli zgłaszający zamieszkuje w państwie lub jest obywatelem państwa, które nie jest umawiającym się państwem niniejszej konwencji, ale które jest umawiającym się państwem Układu o współpracy i które zawarło porozumienie z Organizacją, na mocy którego Europejski Urząd Patentowy zgodnie z przepisami Układu o współpracy działa jako urząd przyjmujący w miejsce krajowego urzędu tego państwa.

(3) Europejski Urząd Patentowy zgodnie z porozumieniem zawartym pomiędzy Organizacją a Biurem Międzynarodowym Światowej Organizacji Własności Intelektualnej może również działać, pod warunkiem wcześniejszego wyrażenia zgody przez Radę Administracyjną, jako urząd przyjmujący dla każdego innego zgłaszającego.

Artykuł 152

Dokonanie i przekazanie zgłoszenia międzynarodowego

(1) Jeśli zgłaszający dla swojego zgłoszenia międzynarodowego wybiera Europejski Urząd Patentowy jako urząd przyjmujący, wówczas dokonuje zgłoszenia bezpośrednio w Europejskim Urzędzie Patentowym. Niemniej jednak przepis art. 75 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

(2) W przypadku dokonania zgłoszenia międzynarodowego w Europejskim Urzędzie Patentowym za pośrednictwem właściwego centralnego urzędu własności przemysłowej, zainteresowane umawiające się państwo podejmuje wszelkie niezbędne środki dla zagwarantowania, że zgłoszenie zostanie przekazane do Europejskiego Urzędu Patentowego w terminie, który umożliwi spełnienie przez ten Urząd, we właściwym czasie, wymogów dotyczących przekazania zgodnie z Układem o współpracy.

(3) Każde zgłoszenie międzynarodowe podlega obowiązkowi wniesienia opłaty za przekazanie, którą wnosi się w ciągu jednego miesiąca od otrzymania zgłoszenia.

Artykuł 153

Europejski Urząd Patentowy jako urząd wyznaczony

(1) Europejski Urząd Patentowy działa jako urząd wyznaczony w rozumieniu art. 2 (XIII) Układu o współpracy dla tych umawiających się państw niniejszej konwencji, w stosunku do których Układ o współpracy wszedł w życie i które zostały wyznaczone w zgłoszeniu międzynarodowym, jeśli zgłaszający informuje urząd przyjmujący w zgłoszeniu międzynarodowym, że pragnie uzyskać patent europejski na te państwa. Ten sam przepis ma zastosowanie, jeśli w zgłoszeniu międzynarodowym zgłaszający wyznacza umawiające się państwo, którego prawo krajowe stanowi, że wyznaczenie tego państwa wywiera skutek europejskiego zgłoszenia patentowego.

(2) Jeżeli Europejski Urząd Patentowy działa jako urząd wyznaczony, wówczas Wydział Badań jest właściwy dla podejmowania decyzji wymaganych na podstawie art. 25 ust. 2 (a) Układu o współpracy.

Artykuł 154

Europejski Urząd Patentowy jako Międzynarodowy Organ Poszukiwań

(1) Europejski Urząd Patentowy działa jako Międzynarodowy Organ Poszukiwań w rozumieniu rozdziału I Układu o współpracy dla zgłaszających, którzy zamieszkują w umawiającym się państwie, w stosunku do którego Układ o współpracy wszedł w życie, lub są jego obywatelami, pod warunkiem zawarcia porozumienia między Organizacją a Biurem Międzynarodowym Światowej Organizacji Własności Intelektualnej.

(2) Europejski Urząd Patentowy działa również, pod warunkiem wcześniejszego udzielenia zgody przez Radę Administracyjną, jako Międzynarodowy Organ Poszukiwań dla każdego innego zgłaszającego, zgodnie z porozumieniem zawartym pomiędzy Organizacją a Biurem Międzynarodowym Światowej Organizacji Własności Intelektualnej.

(3) Komisje Odwoławcze właściwe są do rozstrzygania zażaleń zgłaszających dotyczących opłaty dodatkowej nałożonej przez Europejski Urząd Patentowy na podstawie przepisów art. 17 ust. 3 (a) Układu o współpracy.

Artykuł 155

Europejski Urząd Patentowy jako Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych

(1) Europejski Urząd Patentowy działa jako Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych w rozumieniu rozdziału II Układu o współpracy dla zgłaszających zamieszkujących w umawiającym się państwie związanym tym rozdziałem lub będących jego obywatelami, pod warunkiem zawarcia porozumienia między Organizacją a Biurem Międzynarodowym Światowej Organizacji Własności Intelektualnej.

(2) Europejski Urząd Patentowy działa również, pod warunkiem wcześniejszego udzielenia zgody przez Radę Administracyjną, jako Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych dla każdego innego zgłaszającego, zgodnie z porozumieniem zawartym pomiędzy Organizacją a Biurem Międzynarodowym Światowej Organizacji Własności Intelektualnej.

(3) Komisje Odwoławcze właściwe są do rozstrzygania zażaleń zgłaszających dotyczących opłaty dodatkowej nałożonej przez Europejski Urząd Patentowy na podstawie art. 34 ust. 3 (a) Układu o współpracy.

Artykuł 156

Europejski Urząd Patentowy jako urząd wybrany

Europejski Urząd Patentowy działa jako urząd wybrany w rozumieniu art. 2 (XIV) Układu o współpracy, jeżeli zgłaszający wybrał którekolwiek z wyznaczonych państw, o których mowa w art. 153 ust. 1 lub art. 149 ust. 2, dla których rozdział II tego Układu stał się wiążący. Przepis ten stosuje się, z zastrzeżeniem wcześniejszego wyrażenia zgody przez Radę Administracyjną, jeżeli zgłaszający zamieszkuje w państwie lub jest obywatelem państwa, które nie jest stroną tego Układu lub nie jest związane postanowieniami rozdziału II tego Układu, pod warunkiem że jest on jedną z osób, której Zgromadzenie Międzynarodowego Związku Współpracy Patentowej zezwoliło, decyzją podjętą stosownie do art. 31 ust. 2 (b) Układu o współpracy, na złożenie wniosku o przeprowadzenie międzynarodowego badania wstępnego.

Artykuł 157

Sprawozdanie z poszukiwania międzynarodowego

(1) Bez wpływu na zastosowanie przepisów ust. 2-4 sprawozdanie z poszukiwania międzynarodowego, o którym mowa w art. 18 Układu o współpracy, lub jakiegokolwiek oświadczenie złożone na mocy art. 17 ust. 2 (a) tego Układu oraz ich publikacja zgodnie z art. 21 Układu zastępują sprawozdanie z poszukiwania europejskiego i informację o jego publikacji w Europejskim Biuletynie Patentowym.

(2) Z zastrzeżeniem decyzji Rady Administracyjnej, o których mowa w ust. 3:

- (a) dla wszystkich zgłoszeń międzynarodowych sporządza się dodatkowe sprawozdanie z poszukiwania europejskiego;
- (b) równocześnie z opłatą krajową przewidzianą w art. 22 ust. 1 lub art. 39 ust. 1 Układu o współpracy zgłaszający wnosi opłatę za poszukiwanie. Jeśli opłata za poszukiwanie nie zostanie wniesiona w terminie, zgłoszenie uważa się za wycofane.

(3) Rada Administracyjna może podjąć decyzję, na jakich warunkach i w jakim zakresie:

- (a) rezygnuje się z dodatkowego sprawozdania z poszukiwania europejskiego;
- (b) ma być obniżona opłata za poszukiwanie.

(4) Rada Administracyjna może w każdej chwili uchylić decyzje podjęte na mocy ust. 3.

Artykuł 158

Publikacja zgłoszenia międzynarodowego i jego dostarczenie do Europejskiego Urzędu Patentowego

(1) Publikacja zgłoszenia międzynarodowego, na podstawie art. 21 Układu o współpracy, dla którego Europejski Urząd Patentowy jest urzędem wyznaczonym, zastępuje, z zastrzeżeniem postanowień ust. 3, publikację europejskiego zgłoszenia patentowego i informację o niej zamieszcza się w Europejskim Biuletynie Patentowym. Jednakże takiego zgłoszenia nie uważa się za objęte stanem techniki zgodnie z art. 54 ust. 3, jeśli nie zostały spełnione warunki ustalone w ust. 2.

(2) Zgłoszenie międzynarodowe dostarcza się do Europejskiego Urzędu Patentowego w jednym z jego języków urzędowych. Zgłaszający wnosi do Europejskiego Urzędu Patentowego opłatę krajową przewidzianą w art. 22 ust. 1 lub art. 39 ust. 1 Układu o współpracy.

(3) Jeśli zgłoszenie międzynarodowe opublikowane jest w języku innym niż jeden z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego, Urząd ten publikuje zgłoszenie międzynarodowe dostarczone zgodnie z ust. 2. Z zastrzeżeniem przepisów art. 67 ust. 3 ochrona tymczasowa przewidziana w art. 67 ust. 1 i 2 rozpoczyna się od daty tej publikacji.

CZĘŚĆ XI

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Artykuł 159

Rada Administracyjna w okresie przejściowym

(1) Państwa, o których mowa w art. 169 ust. 1, wyznaczają swoich przedstawicieli do Rady Administracyjnej; na zaproszenie Rządu Republiki Federalnej Niemiec Rada Administracyjna zbiera się nie później niż dwa miesiące po wejściu w życie niniejszej konwencji, w szczególności w celu powołania prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego.

(2) Kadencja pierwszego przewodniczącego Rady Administracyjnej, powołanego po wejściu w życie niniejszej konwencji, trwa cztery lata.

(3) Kadencja dwóch wybranych członków pierwszego Prezydium Rady Administracyjnej, utworzonego po wejściu w życie niniejszej konwencji, trwa, odpowiednio, pięć i cztery lata.

Artykuł 160

Mianowanie pracowników w okresie przejściowym

(1) Do czasu przyjęcia Regulaminu pracowniczego dla pracowników stałych i warunków zatrudnienia innych pracowników Europejskiego Urzędu Patentowego Rada Administracyjna oraz prezes Europejskiego Urzędu Patentowego, każdy w ramach swych kompetencji, przyjmuje niezbędny personel i zawiera w tym celu krótkoterminowe umowy. Rada Administracyjna może ustalić ogólne zasady dotyczące przyjmowania pracowników.

(2) W okresie przejściowym, którego zakończenie określa Rada Administracyjna, Rada Administracyjna może, po zasięgnięciu opinii prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego, mianować na członków Rozszerzonej Komisji Odwoławczej lub Komisji Odwoławczych członków sądów krajowych i organów umawiających się państw posiadających wykształcenie techniczne lub prawnicze, którzy mogą kontynuować swoją działalność w sądach krajowych lub organach. Mogą oni zostać mianowani na okres krótszy niż pięć lat, ale nie krótszy niż rok, oraz mogą zostać mianowani ponownie.

Artykuł 161

Pierwszy okres rozrachunkowy

(1) Pierwszy okres rozrachunkowy Organizacji trwa od daty wejścia w życie niniejszej konwencji do dnia 31 grudnia tego samego roku. Jeżeli data ta przypada w drugiej połowie roku, okres rozrachunkowy trwa do dnia 31 grudnia roku następnego.

(2) Budżet na pierwszy okres rozrachunkowy sporządza się niezwłocznie po wejściu w życie niniejszej konwencji. Do czasu wniesienia na rzecz Organizacji wkładów finansowych przewidzianych w art. 40, należnych w ramach pierwszego budżetu, umawiające się państwa wnoszą na prośbę Rady Administracyjnej i w wysokości przez nią ustalonej, zaliczki, które zostaną zaliczone na poczet ich wkładów do budżetu. Wysokość zaliczek określa się zgodnie z podziałem ustalonym w art. 40. Do zaliczek stosuje się odpowiednio przepisy art. 39 ust. 3 i 4.

Artykuł 162

Stopniowe rozszerzanie zakresu działalności Europejskiego Urzędu Patentowego

(1) Europejskie zgłoszenia patentowe mogą być dokonywane w Europejskim Urzędzie Patentowym od daty ustalonej przez Radę Administracyjną na zalecenie prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego.

(2) Na zalecenie prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego Rada Administracyjna może postanowić, że od daty, o której mowa w ust. 1, rozpatrywanie europejskich zgłoszeń patentowych może być ograniczone. Takie ograniczenie może dotyczyć pewnych dziedzin techniki. Jednakże w każdym przypadku przeprowadza się badanie w celu stwierdzenia, czy europejskiemu zgłoszeniu patentowemu można przyznać datę zgłoszenia.

(3) Jeśli na podstawie ust. 2 podjęta została decyzja, Rada Administracyjna nie może później dalej ograniczyć rozpatrywania europejskich zgłoszeń patentowych.

(4) Jeśli w wyniku wprowadzenia ograniczeń w postępowaniu na podstawie ust. 2 europejskie zgłoszenie patentowe nie może być dalej rozpatrywane, wówczas Europejski Urząd Patentowy powiadamia o tym zgłaszającego i informuje go, że może on złożyć wniosek o zamianę na zgłoszenie krajowe. Po przyjęciu takiego powiadomienia europejskie zgłoszenie patentowe uważa się za wycofane.

Artykuł 163

Zawodowi pełnomocnicy w okresie przejściowym

(1) Niezależnie od przepisów art. 134 ust. 2 w okresie przejściowym, którego zakończenie określa Rada Administracyjna, na listę zawodowych pełnomocników może zostać wpisana każda osoba fizyczna, która spełnia następujące warunki:

- (a) musi być obywatelem umawiającego się państwa;
- (b) musi mieć siedzibę firmy lub miejsce zatrudnienia na terytorium jednego z umawiających się państw;
- (c) musi być uprawniona do reprezentowania osób fizycznych i prawnych w sprawach patentowych przed centralnym urzędem własności przemysłowej umawiającego się państwa, w którym ma siedzibę firmy lub miejsce zatrudnienia.

(2) Wpisu dokonuje się na wniosek, do którego załącza się zaświadczenie wydane przez centralny urząd własności przemysłowej potwierdzające, że spełnione zostały warunki ustalone w ust. 1.

(3) Jeżeli w umawiającym się państwie uprawnienie, o którym mowa w ust. 1 (c), nie jest uzależnione od wymogu posiadania szczególnych kwalifikacji zawodowych, osoby ubiegające się o wpis na listę, które prowadzą działalność w sprawach patentowych przed centralnym urzędem własności przemysłowej tego państwa, muszą wykazać się co najmniej pięcioletnią praktyką w tej działalności. Jednakże osoby, których kwalifikacje zawodowe do reprezentowania osób fizycznych lub prawnych w sprawach patentowych przed centralnym urzędem własności przemysłowej jednego z umawiających się państw są oficjalnie uznane, zgodnie z przepisami ustanowionymi w takim państwie, nie podlegają wymogowi spełnienia tego warunku. Zaświadczenie wydane przez centralny urząd własności przemysłowej musi wskazywać, że składający wniosek o wpis spełnia jeden z warunków, o których mowa w niniejszym ustępie.

(4) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może odstąpić:

- (a) od wymogu określonego w ust. 3, pierwsze zdanie, jeśli składający wniosek wykaze, że zdobył wymagane kwalifikacje w inny sposób;
- (b) w szczególnych przypadkach, od wymogu określonego w ust. 1 (a).

(5) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego odstąpi od wymogu określonego w ust. 1 (a), jeśli składający wniosek spełniał wymogi określone w ust. 1 (b) i (c) w dniu 5 października 1973 r.

(6) Osoby posiadające siedzibę firmy lub miejsce zatrudnienia w państwie, które przystąpiło do niniejszej konwencji w okresie krótszym niż rok od wygaśnięcia okresu przejściowego, mogą być wpisane na listę zawodowych pełnomocników na warunkach ustalonych w ust. 1-5, w okresie roku, licząc od daty, w której przystąpienie tego państwa nabrało mocy obowiązującej.

(7) Po upływie okresu przejściowego każda osoba, która została wpisana na listę zawodowych pełnomocników w tym okresie, bez wpływu na środki dyscyplinarne podjęte na

mocy art. 134 ust. 8 (c), pozostaje na niej lub na wniosek zostaje na nią ponownie wpisana pod warunkiem, że następnie spełni ona wymóg ustalony w ust. 1 (b).

CZĘŚĆ XII

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 164

Regulamin wykonawczy i Protokoły

(1) Regulamin wykonawczy, Protokół w sprawie uznawania, Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów, Protokół w sprawie centralizacji oraz Protokół w sprawie interpretacji art. 69 stanowią integralną część niniejszej konwencji.

(2) W przypadku rozbieżności pomiędzy przepisami niniejszej konwencji a przepisami Regulaminu wykonawczego, decydują przepisy niniejszej konwencji.

Artykuł 165

Podpisanie - Ratyfikacja

(1) Do dnia 5 kwietnia 1974 r. niniejsza konwencja jest otwarta do podpisu przez państwa, które brały udział w międzyrządowej konferencji w sprawie ustanowienia europejskiego systemu udzielania patentów lub były poinformowane o zwołaniu tej konferencji i którym oferowano możliwość wzięcia w niej udziału.

(2) Niniejsza konwencja podlega ratyfikacji; dokumenty ratyfikacyjne składa się Rządowi Republiki Federalnej Niemiec.

Artykuł 166

Przystąpienie

(1) Niniejsza konwencja otwarta jest do przystąpienia dla:

- (a) państw, o których mowa w art. 165 ust. 1;
- (b) każdego innego państwa europejskiego na zaproszenie Rady Administracyjnej.

(2) Każde państwo, które było stroną konwencji i przestało nią być w wyniku zastosowania art. 172 ust. 4, może ponownie stać się stroną konwencji przez przystąpienie do niej.

(3) Dokumenty przystąpienia składa się Rządowi Republiki Federalnej Niemiec.

Artykuł 167

Zastrzeżenia

(1) Każde umawiające się państwo może w chwili podpisania lub składania dokumentów ratyfikacji lub przystąpienia dokonać jedynie zastrzeżeń wymienionych w ust. 2.

(2) Każde umawiające się państwo może zastrzec sobie prawo do postanowienia, że:

- (a) patenty europejskie, o tyle, o ile przyznają ochronę na produkty chemiczne, farmaceutyczne lub żywnościowe, jako takie są, zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do patentów krajowych, nieskuteczne lub mogą podlegać unieważnieniu: zastrzeżenie to nie dotyczy

ochrony przyznanej patentem o tyle, o ile obejmuje ona sposób wytwarzania lub użycia produktu chemicznego bądź sposób wytwarzania produktu farmaceutycznego lub żywnościowego;

- (b) patenty europejskie, o tyle, o ile przyznają ochronę na sposoby stosowane w rolnictwie lub ogrodnictwie, poza tymi, do których ma zastosowanie art. 53 (b), są zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do patentów krajowych, nieskuteczne lub mogą być unieważnione;
- (c) patenty europejskie, zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do patentów krajowych, trwają krócej niż 20 lat;
- (d) nie będzie związane Protokołem o uznawaniu.

(3) Każde zastrzeżenie dokonane przez umawiające się państwo jest skuteczne przez okres nie dłuższy niż dziesięć lat od wejścia w życie niniejszej konwencji. Jednakże, jeżeli umawiające się państwo dokonało któregośkolwiek z zastrzeżeń, o których mowa w ust. 2 (a) i (b), wówczas Rada Administracyjna może przedłużyć ten okres w stosunku do takiego państwa o nie więcej niż pięć lat dla całości lub części dokonanego zastrzeżenia, jeżeli państwo to przedłoży, najpóźniej na rok przed końcem dziesięcioletniego okresu, umotywowany wniosek, który przekona Radę Administracyjną, że nie jest ono w stanie wycofać zastrzeżenia do czasu wygaśnięcia dziesięcioletniego okresu.

(4) Każde umawiające się państwo, które dokonało zastrzeżenia, wycofa to zastrzeżenie niezwłocznie, kiedy tylko okoliczności na to pozwolą. Wycofania dokonuje się przez skierowanie do Rządu Republiki Federalnej Niemiec zawiadomienia i staje się ono skuteczne po upływie miesiąca od daty otrzymania tego zawiadomienia przez ten Rząd.

(5) Każde zastrzeżenie dokonane zgodnie z ust. 2 (a), (b) lub (c) ma zastosowanie do patentów europejskich udzielonych na europejskie zgłoszenia patentowe dokonane w ciągu okresu, w którym zastrzeżenie jest skuteczne. Skutki zastrzeżenia trwają przez czas trwania patentu.

(6) Bez wpływu na zastosowanie przepisów ust. 4 i 5 każde zastrzeżenie traci skutki z upływem okresu, o którym mowa w ust. 3, pierwsze zdanie lub, jeżeli okres ten został przedłużony, z upływem okresu przedłużenia.

Artykuł 168

Terytorialny zakres stosowania

(1) Każde umawiające się państwo może oświadczyć w dokumentach ratyfikacji albo przystąpienia lub może później w dowolnym innym czasie poinformować Rząd Republiki Federalnej Niemiec w drodze pisemnego powiadomienia, że niniejsza konwencja będzie miała zastosowanie do jednego lub więcej obszarów, za które jest ono odpowiedzialne w stosunkach zewnętrznych. Patenty europejskie udzielone dla tego umawiającego się państwa są również skuteczne na obszarach, dla których takie oświadczenie stało się skuteczne.

(2) Jeśli oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zawarte jest w dokumencie ratyfikacji lub przystąpienia, wywołuje ono skutki od tej samej daty co ratyfikacja lub przystąpienie; jeśli oświadczenie jest zawarte w powiadomieniu dokonanym po złożeniu dokumentu ratyfikacji bądź przystąpienia, powiadomienie takie wywołuje skutki po sześciu miesiącach od daty jego otrzymania przez Rząd Republiki Federalnej Niemiec.

(3) Każde umawiające się państwo może w dowolnym czasie oświadczyć, że stosowanie konwencji ustaje w stosunku do niektórych lub wszystkich obszarów, których dotyczyło powiadomienie dokonane na podstawie ust. 1. Oświadczenie takie wywołuje skutek po upływie roku od daty otrzymania go przez Rząd Republiki Federalnej Niemiec.

Artykuł 169

Wejście w życie

(1) Niniejsza konwencja wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od daty złożenia ostatniego dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia przez sześć państw, na terytorium których całkowita liczba zgłoszeń patentowych dokonanych w 1970 r. wyniosła przynajmniej 180.000 dla wszystkich tych państw.

(2) Ratyfikacja lub przystąpienie po wejściu w życie niniejszej konwencji stają się skuteczne pierwszego dnia trzeciego miesiąca po złożeniu dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia.

Artykuł 170

Wkład początkowy

(1) Każde państwo, które ratyfikuje niniejszą konwencję lub do niej przystępuje po jej wejściu w życie, wnosi na rzecz Organizacji wkład początkowy, który nie podlega zwrotowi.

(2) Wkład początkowy wynosi 5 % kwoty obliczonej na dzień, w którym ratyfikacja lub przystąpienie stają się skuteczne, przez zastosowanie procentu uzyskanego dla danego państwa według podziału przewidzianego w art. 40 ust. 3 i 4, do sumy nadzwyczajnych wkładów finansowych należnych od innych umawiających się państw za okresy obrachunkowe poprzedzające datę, o której mowa powyżej.

(3) W przypadku, jeżeli za okres obrachunkowy bezpośrednio poprzedzający datę, o której mowa w ust. 2, wkłady finansowe nie były wymagane, wówczas podziałem, o którym mowa w tym ustępie, będzie podział, który miałby zastosowanie do danego państwa za ostatni rok, za który nadzwyczajne wkłady finansowe były wymagane.

Artykuł 171

Okres obowiązywania konwencji

Niniejsza konwencja zawarta jest na czas nieokreślony.

Artykuł 172

Rewizja

(1) Niniejsza konwencja może być poddana rewizji na konferencji umawiających się państw.

(2) Konferencję przygotowuje i zwołuje Rada Administracyjna. Obrady konferencji uważa się za ważne ukonstytuowane, jeżeli reprezentowanych jest na niej przynajmniej trzy czwarte umawiających się państw. Dla przyjęcia zrewidowanego tekstu niezbędna jest większość trzech czwartych umawiających się państw reprezentowanych i głosujących na konferencji. Wstrzymanie się od głosowania nie uważa się za oddanie głosu.

(3) Zrewidowany tekst wchodzi w życie po jego ratyfikowaniu lub przystąpieniu do niego przez liczbę umawiających się państw określoną przez konferencję i w terminie przez nią określonym.

(4) Państwa, które do chwili wejścia w życie zrewidowanego tekstu nie ratyfikowały go lub nie przystąpiły do niego, przestają być od tej chwili stronami niniejszej konwencji.

Artykuł 173

Spory pomiędzy umawiającymi się państwami

(1) Każdy spór pomiędzy umawiającymi się państwami, który dotyczy interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji i nie został rozstrzygnięty w drodze negocjacji, przedkłada się na wniosek jednego z zainteresowanych państw Radzie Administracyjnej, która dokłada wszelkich starań, aby doprowadzić do porozumienia między zainteresowanymi państwami.

(2) Jeśli w ciągu sześciu miesięcy od daty zgłoszenia Radzie Administracyjnej sporu porozumienie nie zostanie osiągnięte, każde z zainteresowanych państw może wnieść spór przed Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości w celu uzyskania wiążącej decyzji.

Artykuł 174

Wypowiedzenie

Każde umawiające się państwo może w dowolnym czasie wypowiedzieć niniejszą konwencję. Powiadomienie o wypowiedzeniu przekazuje się Rządowi Republiki Federalnej Niemiec. Wypowiedzenie staje się skuteczne po upływie jednego roku od daty otrzymania takiego powiadomienia.

Artykuł 175

Zachowanie nabytych praw

(1) W przypadku państwa, które przestaje być stroną niniejszej konwencji na podstawie art. 172 ust. 4 lub art. 174, prawa wcześniej nabyte na podstawie niniejszej konwencji nie ulegają ograniczeniu.

(2) Europejskie zgłoszenie patentowe będące w trakcie rozpatrywania w chwili, kiedy wyznaczone państwo przestaje być stroną konwencji, rozpatrywane jest przez Europejski Urząd Patentowy w odniesieniu do tego państwa tak, jak gdyby obowiązujący późniejszy tekst konwencji miał do niego zastosowanie.

(3) Przepis ust. 2 stosuje się do patentu europejskiego, w stosunku do którego w dacie wspomnianej w tym ustępie rozpatrywany jest sprzeciw lub nie upłynął jeszcze termin do wniesienia sprzeciwu.

(4) Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie narusza prawa żadnego państwa, które przestało być stroną niniejszej konwencji, do traktowania patentu europejskiego zgodnie z tekstem konwencji, którego było ono stroną.

Artykuł 176

Uprawnienia i zobowiązania finansowe byłego umawiającego się państwa

(1) Każdemu państwu, które przestało być stroną niniejszej konwencji na podstawie art. 172 ust. 4 lub art. 174, Organizacja zwraca nadzwyczajne wkłady finansowe wniesione stosownie do postanowień art. 40 ust. 2 jedynie w chwili i na takich warunkach, na jakich Organizacja zwraca nadzwyczajne wkłady finansowe wniesione przez inne państwa w tym samym okresie rozrachunkowym.

(2) Państwo, o którym mowa w ust. 1, także wówczas, gdy przestało być stroną niniejszej konwencji, nadal dokonuje, stosownie do art. 39, wpłat kwot stanowiących

określony procent od opłat za utrzymanie w mocy patentów europejskich pozostających w mocy w tym państwie, w wysokości obowiązującej w dacie, kiedy przestało być ono jej stroną.

Artykuł 177

Języki konwencji

(1) Niniejsza konwencja, sporządzona w pojedynczych egzemplarzach w językach angielskim, francuskim i niemieckim, zostanie złożona do archiwum Rządu Republiki Federalnej Niemiec, przy czym wszystkie trzy teksty są jednakowo autentyczne.

(2) Teksty niniejszej konwencji, sporządzone w językach urzędowych umawiających się państw innych niż te, o których mowa w ust. 1, uważa się, po zatwierdzeniu przez Radę Administracyjną, za teksty urzędowe. W przypadku rozbieżności w interpretacji różnych tekstów, rozstrzygają teksty autentyczne, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 178

Przekazanie i powiadomienia

(1) Rząd Republiki Federalnej Niemiec sporządza poświadczone za zgodność z oryginałem kopie niniejszej konwencji i przekazuje je rządowi wszystkich państw, które podpisały lub przystąpiły do konwencji.

(2) Rząd Republiki Federalnej Niemiec powiadamia rządy państw, o których mowa w ust. 1, o:

- (a) każdym podpisaniu konwencji;
- (b) złożeniu dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia;
- (c) każdym zastrzeżeniu lub wycofaniu zastrzeżenia, dokonanych stosownie do przepisów art. 167;
- (d) każdym oświadczeniu lub zawiadomieniu otrzymanym stosownie do przepisów art. 168;
- (e) dacie wejścia w życie niniejszej konwencji;
- (f) każdym wypowiedzeniem otrzymanym stosownie do przepisów art. 174 i dacie, od której obowiązuje wypowiedzenie.

(3) Rząd Republiki Federalnej Niemiec zarejestruje niniejszą konwencję w Sekretariacie Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Na dowód czego, upoważnieni do tego przedstawiciele, po przedstawieniu swoich pełnomocnictw, sporządzonych we właściwej i należytej formie, podpisują niniejszą konwencję.

Sporządzono w Monachium dnia piątego października tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego trzeciego roku.

REGULAMIN WYKONAWCZY DO KONWENCJI O UDZIELANIU PATENTÓW EUROPEJSKICH

z dnia 5 października 1973 r.,

po raz ostatni zmieniony decyzją Rady Administracyjnej Europejskiej Organizacji
Patentowej z dnia 13 października 1999 r.

CZĘŚĆ I

PRZEPISY WYKONAWCZE DO CZĘŚCI I KONWENCJI

Rozdział I

Języki Europejskiego Urzędu Patentowego

Zasada 1

Odstępstwa od przepisów dotyczących języka postępowania w postępowaniu pisemnym

(1) W postępowaniu pisemnym przed Europejskim Urzędem Patentowym każda strona może posługiwać się każdym z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego. Tłumaczenie, o którym mowa w art. 14 ust. 4, można składać w każdym z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego.

(2) Zmiany do europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego muszą być dokonywane w języku postępowania.

(3) Dokumenty służące do celów dowodowych przed Europejskim Urzędem Patentowym, a zwłaszcza publikacje, można składać w każdym języku. Jednakże, Europejski Urząd Patentowy może wymagać złożenia tłumaczenia na jeden ze swoich języków urzędowych, w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż jeden miesiąc.

Zasada 2

Odstępstwa od przepisów dotyczących języka postępowania w postępowaniu ustnym

(1) Każda strona w postępowaniu ustnym przed Europejskim Urzędem Patentowym może zamiast językiem postępowania posługiwać się jednym z pozostałych języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego pod warunkiem, że albo powiadomi o tym Europejski Urząd Patentowy na co najmniej jeden miesiąc przed datą wyznaczoną dla takiego postępowania ustnego, albo zapewni tłumaczenie na język postępowania. Podobnie każda strona może posługiwać się jednym z języków urzędowych umawiających się państw pod warunkiem, że zapewni tłumaczenie na język postępowania. Europejski Urząd Patentowy może dopuścić odstępstwo od postanowień niniejszego ustępu.

(2) W trakcie postępowania ustnego pracownicy Europejskiego Urzędu Patentowego mogą posługiwać się zamiast językiem postępowania jednym z pozostałych języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego.

(3) W przypadku przeprowadzania dowodu, każda przesłuchiwana strona, świadek lub ekspert, którzy nie są w stanie wypowiedzieć się w dostateczny sposób w jednym z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego lub umawiających się państw, mogą posługiwać się innym językiem. Jeśli przeprowadzenie dowodu zostało zarządzone na wniosek strony postępowania, strony, które mają zostać przesłuchane, świadkowie i eksperci, którzy wypowiadają się w innych językach niż języki urzędowe Europejskiego Urzędu Patentowego, mogą zostać przesłuchani jedynie wówczas, gdy strona, która wystąpiła z takim wnioskiem, zapewni tłumaczenie na język postępowania; jednakże Europejski Urząd

Patentowy może zezwolić na tłumaczenie na jeden ze swoich pozostałych języków urzędowych.

(4) Jeśli strony i Europejski Urząd Patentowy wyrażą na to zgodę, w postępowaniu ustnym można posługiwać się każdym językiem.

(5) Jeśli jest to niezbędne, Europejski Urząd Patentowy zapewni na własny koszt tłumaczenie na język postępowania, albo jeżeli uzna to za stosowne, na inny ze swoich języków urzędowych, o ile obowiązek zapewnienia tłumaczenia nie spoczywa na jednej ze stron postępowania.

(6) Zeznania pracowników Europejskiego Urzędu Patentowego, stron postępowania oraz świadków i ekspertów, złożone podczas postępowania ustnego w jednym z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego, wpisane zostają do protokołu w tym języku. Zeznania złożone w innym języku wpisane zostają w języku urzędowym, na który były tłumaczone. Zmiany do tekstu opisu lub zastrzeżeń europejskiego zgłoszenia patentowego albo patentu europejskiego zostają wpisane do protokołu w języku postępowania.

Zasada 3 (skreślona)

Zasada 4

Język europejskiego zgłoszenia wydzielonego

Europejskie zgłoszenia wydzielone lub w przypadku, o którym mowa w art. 14 ust. 2, ich tłumaczenia, należy złożyć w języku postępowania dla wcześniejszego europejskiego zgłoszenia patentowego.

Zasada 5

Potwierdzenie wiarygodności tłumaczeń

Jeżeli wymagane jest złożenie tłumaczenia jakiegokolwiek dokumentu, Europejski Urząd Patentowy może zażądać, w terminie przez siebie określonym, złożenia potwierdzenia, że tłumaczenie jest zgodne z oryginałem. Niezłożenie potwierdzenia w wymaganym terminie powoduje, że dokument uznaje się za nieotrzymany, o ile konwencja nie stanowi inaczej.

Zasada 6

Terminy i obniżenie opłat

(1) Tłumaczenie, o którym mowa w art. 14 ust. 2, należy złożyć w ciągu trzech miesięcy od dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego, nie później jednak niż trzynastcie miesięcy od daty pierwszeństwa. Niemniej jednak, jeśli zgłoszenie dotyczy europejskiego zgłoszenia wydzielonego albo nowego europejskiego zgłoszenia patentowego na podstawie art. 61 ust. 1 (b), tłumaczenie można złożyć w każdym czasie w ciągu jednego miesiąca od dokonania tego zgłoszenia.

(2) Tłumaczenie, o którym mowa w art. 14 ust. 4, należy złożyć w ciągu jednego miesiąca od złożenia dokumentu. Jeżeli dokument ten jest zawiadomieniem o sprzeciwie lub odwołaniu, okres ten przedłuża się odpowiednio do końca okresu przewidzianego dla wniesienia sprzeciwu lub odwołania.

(3) Obniżenie opłaty za zgłoszenie, badanie, sprzeciw lub odwołanie przysługuje zależnie od przypadku zgłaszającemu, właścicielowi albo stronie przeciwnej, którzy korzystają z możliwości przewidzianych w art. 14 ust. 2 i 4. Obniżenie opłaty ustalone jest w zasadach dotyczących opłat w postaci procentu od opłat całkowitych.

Zasada 7

Wiarygodność prawna tłumaczenia europejskiego zgłoszenia patentowego

Europejski Urząd Patentowy może, w braku dowodów przeciwnych, przyjąć dla celów określenia, czy przedmiot europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego nie wykracza poza treść europejskiego zgłoszenia patentowego, jakie zostało dokonane, że tłumaczenie, o którym mowa w art. 14 ust. 2, jest zgodne z oryginalnym tekstem zgłoszenia.

Rozdział II

Organizacja Europejskiego Urzędu Patentowego

Zasada 8

Klasyfikacja patentowa

(1) Europejski Urząd Patentowy stosuje:

- (a) klasyfikację, o której mowa w art. 1 Konwencji europejskiej o międzynarodowej klasyfikacji patentów na wynalazki z dnia 19 grudnia 1954 r., do czasu wejścia w życie Porozumienia strasburskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji patentowej z dnia 24 marca 1971 r.;
- (b) klasyfikację, o której mowa w art. 1 wspomnianego powyżej Porozumienia strasburskiego, po wejściu w życie tego porozumienia.

(2) Klasyfikacja, o której mowa w ust. 1, zwana jest dalej "klasyfikacją międzynarodową".

Zasada 9

Przydział obowiązków dla departamentów pierwszej instancji

(1) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego określa liczbę Wydziałów Poszukiwań, Wydziałów Badań i Wydziałów ds. Sprzeciwów. Przydziela obowiązki dla tych departamentów według międzynarodowej klasyfikacji, a w razie potrzeby podejmuje decyzję co do zaklasyfikowania europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego stosownie do tej klasyfikacji.

(2) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może przydzielić Sekcji Zgłoszeń, Wydziałom Poszukiwań, Wydziałom Badań, Wydziałom ds. Sprzeciwów oraz Wydziałowi Prawnemu dodatkowe obowiązki, oprócz obowiązków nałożonych na nie przez konwencję.

(3) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może powierzyć pracownikom, którzy nie są badaczami posiadającymi kwalifikacje prawnicze albo techniczne, wykonanie niektórych obowiązków przypadających Wydziałom Badań albo Wydziałom ds. Sprzeciwów, a nieobjmujących trudnych zagadnień technicznych lub prawnych.

(4) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może nadać jednej z kancelarii Wydziałów ds. Sprzeciwów wyłączną kompetencję do ustalania wysokości kosztów stosownie do postanowień art. 104 ust. 2.

Zasada 10

Przydział obowiązków dla departamentów drugiej instancji oraz wyznaczanie ich członków

(1) Przed rozpoczęciem każdego roku obrachunkowego przydziela się obowiązki Komisjom Odwoławczym oraz wyznacza się członków zwyczajnych i ich zastępców do różnych Komisji Odwoławczych oraz do Rozszerzonej Komisji Odwoławczej. Każdy członek Komisji Odwoławczej może zostać wyznaczony na członka więcej niż jednej Komisji Odwoławczej. Jeżeli zajdzie taka konieczność, działania te mogą zostać zmienione w trakcie trwania danego roku obrachunkowego.

(2) Działania, o których mowa w ustępie 1, podejmowane są przez organ, w którego skład wchodzi prezes Europejskiego Urzędu Patentowego, pełniący funkcję przewodniczącego, wiceprezes odpowiedzialny za instancję odwoławczą, przewodniczący Komisji Odwoławczych oraz trzech innych członków Komisji Odwoławczych wybranych przez wszystkich członków tych komisji na dany rok obrachunkowy. Organ ten może podejmować decyzje jedynie wówczas, gdy obecnych jest co najmniej pięciu członków; muszą być obecni prezes albo wiceprezes Europejskiego Urzędu Patentowego oraz przewodniczący dwóch Komisji Odwoławczych. Decyzje zapadają większością głosów; w przypadku równego podziału głosów, decyduje głos przewodniczącego.

(3) Spory pomiędzy dwoma lub kilkoma Komisjami Odwoławczymi dotyczące przydziału obowiązków rozstrzyga organ, o którym mowa w ust. 2.

(4) Rada Administracyjna może przydzielić Komisjom Odwoławczym obowiązki, o których mowa w art. 134 ust. 8 (c).

Zasada 11

Zasady proceduralne departamentów drugiej instancji

Organ, o którym mowa w zasadzie 10 ust. 2, zatwierdza przepisy proceduralne Komisji Odwoławczych. Rozszerzona Komisja Odwoławcza sama zatwierdza swoje przepisy proceduralne.

Zasada 12

Struktura administracyjna Europejskiego Urzędu Patentowego

(1) Wydziały Badań oraz Wydziały ds. Sprzeciwów są zgrupowane administracyjnie, tworząc Dyrekcje, których liczbę ustala prezes Europejskiego Urzędu Patentowego.

(2) Dyrekcje, Wydział Prawny, Komisje Odwoławcze i Rozszerzona Komisja Odwoławcza oraz służby administracyjne Europejskiego Urzędu Patentowego są zgrupowane administracyjnie, tworząc Dyrekcje Generalne. Sekcja Zgłoszeń i Wydziały Poszukiwań są zgrupowane administracyjnie, tworząc Dyrekcję Generalną.

(3) Każda Dyrekcja Generalna kierowana jest przez wiceprezesa. Rada Administracyjna przydziela wiceprezesa do Dyrekcji Generalnej, po zasięgnięciu opinii prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego.

CZĘŚĆ II

PRZEPISY WYKONAWCZE DO CZĘŚCI II KONWENCJI

Rozdział I

Procedura obowiązująca w przypadku, gdy zgłaszający albo właściciel jest osobą nieuprawnioną

Zasada 13

Zawieszanie postępowania

(1) Jeśli osoba trzecia dostarczy do Europejskiego Urzędu Patentowego dowód, że wszczęła postępowanie przeciwko zgłaszającemu w celu uzyskania orzeczenia, że jest uprawniona do udzielenia jej patentu europejskiego, Europejski Urząd Patentowy zawiesza postępowanie w sprawie udzielenia patentu, chyba że osoba trzecia wyrazi zgodę na kontynuowanie tego postępowania. Zgoda taka musi być przekazana do Europejskiego Urzędu Patentowego na piśmie; jest ona nieodwołalna. Jednakże postępowanie w sprawie udzielenia patentu nie może zostać zawieszono przed publikacją europejskiego zgłoszenia patentowego.

(2) Jeżeli do Europejskiego Urzędu Patentowego dostarczony zostanie dowód, że w postępowaniu dotyczącym uprawnienia do uzyskania patentu europejskiego wydana została decyzja, która stała się decyzją ostateczną, Europejski Urząd Patentowy powiadamia zgłaszającego oraz każdą inną stronę, że postępowanie w sprawie udzielenia patentu zostaje wznowione od daty ustalonej w powiadomieniu, chyba że stosownie do art. 61 ust. 1 (b) dokonane zostało nowe europejskie zgłoszenie patentowe na wszystkie wyznaczone umawiające się państwa. Jeśli decyzja jest na korzyść osoby trzeciej, postępowanie może zostać wznowione jedynie po okresie trzech miesięcy od daty uprawomocnienia się tej decyzji, chyba że osoba trzecia wystąpi o wznowienie postępowania w sprawie udzielenia patentu.

(3) Europejski Urząd Patentowy, wydając decyzję o zawieszeniu postępowania lub później, może ustalić datę, od której zamierza dalej prowadzić toczące się przed nim postępowanie, niezależnie od stanu, w jakim znajduje się wszczęte przeciwko zgłaszającemu postępowanie, o którym mowa w ust. 1. Datę tę podaje się do wiadomości osobie trzeciej, zgłaszającemu i każdej innej stronie. Jeśli do tej daty nie zostanie dostarczony dowód, że wydana została decyzja, która stała się prawomocna, Europejski Urząd Patentowy może kontynuować postępowanie.

(4) Jeżeli podczas postępowania sprzeciwowego lub podczas okresu przeznaczonego do wniesienia sprzeciwu osoba trzecia dostarczy do Europejskiego Urzędu Patentowego dowód, że wszczęła postępowanie przeciwko właścicielowi patentu europejskiego w celu uzyskania rozstrzygnięcia, że jest ona uprawniona do patentu europejskiego, Europejski Urząd Patentowy zawiesza postępowanie sprzeciwowe, chyba że osoba trzecia wyrazi zgodę na kontynuację tego postępowania. Zgoda taka musi być przekazana do Europejskiego Urzędu Patentowego na piśmie; jest ona nieodwołalna. Jednakże zawieszenie postępowania nie może zostać zarządzone, zanim Wydział ds. Sprzeciwów nie uzna dopuszczalności sprzeciwu. Ustępy 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

(5) Zawieszenie powoduje przerwanie terminów obowiązujących w dacie zawieszenia, z wyjątkiem terminów do wniesienia opłat za utrzymanie patentu w mocy. Termin, który

jeszcze nie upłynął, zaczyna biec od daty wznowienia postępowania; jednakże termin, który jeszcze biegnie po wznowieniu postępowania, nie może być krótszy niż dwa miesiące.

Zasada 14

Ograniczenie możliwości wycofania europejskiego zgłoszenia patentowego

Od chwili, gdy osoba trzecia udowodni przed Europejskim Urzędem Patentowym, że wszczęła postępowanie dotyczące uprawnienia, aż do daty wznowienia przez Europejski Urząd Patentowy postępowania w sprawie udzielania patentu, nie można wycofać ani europejskiego zgłoszenia patentowego, ani wyznaczenia któregośkolwiek z umawiających się państw.

Zasada 15

Dokonanie nowego europejskiego zgłoszenia patentowego przez osobę uprawnioną do dokonania takiego zgłoszenia

(1) Jeżeli osoba, która na mocy decyzji ostatecznej uznana została za uprawnioną do udzielania jej patentu europejskiego, dokona nowego europejskiego zgłoszenia patentowego stosownie do art. 61 ust. 1 (b), wówczas pierwotne europejskie zgłoszenie patentowe uznaje się za wycofane z datą dokonania nowego zgłoszenia w stosunku do wyznaczonych w nim umawiających się państw, w których taka decyzja została podjęta lub przez które została uznana.

(2) Opłatę za zgłoszenie i opłatę za poszukiwanie w odniesieniu do nowego europejskiego zgłoszenia patentowego wnosi się w ciągu jednego miesiąca od dokonania tego zgłoszenia. Opłaty za wyznaczenie wnosi się w ciągu sześciu miesięcy od daty ukazania się w Europejskim Biuletynie Patentowym informacji o publikacji sprawozdania z europejskiego poszukiwania w odniesieniu do nowego europejskiego zgłoszenia patentowego.

(3) Terminy przekazania europejskich zgłoszeń patentowych przewidziane w art. 77 ust. 3 i 5 wynoszą dla nowego europejskiego zgłoszenia patentowego cztery miesiące od faktycznej daty dokonania tego zgłoszenia.

Zasada 16

Częściowe przekazanie praw na mocy decyzji ostatecznej

(1) Jeżeli decyzją ostateczną zostanie rozstrzygnięte, że osoba trzecia uprawniona jest do udzielenia jej patentu europejskiego jedynie w odniesieniu do części przedmiotu ujawnionego w europejskim zgłoszeniu patentowym, wówczas postanowienia art. 61 oraz zasady 15 stosuje się odpowiednio do tej części.

(2) W odpowiednich przypadkach pierwotne europejskie zgłoszenie patentowe na wyznaczone umawiające się państwa, w których decyzja została podjęta lub przez które została uznana, zawiera zastrzeżenia, opis oraz rysunki, które są odmienne od zastrzeżeń, opisu i rysunków na pozostałe wyznaczone umawiające się państwa.

(3) Jeżeli osoba trzecia zgodnie z art. 99 ust. 5 zastąpiła poprzedniego właściciela na jedno lub na niektóre z wyznaczonych umawiających się państw, wówczas patent utrzymany w mocy w postępowaniu sprzeciwowym może zawierać na te państwa zastrzeżenia, opis i rysunki odmienne od zastrzeżeń, opisu i rysunków na pozostałe wyznaczone umawiające się państwa.

Rozdział II

Wzmianka o twórcy

Zasada 17

Wskazanie twórcy

(1) Twórcę wskazuje się w podaniu o udzielenie patentu europejskiego. Jednakże, jeśli zgłaszający nie jest twórcą lub nie jest jedynym twórcą, wskazania dokonuje się w oddzielnym dokumencie; wskazanie musi podawać nazwisko, imiona i pełny adres twórcy oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 81, i opatrzone jest podpisem zgłaszającego albo jego pełnomocnika.

(2) Europejski Urząd Patentowy nie sprawdza prawidłowości informacji zawartej we wskazaniu twórcy.

(3) Jeśli zgłaszający nie jest twórcą lub nie jest jedynym twórcą, Europejski Urząd Patentowy informuje wskazanego twórcę o danych zawartych we wskazującym go dokumencie oraz o dodatkowych danych wymienionych w art. 128 ust. 5.

(4) Zgłaszający i twórca nie mogą podnosić kwestii niepowiadomienia ich stosownie do ust. 3 ani zawartych w powiadomieniu błędów.

Zasada 18

Publikacja wzmianki o twórcy

(1) Osoba wskazana jako twórca zostaje wymieniona jako twórca w opublikowanym europejskim zgłoszeniu patentowym oraz europejskim opisie patentowym, chyba że poinformuje pisemnie Europejski Urząd Patentowy o rezygnacji ze swojego prawa do wymienienia jej w ten sposób.

(2) W przypadku złożenia przez osobę trzecią w Europejskim Urzędzie Patentowym decyzji ostatecznej, która wymaga od zgłaszającego lub właściciela patentu, aby wskazali tę osobę jako twórcę, mają zastosowanie postanowienia ust. 1.

Zasada 19

Sprostowanie wskazania twórcy

(1) Błędne wskazanie twórcy nie może zostać sprostowane inaczej, jak jedynie na wniosek, do którego dołączona jest zgoda niewłaściwie wskazanej osoby, a w przypadku gdy taki wniosek nie jest złożony przez zgłaszającego lub właściciela patentu europejskiego, dołączona jest zgoda tej strony. Postanowienia zasady 17 stosuje się odpowiednio.

(2) W przypadku wpisania błędnej wzmianki o wynalazcy do Rejestru Patentów Europejskich lub jej opublikowania w Europejskim Biuletynie Patentowym, wpis taki lub publikacja zostają poprawione.

(3) Ust. 2 stosuje się odpowiednio do anulowania błędnego wskazania twórcy.

Rozdział III

Rejestrowanie cesji, licencji i innych praw

Zasada 20

Rejestrowanie cesji

(1) Cesję europejskiego zgłoszenia patentowego wpisuje się do Rejestru Patentów Europejskich na wniosek zainteresowanej strony i po przedstawieniu w Europejskim Urzędzie Patentowym dokumentów potwierdzających, że cesja taka miała miejsce.

(2) Wniosek uważa się za złożony z chwilą wniesienia opłaty administracyjnej. Może on zostać odrzucony jedynie w przypadku niespełnienia warunków ustalonych w ust. 1.

(3) Cesja jest skuteczna w odniesieniu do Europejskiego Urzędu Patentowego jedynie wówczas, gdy i o ile przedłożone zostały dokumenty, o których mowa w ust. 1.

Zasada 21

Rejestrowanie licencji i innych praw

(1) Zasadę 20 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do rejestracji udzielenia lub cesji licencji, ustanowienia albo cesji prawa rzeczowego w odniesieniu do europejskiego zgłoszenia patentowego oraz do wszystkich prawnych środków egzekucyjnych w stosunku do tego zgłoszenia.

(2) Rejestracja, o której mowa w ust. 1, zostaje anulowana na wniosek, który uznaje się za złożony z chwilą wniesienia opłaty administracyjnej. Wniosek taki musi być poparty albo dokumentami stanowiącymi, że prawo wygasło, albo oświadczeniem, w którym właściciel prawa wyraża zgodę na anulowanie rejestracji; może on zostać odrzucony jedynie wówczas, jeśli nie zostaną spełnione niniejsze warunki.

Zasada 22

Dodatkowe dane przy rejestracji licencji

(1) Licencję w odniesieniu do zgłoszenia patentowego wpisuje się do Europejskiego Rejestru Patentowego jako licencję wyłączną, jeśli żądają tego zgłaszający i licencjobiorca.

(2) Licencję w odniesieniu do europejskiego zgłoszenia patentowego wpisuje się do Europejskiego Rejestru Patentowego jako sublicencję, jeżeli zostaje udzielona przez licencjobiorcę, którego licencja jest wpisana do tego Rejestru.

Rozdział IV

Zaświadczenie z wystawy

Zasada 23

Zaświadczenie z wystawy

Zgłaszający musi w ciągu czterech miesięcy od dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego złożyć zaświadczenie, o którym mowa w art. 55 ust. 2, wydane na wystawie przez władze odpowiedzialne za ochronę własności przemysłowej na tej wystawie i stwierdzające, że wynalazek został tam faktycznie wystawiony. Niniejsze zaświadczenie podaje również datę otwarcia wystawy oraz datę pierwszego ujawnienia wynalazku, jeżeli

pierwsze ujawnienie nie pokrywa się z datą otwarcia wystawy. Do zaświadczenia musi być dołączony dokument identyfikacyjny wynalazku, należycie urzędowo poświadczony przez wspomniane wyżej władze.

Rozdział V

Wcześniejsze europejskie zgłoszenie patentowe

Zasada 23a

Wcześniejsze zgłoszenie jako stan techniki

Europejskie zgłoszenie patentowe uważa się za objęte stanem techniki zgodnie z art. 54 ust. 3 i 4 jedynie wówczas, jeśli opłaty za wyznaczone na podstawie art. 79 ust. 2 zostały ważne wniesione.

Rozdział VI

Wynalazki biotechnologiczne

Zasada 23b

Postanowienia ogólne i definicje

(1) Odpowiednie postanowienia konwencji dotyczące europejskich zgłoszeń patentowych i patentów, których przedmiotem są wynalazki biotechnologiczne, stosuje się i interpretuje zgodnie z postanowieniami niniejszego rozdziału. Dyrektywę 98/44/EC z dnia 6 lipca 1998 r. o ochronie prawnej wynalazków biotechnologicznych stosuje się jako uzupełniający środek interpretacji.

(2) "Wynalazki biotechnologiczne" to wynalazki, które dotyczą produktu składającego się lub zawierającego materiał biologiczny bądź sposobu, za pomocą którego produkuje się, przetwarza lub wykorzystuje materiał biologiczny.

(3) "Materiał biologiczny" oznacza każdy materiał zawierający informację genetyczną i zdolny do samodzielnej reprodukcji albo reprodukcji w systemie biologicznym.

(4) "Odmiana roślin" oznacza każdą grupę roślin w ramach pojedynczego taksonu botanicznego najniższego znanego uszeregowania, która to grupa niezależnie od tego, czy całkowicie spełnione zostały warunki do udzielenia prawa na odmianę roślin, może być:

- (a) zdefiniowana przez określenie cech charakterystycznych wynikających z danego genotypu bądź kombinacji genotypów;
- (b) wyodrębniona z każdej innej grupy roślin poprzez określenie co najmniej jednej ze wspomnianych cech charakterystycznych oraz
- (c) uważana, ze względu na swoją właściwość, za jednostkę do namnażania w stanie niezmienionym.

(5) Sposób produkcji roślin lub zwierząt jest czysto biologicznym sposobem, jeśli w całości składa się ze zjawiska naturalnego, takiego jak krzyżowanie lub selekcyjonowanie.

(6) "Sposób mikrobiologiczny" oznacza każdy sposób, który obejmuje, w którym bierze udział bądź którego wynikiem jest materiał mikrobiologiczny.

Zasada 23c

Wynalazki biotechnologiczne posiadające zdolność patentową

Wynalazki biotechnologiczne posiadają także zdolność patentową, jeśli dotyczą:

- (a) materiału biologicznego, który jest wyizolowany ze swojego naturalnego środowiska lub wyprodukowany za pomocą sposobu technicznego, nawet jeśli poprzednio występował w naturze;
- (b) roślin lub zwierząt, jeżeli możliwość technicznego wykonania wynalazku nie ogranicza się do szczególnej odmiany roślin lub zwierząt;
- (c) sposobu mikrobiologicznego lub innego technicznego sposobu albo produktu otrzymanego za pomocą takiego sposobu, a niebędącego odmianą roślin lub zwierząt.

Zasada 23d

Wyłączenia dotyczące zdolności patentowej

Na podstawie art. 53 (a) nie udziela się patentów europejskich na wynalazki biotechnologiczne dotyczące w szczególności:

- (a) procesów klonowania ludzi;
- (b) procesów modyfikacji tożsamości genetycznej linii zarodkowej człowieka;
- (c) wykorzystywania embrionów ludzkich dla celów przemysłowych lub handlowych;
- (d) procesów modyfikacji tożsamości genetycznej zwierząt, które mogą powodować u nich cierpienie, nie przynosząc żadnych zasadniczych korzyści medycznych dla człowieka lub zwierzęcia, a także zwierząt będących wynikiem zastosowania takich procesów.

Zasada 23e

Ciało ludzkie i jego elementy

(1) Ciało ludzkie, w różnych stadiach formowania się i rozwoju, oraz zwykle odkrycie jednego z jego elementów, włącznie z sekwencją lub częściową sekwencją genu, nie mogą stanowić wynalazków posiadających zdolność patentową.

(2) Element wyizolowany z ciała ludzkiego lub w inny sposób wytworzony za pomocą sposobu technicznego, włącznie z sekwencją lub częściową sekwencją genu, może stanowić wynalazek posiadający zdolność patentową, nawet jeśli budowa tego elementu jest identyczna z budową elementu naturalnego.

(3) Zgłoszenie patentowe musi ujawniać przemysłowe zastosowanie sekwencji lub częściowej sekwencji genu.

CZĘŚĆ III

PRZEPISY WYKONAWCZE DO CZĘŚCI III KONWENCJI

Rozdział I

Dokonanie europejskiego zgłoszenia patentowego

Zasada 24

Przepisy ogólne

(1) Europejskie zgłoszenie patentowe może być dokonane w formie pisemnej w organach, o których mowa w art. 75, bezpośrednio albo pocztą. Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może zezwolić na dokonywanie zgłoszeń patentowych za pomocą innych środków łączności i ustalić warunki regulujące korzystanie z nich. Może on w szczególności wymagać dostarczenia, w terminie określonym przez Europejski Urząd Patentowy, pisemnego potwierdzenia odtwarzającego treść tak dokonanych zgłoszeń i spełniającego wymogi niniejszego Regulaminu wykonawczego.

(2) Organ, w którym dokonuje się europejskiego zgłoszenia patentowego, wpisuje na dokumentach stanowiących zgłoszenie, datę ich otrzymania. Wystawia niezwłocznie potwierdzenie dla zgłaszającego, które zawiera co najmniej numer zgłoszenia, rodzaj i ilość dokumentów oraz datę ich otrzymania.

(3) Jeśli europejskie zgłoszenie patentowe dokonane zostało w organie, o którym mowa w art. 75 ust. 1 (b), organ ten niezwłocznie informuje Europejski Urząd Patentowy o otrzymaniu dokumentów stanowiących zgłoszenie. Informuje on Europejski Urząd Patentowy o rodzaju dokumentów i dacie ich otrzymania, numerze zgłoszenia oraz dacie zastrzeżanego pierwszeństwa.

(4) Gdy Europejski Urząd Patentowy otrzyma europejskie zgłoszenie patentowe, które przekazane zostało przez centralny urząd własności przemysłowej umawiającego się państwa, odpowiednio informuje o tym zgłaszającego, podając datę otrzymania tego zgłoszenia w Europejskim Urzędzie Patentowym.

Zasada 25

Przepisy dotyczące europejskich zgłoszeń wydzielonych

(1) Do chwili zatwierdzenia tekstu, zgodnie z zasadą 51 ust. 4, na podstawie którego zostanie udzielony patent europejski, zgłaszający może dokonać zgłoszenia wydzielonego z wcześniejszego europejskiego zgłoszenia patentowego będącego w toku rozpatrywania.

(2) Opłatę za zgłoszenie i opłatę za poszukiwanie w odniesieniu do europejskiego zgłoszenia wydzielonego wnosi się w ciągu sześciu miesięcy od daty ukazania się w Europejskim Biuletynie Patentowym wzmianki o publikacji sprawozdania z europejskiego poszukiwania sporządzonego w odniesieniu do europejskiego zgłoszenia wydzielonego.

Rozdział II

Przepisy dotyczące zgłoszenia

Zasada 26

Wniosek o udzielenie patentu

(1) Wniosek o udzielenie patentu europejskiego składa się na formularzu sporządzonym przez Europejski Urząd Patentowy. Druki formularza udostępniane są zgłaszającym nieodpłatnie przez organy, o których mowa w art. 75 ust. 1.

(2) Podanie zawiera:

- (a) wniosek o udzielenie patentu europejskiego;
- (b) tytuł wynalazku, który jasno i zwięźle określa techniczne przeznaczenie wynalazku i pozbawiony jest wszelkiego rodzaju wyszukanych nazw;
- (c) nazwę/nazwisko, adres i obywatelstwo zgłaszającego oraz państwo, w którym zgłaszający posiada miejsce zamieszkania lub główną siedzibę przedsiębiorstwa. Dla osób fizycznych

podaje się nazwisko rodowe oraz nadane imię (imiona), nazwisko rodowe umieszcza się przed nadanym imieniem (imionami). Nazwy osób prawnych, jak również spółek uważanych za osoby prawne na podstawie ustawodawstwa, któremu podlegają, podaje się zgodnie z ich nazwami oficjalnymi. Adresy podaje się w taki sposób, aby spełniały zwyczajowe wymogi do szybkiego doręczania przez pocztę przesyłek pod wskazanym adresem. W każdym przypadku adresy powinny podawać wszystkie odpowiednie jednostki administracyjne, włącznie z numerem domu, jeśli taki istnieje. Zaleca się podanie adresu telegraficznego i teleksowego oraz numeru telefonu;

- (d) nazwisko pełnomocnika, jeśli zgłaszający go wyznaczył, oraz adres miejsca prowadzenia przez niego działalności zgodnie z warunkami zawartymi w (c);
- (e) wskazanie, tam gdzie jest to właściwe, że zgłoszenie jest wydzielonym zgłoszeniem europejskim, oraz numer wcześniejszego europejskiego zgłoszenia patentowego;
- (f) w przypadkach objętych art. 61 ust. 1 (b), numer pierwotnego europejskiego zgłoszenia patentowego;
- (g) jeżeli ma to zastosowanie, oświadczenie zastrzegające pierwszeństwo z wcześniejszego zgłoszenia oraz wskazujące datę dokonania wcześniejszego zgłoszenia i kraj, w którym lub na który dokonano tego zgłoszenia;
- (h) wyznaczenie umawiającego się państwa lub państw, w których pragnie się uzyskać ochronę na wynalazek;
- (i) podpis zgłaszającego lub jego pełnomocnika;
- (j) wykaz dokumentów dołączonych do podania. Wykaz ten podaje również liczbę stron opisu, zastrzeżeń, rysunków i skrótu, złożonych z podaniem;
- (k) wskazanie twórcy, jeżeli zgłaszający jest twórcą.

(3) Jeśli zgłaszających jest więcej niż jeden, wskazane jest, aby podanie zawierało wyznaczenie jednego zgłaszającego lub pełnomocnika jako wspólnego pełnomocnika.

Zasada 27

Treść opisu wynalazku

(1) Opis wynalazku:

- (a) określa dziedzinę techniki, której dotyczy wynalazek;
- (b) podaje stan techniki, który zgodnie z wiedzą zgłaszającego można uznać za przydatny do zrozumienia wynalazku, sporządzenia sprawozdania z europejskiego poszukiwania i przeprowadzenia badania, oraz, najlepiej, przytacza dokumenty odzwierciedlające ten stan techniki;
- (c) ujawnia zastrzegany wynalazek w taki sposób, że problem techniczny (nawet jeśli nie jest postawiony wyraźnie jako taki) oraz jego rozwiązanie mogą być zrozumiałe oraz podaje wszystkie korzystne skutki wynalazku, odwołując się do stanu techniki;
- (d) zwięźle opisuje figury rysunków, jeśli takie są;
- (e) opisuje szczegółowo co najmniej jeden sposób wykonania zastrzeganego wynalazku, stosując, tam gdzie jest to właściwe, przykłady oraz odwołując się do rysunków, jeśli takie są;
- (f) wyraźnie wskazuje, jeśli nie wynika to jasno z opisu lub charakteru wynalazku, sposób, w jaki wynalazek nadaje się do przemysłowego zastosowania.

(2) Opis przedkłada się w formie i układzie określonym w ust. 1, chyba że ze względu na charakter wynalazku inna forma i inny układ pozwala na lepsze zrozumienie wynalazku i bardziej zwięźle jego przedstawienie.

Zasada 27a

Wymogi w zakresie europejskich zgłoszeń patentowych dotyczących sekwencji nukleotydów i aminokwasów

(1) Jeśli europejskie zgłoszenie patentowe ujawnia sekwencje nukleotydów i aminokwasów, opis zawiera wykaz sekwencji odpowiadający zasadom ustalonym przez prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego dla ujednoliconego przedstawienia sekwencji nukleotydów i aminokwasów.

(2) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może nakazać, aby oprócz dokumentacji zgłoszeniowej w formie pisemnej złożono, na określonym przez niego nośniku danych, wykaz sekwencji stosownie do postanowień ust. 1 wraz z oświadczeniem, że informacja zapisana na nośniku danych jest identyczna z wykazem sekwencji w formie pisemnej.

(3) Jeśli wykaz sekwencji zostanie złożony lub poprawiony po dacie dokonania zgłoszenia, zgłaszający składa oświadczenie, że tak złożony lub poprawiony wykaz sekwencji nie zawiera elementów wychodzących poza treść zgłoszenia, które zostało dokonane.

(4) Wykaz sekwencji złożony po dacie dokonania zgłoszenia nie jest częścią opisu.

Zasada 28

Depozyt materiału biologicznego

(1) Jeśli wynalazek dotyczy wykorzystania materiału biologicznego lub samego materiału biologicznego, który nie jest powszechnie dostępny i którego nie można opisać w europejskim zgłoszeniu patentowym w taki sposób, aby znawca mógł wynalazek wykonać, wówczas wynalazek jedynie wtedy uważa się za ujawniony zgodnie z postanowieniami art. 83, gdy;

- (a) próbka materiału biologicznego została zdeponowana w uznanej instytucji depozytowej nie później niż z datą dokonania zgłoszenia;
- (b) zgłoszenie, które zostało dokonane, podaje takie istotne informacje dotyczące cech materiału biologicznego, jakie dostępne są dla zgłaszającego;
- (c) w zgłoszeniu podana jest instytucja depozytowa i numer dostępu materiału biologicznego;
- (d) jeżeli materiał biologiczny został zdeponowany przez inną osobę niż zgłaszającego, w zgłoszeniu podaje się nazwisko i adres deponenta oraz składa się dokument poświadczający przed Europejskim Urzędem Patentowym, że deponent upoważnił zgłaszającego do powołania się w zgłoszeniu na zdeponowany materiał biologiczny oraz udzielił mu bezwarunkowej i nieodwołalnej zgody na powszechne udostępnienie zdeponowanego materiału biologicznego zgodnie z postanowieniami niniejszej zasady.

(2) Informacje, o których mowa w ust. 1 (c), i tam, gdzie ma to zastosowanie w ust. 1 (d), można składać:

- (a) w ciągu szesnastu miesięcy od daty dokonania zgłoszenia albo, jeśli zastrzegane jest pierwszeństwo, od daty pierwszeństwa; niniejszy termin uważa się za dotrzymany, jeśli informacja została przekazana przed zakończeniem technicznych przygotowań do publikacji europejskiego zgłoszenia patentowego;
- (b) do daty złożenia wniosku o wcześniejszą publikację zgłoszenia;
- (c) w ciągu jednego miesiąca od powiadomienia zgłaszającego przez Europejski Urząd Patentowy o istnieniu prawa do wglądu do akt zgłoszenia stosownie do art. 128 ust. 2.

Okresem, który ma tu zastosowanie, jest ten okres, który upływa wcześniej. Przekazanie tej informacji uważa się za stanowiące bezwarunkową i nieodwołalną zgodę zgłaszającego na powszechne udostępnienie zdeponowanego materiału biologicznego zgodnie z niniejszą zasadą.

(3) Zdeponowany materiał biologiczny udostępniany jest na wniosek każdej osobie od daty publikacji europejskiego zgłoszenia patentowego, a przed tą datą każdej osobie, która posiada prawo do wglądu do akt zgłoszenia na podstawie art. 128 ust. 2. Z zastrzeżeniem postanowień ust. 4 udostępnienie następuje przez wydanie próbki materiału biologicznego osobie, która wystąpiła z wnioskiem (zwanej dalej "wnioskodawcą").

Wydanie następuje jedynie wówczas, jeśli wnioskodawca zobowiązał się wobec zgłaszającego albo właściciela patentu do nieudostępniania osobie trzeciej materiału biologicznego ani jakiegokolwiek pochodnej tego materiału biologicznego i do wykorzystania go jedynie do celów doświadczalnych, do czasu odrzucenia zgłoszenia patentowego albo wycofania go lub uznania za wycofane, albo do wygaśnięcia patentu w tym wyznaczonym państwie, w którym wygasa on najpóźniej, chyba że zgłaszający lub właściciel wyraźnie odstąpią od takiego zobowiązania.

Zobowiązanie do wykorzystania materiału biologicznego jedynie do celów doświadczalnych nie ma zastosowania, jeśli wnioskodawca wykorzystuje materiał biologiczny na podstawie licencji przymusowej. Określenie "licencja przymusowa" interpretuje się jako obejmujące licencje ex officio oraz prawo do korzystania z opatentowanych wynalazków w interesie publicznym.

(4) Przed zakończeniem technicznych przygotowań do publikacji zgłoszenia zgłaszający może poinformować Europejski Urząd Patentowy, że:

- (a) do czasu publikacji wzmianki o udzieleniu patentu europejskiego, lub tam gdzie ma to zastosowanie;
- (b) przez okres dwudziestu lat od daty zgłoszenia, jeśli zgłoszenie zostało odrzucone lub wycofane albo uznane za wycofane,

udostępniania, o którym mowa w ust. 3, dokonuje się jedynie przez wydanie próbki ekspertowi wyznaczonemu przez wnioskodawcę.

(5) Na eksperta można wyznaczyć:

- (a) każdą osobę fizyczną pod warunkiem, że wnioskodawca w chwili składania wniosku dostarczy dowód, że zgłaszający wyraził zgodę na to wyznaczenie;
- (b) każdą osobę fizyczną uznaną za eksperta przez prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego.

Do dokumentu wyznaczenia załącza się oświadczenie eksperta złożone zgłaszającym, w którym przyjmuje on na siebie zobowiązanie złożone stosownie do postanowień ust. 3 bądź do daty wygaśnięcia patentu we wszystkich wyznaczonych państwach, bądź do daty, o której mowa w ust. 4 (b), jeżeli zgłoszenie zostało odrzucone, wycofane lub uznane za wycofane; wnioskodawcę uważa się za stronę trzecią.

(6) Dla celów ust. 3 za pochodną materiału biologicznego uważa się każdy materiał, który nadal wykazuje te cechy charakterystyczne zdeponowanego materiału, które są istotne dla stosowania wynalazku. Zobowiązanie, o którym mowa w ust. 3, nie przeszkadza w zdeponowaniu pochodnej materiału biologicznego, niezbędnej dla celów procedury patentowej.

(7) Wniosek przewidziany w ust. 3 wnosi się do Europejskiego Urzędu Patentowego na formularzu przyjętym przez ten Urząd. Europejski Urząd Patentowy poświadczają na formularzu, że dokonano europejskiego zgłoszenia patentowego powołującego się na depozyt materiału biologicznego oraz że wnioskodawca albo wyznaczony przez niego ekspert uprawnieni są do wydania im próbki tego materiału. Po udzieleniu patentu europejskiego wniosek również należy złożyć do Europejskiego Urzędu Patentowego.

(8) Europejski Urząd Patentowy przekazuje kopię wniosku do instytucji depozytowej wraz z zaświadczeniem przewidzianym w ust. 7, jak również do zgłaszającego lub właściciela patentu.

(9) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego publikuje w Dzienniku Urzędowym Europejskiego Urzędu Patentowego listę instytucji depozytowych oraz ekspertów uznanych dla celów niniejszej zasady.

Zasada 28a

Nowy depozyt materiału biologicznego

(1) Jeśli materiał biologiczny zdeponowany zgodnie z zasadą 28 ust. 1 przestanie być dostępny w instytucji, w której został złożony, ponieważ:

- (a) materiał biologiczny nie jest już żywy lub
- (b) instytucja depozytowa z innych przyczyn nie może dostarczyć próbek, i jeśli żadna próbka materiału biologicznego nie została przeniesiona do innej instytucji depozytowej uznanej dla celów zasady 28, w której nadal można ją otrzymać, przerwę w możliwości otrzymania materiału biologicznego uważa się za niebyłą, jeśli nowy depozyt pierwotnie zdeponowanego materiału biologicznego zostanie złożony w ciągu trzech miesięcy od daty zawiadomienia deponenta przez instytucję depozytową o takiej przerwie oraz jeśli kopia potwierdzenia otrzymania depozytu wydana przez instytucję zostanie przekazana do Europejskiego Urzędu Patentowego w ciągu czterech miesięcy od daty złożenia nowego depozytu z podaniem numeru zgłoszenia lub numeru patentu europejskiego.

(2) W przypadku przewidzianym w ust. 1 (a), nowego depozytu dokonuje się w tej instytucji depozytowej, w której dokonano pierwotnego depozytu; w przypadku przewidzianym w ust. 1 (b), można go dokonać w innej instytucji depozytowej uznanej dla celów zasady 28.

(3) Jeżeli instytucja, w której dokonano depozytu, przestanie być uznawana dla celów zasady 28, w całości lub w stosunku do pewnego rodzaju materiału biologicznego, do którego należy zdeponowana próbka, albo jeżeli instytucja zaprzestanie czasowo lub na stałe wykonywania swoich funkcji w stosunku do zdeponowanego materiału biologicznego, a deponent nie otrzyma z instytucji depozytowej zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w ciągu sześciu miesięcy od daty zaistnienia takiego przypadku, wówczas okres trzech miesięcy, o którym mowa w ust. 1, rozpoczyna się od daty ogłoszenia o takim przypadku w Dzienniku Urzędowym Europejskiego Urzędu Patentowego.

(4) Do każdego nowego depozytu dołącza się oświadczenie podpisane przez deponenta potwierdzające, że zdeponowany na nowo materiał biologiczny jest taki sam jak zdeponowany pierwotnie.

(5) Jeśli nowy depozyt został dokonany na podstawie przepisów Traktatu budapeszteńskiego o międzynarodowym uznawaniu depozytu mikroorganizmów dla celów postępowania patentowego z dnia 28 kwietnia 1977 r., przepisy tego traktatu są przepisami rozstrzygającymi.

Zasada 29

Forma i treść zastrzeżeń

(1) Zastrzeżenia określają przedmiot wnioskowanej ochrony zgodnie z technicznymi cechami wynalazku. Zastrzeżenia zawierają odpowiednio:

- (a) stwierdzenie określające przedmiot wynalazku i te cechy techniczne, które są niezbędne do zdefiniowania zastrzeganego przedmiotu wynalazku, ale które w połączeniu stanowią część stanu techniki;

- (b) część znamionną - poprzedzoną wyrażeniem "znamienny tym, że" albo "znamienny przez to, że" - przedstawiającą cechy techniczne, które pragnie się chronić w połączeniu z cechami przedstawionymi w (a).

(2) Z zastrzeżeniem postanowień art. 82 europejskie zgłoszenie patentowe może zawierać dwa lub więcej zastrzeżeń niezależnych dotyczących tej samej kategorii (produkt, sposób, urządzenie lub stosowanie), jeżeli ze względu na przedmiot zgłoszenia nie jest właściwe objęcie tego przedmiotu jednym zastrzeżeniem.

(3) Każde zastrzeżenie przedstawiające istotne cechy wynalazku może posiadać jedno lub więcej następných zastrzeżeń, dotyczących szczególnych postaci wynalazku.

(4) Każde zastrzeżenie, które obejmuje wszystkie cechy innego zastrzeżenia (zastrzeżenie zależne) zawiera, jeśli jest to możliwe, na początku odesłanie do innego zastrzeżenia oraz następnie przedstawia dodatkowe cechy, które pragnie się chronić. Zastrzeżenie zależne dopuszczalne jest również wtedy, jeżeli zastrzeżenie, do którego odwołuje się ono bezpośrednio, samo jest zastrzeżeniem zależnym. Wszystkie zastrzeżenia zależne odwołujące się do jednego poprzedniego zastrzeżenia oraz wszystkie zastrzeżenia zależne odwołujące się do kilku poprzednich zastrzeżeń grupuje się w stopniu i w sposób możliwie najwłaściwszy.

(5) Liczba zastrzeżeń powinna być uzasadniona z uwagi na charakter zastrzegane go wynalazku. Jeśli jest kilka zastrzeżeń, numeruje się je kolejno liczbami arabskimi.

(6) Zastrzeżenia, w odniesieniu do cech technicznych wynalazku, nie powinny polegać, z wyjątkiem sytuacji, gdy jest to absolutnie niezbędne, na odwołaniu się do opisu lub rysunków. W szczególności nie powinny opierać się na następujących odsyłaczach: "jak przedstawiono w części... opisu", albo "jak pokazuje figura... rysunków".

(7) Jeśli europejskie zgłoszenie patentowe zawiera rysunki, wówczas wskazane jest, aby po cechach technicznych wymienionych w zastrzeżeniach zamieszczone były ujęte w nawias odnośniki dotyczące tych cech, jeśli przez to zastrzeżenie może stać się bardziej zrozumiałe. Odnośników nie interpretuje się jako ograniczających zastrzeżenie.

Zasada 30

Jednolitość wynalazku

(1) Jeżeli zastrzega się w jednym i tym samym europejskim zgłoszeniu patentowym grupę wynalazków, wówczas wymóg jednolitości wynalazku, o którym mowa w art. 82, zostanie spełniony jedynie wtedy, gdy między wynalazkami istnieje związek techniczny, obejmujący jedną lub więcej tych samych lub podobnych szczególnych cech technicznych. Wyrażenie "szczególne cechy techniczne" oznacza takie cechy, które określają wkład, jaki każdy z zastrzeganych wynalazków uważanych za jedną całość wnosi do stanu techniki.

(2) Stwierdzenia, czy grupa wynalazków jest tak powiązana, że tworzy jeden ogólny pomysł wynalazczy, dokonuje się bez względu na to, czy wynalazki zastrzeżone są w oddzielnych zastrzeżeniach lub, czy jako rozwiązania alternatywne w jednym zastrzeżeniu.

Zasada 31

Zastrzeżenia podlegające opłatom

(1) Każde europejskie zgłoszenie patentowe, zawierające więcej niż dziesięć zastrzeżeń w chwili jego dokonania, podlega opłacie za każde zastrzeżenie przekraczające tę liczbę. Opłatę za zastrzeżenia wnosi się w ciągu jednego miesiąca po dokonaniu zgłoszenia. Jeśli opłaty za zastrzeżenia nie zostaną wniesione w wymaganym terminie, można je nadal ważnie

wnieść w okresie zwłoki jednego miesiąca od przekazania powiadomienia wskazującego niedotrzymanie terminu.

(2) Jeśli opłata za zastrzeżenia nie zostanie wniesiona w ciągu okresu, o którym mowa w ust. 1, uważa się to za rezygnację z danego zastrzeżenia. Każdą opłatę za zastrzeżenia wniesioną w terminie zwraca się jedynie w przypadku, o którym mowa w art. 77 ust. 5.

Zasada 32

Forma rysunków

(1) Powierzchnia zajmowana przez rysunki na arkuszach zawierających rysunki nie powinna przekraczać wymiarów 26,2 x 17 cm. Arkusze nie powinny posiadać ramek wokół powierzchni przeznaczonej lub wykorzystanej na rysunek. Minimalne marginesy wynoszą:

górny: 2,5 cm,
lewy: 2,5 cm,
prawy: 1,5 cm,
dolny 1,0 cm.

(2) Rysunki wykonuje się następująco:

- (a) rysunki wykonuje się trwałymi, czarnymi, wystarczająco zwartymi i ciemnymi, jednakowej grubości i dobrze narysowanymi liniami oraz kreskami, bez używania kolorów;
- (b) przekrój oznacza się przez zakreskowanie, które nie powinno utrudniać pełnego odczytania oznaczeń oraz głównych linii;
- (c) skala rysunków i wyrazistość ich graficznego wykonania powinna być taka, aby wykonana techniką elektroniczną lub fotograficzną reprodukcja z liniowym zmniejszeniem wymiarów do dwóch trzecich umożliwiała bez trudu odróżnienie wszystkich szczegółów. Jeśli wyjątkowo na rysunku podana jest skala, powinna być przedstawiona graficznie;
- (d) wszystkie liczby, litery i oznaczenia pojawiające się na rysunkach powinny być proste i wyraźne. W połączeniu z literami i liczbami nie powinno się używać nawiasów, kółek albo cudzysłowów;
- (e) wszystkie linie na rysunkach zwykle rysuje się za pomocą przyrządów do rysowania;
- (f) elementy tej samej figury powinny być do siebie proporcjonalne, chyba że różnica w proporcji jest nieodzowna dla uzyskania jasności figury;
- (g) wysokość liczb i liter nie powinna być mniejsza niż 0,32 cm. Przy opisywaniu rysunków używa się alfabetu łacińskiego, a tam gdzie jest to zwyczajowo przyjęte, alfabetu greckiego;
- (h) ten sam arkusz może zawierać kilka figur. Jeżeli figury narysowane na dwóch lub więcej arkuszach mają tworzyć jedną całą figurę, to figury na kilku arkuszach muszą być tak rozmieszczone, aby całą figurę można było ułożyć bez przykrywania jakiegokolwiek części figur częściowych. Figury różne rozmieszcza się bez marnowania powierzchni, najlepiej w pozycji pionowej, wyraźnie oddzielone od siebie. Jeżeli figury nie są ułożone w pozycji pionowej, przedstawia się je w poprzek arkusza, przy czym górne części figury znajdują się po lewej stronie arkusza. Figury różne numeruje się kolejno liczbami arabskimi niezależnie od numeracji arkuszy;
- (i) na rysunkach nie mogą się znajdować odnośniki niewymienione w opisie oraz zastrzeżeniach i odwrotnie. W całym zgłoszeniu te same cechy oznaczone danymi odnośnikami oznacza się tak samo;
- (j) rysunki nie zawierają tekstu, z wyjątkiem gdy jest to bezwzględnie konieczne, pojedynczego słowa lub pojedynczych słów, takich jak "woda", "para", "otwarty", "zamknięty", "przekrój wzdłuż AB", a w przypadku obwodów elektrycznych i blokowych diagramów schematycznych lub wykresów technologicznych, kilku krótkich haseł niezbędnych do ich

zrozumienia. Wszystkie takie słowa umieszcza się w taki sposób, aby w miarę potrzeby można je było zastąpić tłumaczeniem bez naruszania jakichkolwiek linii rysunków.

(3) Wykresy technologiczne i diagramy uważa się za rysunki.

Zasada 33

Forma i treść skrótu

(1) Skróć podaje tytuł wynalazku.

(2) Skróć zawiera zwięzłe streszczenie ujawnienia zawartego w opisie, zastrzeżeniach i rysunkach; streszczenie podaje dziedzinę techniki, do której należy wynalazek, i sporządzone jest w sposób pozwalający na jasne zrozumienie problemu technicznego, istoty rozwiązywania tego problemu przez wynalazek oraz głównego zastosowania lub zastosowań wynalazku. Skróć, jeśli ma to zastosowanie, zawiera wzór chemiczny, który najlepiej spośród wszystkich wzorów zawartych w zgłoszeniu charakteryzuje wynalazek. Nie zawiera stwierdzeń o domniemanych zaletach lub wartości wynalazku bądź o jego teoretycznym zastosowaniu.

(3) Wskazane jest, aby skróć nie zawierał więcej niż sto pięćdziesiąt słów.

(4) Jeśli europejskie zgłoszenie patentowe zawiera rysunki, zgłaszający wskazuje figurę albo w wyjątkowym przypadku figury rysunków, które jego zdaniem powinny być dołączone do skrótu przy jego publikacji. Europejski Urząd Patentowy może podjąć decyzję opublikowania jednej lub kilku innych figur, jeśli uważa, że lepiej charakteryzują one wynalazek. Każda podstawowa cecha wspomniana w skrócie i zobrazowana rysunkiem posiada umieszczony w nawiasach odnośnik.

(5) Skróć jest tak zredagowany, że stanowi wystarczający instrument do poszukiwań w określonej dziedzinie techniki, umożliwiając zwłaszcza ustalenie, czy istnieje konieczność sięgnięcia do samego europejskiego zgłoszenia patentowego.

Zasada 34

Treści niedopuszczalne

(1) Europejskie zgłoszenie patentowe nie zawiera:

- (a) stwierdzeń lub innych kwestii sprzecznych z "porządkiem publicznym" lub moralnością;
- (b) stwierdzeń dyskredytujących produkty lub sposoby jakiegokolwiek indywidualnej osoby innej niż zgłaszający, albo zalety lub ważność zgłoszeń czy patentów takiej osoby. Zwykłego porównania ze stanem techniki nie uważa się za dyskredytację jako taką;
- (c) żadnego stwierdzenia ani innej treści w sposób oczywisty w danych okolicznościach nieistotnej lub zbędnej.

(2) Jeśli europejskie zgłoszenie patentowe zawiera niedopuszczalne treści w znaczeniu ust. 1 (a), Europejski Urząd Patentowy pomija je przy publikacji zgłoszenia, podając miejsce i ilość pominiętych słów lub rysunków.

(3) Jeśli europejskie zgłoszenie patentowe zawiera stwierdzenia w rozumieniu ust. 1 lit. (b), Europejski Urząd Patentowy może pominać je przy publikacji zgłoszenia. Podaje miejsce i ilość pominiętych słów i dostarcza na wniosek kopię pominiętych fragmentów.

Zasada 35

Ogólne przepisy regulujące składanie dokumentów zgłoszeniowych

(1) Tłumaczenia wymienione w art. 14 ust. 2 uważa się za objęte określeniem "dokumenty składające się na europejskie zgłoszenie patentowe".

(2) Dokumenty składające się na europejskie zgłoszenia patentowe składa się w trzech egzemplarzach. Jednakże prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może ustalić, że dokumenty wnosi się w mniej niż trzech egzemplarzach.

(3) Dokumenty składające się na europejskie zgłoszenie patentowe przedkłada się w takiej formie, aby możliwa była zarówno ich bezpośrednia, jak i elektroniczna reprodukcja, w szczególności poprzez skanowanie, fotografię, elektrostatyczne przetworzenie, wydruk fotooffsetowy oraz sporządzenie mikrofilmu w nieograniczonej ilości egzemplarzy. Wszystkie arkusze powinny być pozbawione zarysowań, zmięć i zagięć. Korzysta się tylko z jednej strony arkusza.

(4) Dokumenty składające się na europejskie zgłoszenie patentowe przedkłada się na papierze A4 (29,7 x 21 cm), który powinien być giętki, mocny, biały, gładki, matowy i trwały. Z zastrzeżeniem postanowień zasady 32 ust. 2 (h) oraz ust. 11 niniejszej zasady każdy arkusz wykorzystuje się w taki sposób, aby krótsze boki tworzyły górę i dół arkusza (pozycja pionowa).

(5) Każdy dokument składający się na europejskie zgłoszenie patentowe (podanie, opis, zastrzeżenia, rysunki i skrót) rozpoczyna się od nowego arkusza. Arkusze łączy się w taki sposób, aby można je było łatwo odwrócić, oddzielić i ponownie razem złączyć.

(6) Z zastrzeżeniem postanowień zasady 32 ust. 1 minimalne marginesy są następujące:

górny: 2 cm,
lewy: 2,5 cm,
prawy: 2 cm,
dolny: 2 cm.

Zalecane maksymalne wielkości podanych wyżej marginesów są następujące:

górny: 4 cm,
lewy: 4 cm,
prawy: 3 cm,
dolny: 3 cm.

(7) Marginesy w dokumentach składających się na europejskie zgłoszenie patentowe muszą być w chwili ich wnoszenia całkowicie czyste.

(8) Wszystkie arkusze europejskiego zgłoszenia patentowego numeruje się kolejnymi cyframi arabskimi. Umieszcza się je w górnej części arkusza, pośrodku, ale nie na górnym marginesie.

(9) Wskazane jest, aby wiersze każdego arkusza opisu oraz arkusza zastrzeżeń ponumerowane były co pięć wierszy, a numery umieszczone były po lewej stronie na prawo od marginesu.

(10) Wniosek o udzielenie patentu europejskiego, opis, zastrzeżenia i skrót pisze się na maszynie lub drukuje. Jeśli jest to konieczne, można napisać odręcznie lub narysować jedynie graficzne symbole i litery oraz wzory chemiczne lub matematyczne. Odległość między wierszami wynosi $1\frac{1}{2}$ odstępów. Cały tekst ma być napisany trzcionką, której duże litery nie mają mniej niż 0,21 cm wysokości i w ciemnym, niedającym się zetrzeć kolorze.

(11) Podanie o udzielenie patentu europejskiego, opis, zastrzeżenia i skrót nie zawierają rysunków. Opis, zastrzeżenia i skrót mogą zawierać wzory chemiczne lub matematyczne. Opis i skrót mogą zawierać tabele. Zastrzeżenia mogą zawierać tabele tylko wtedy, jeśli ze względu na ich przedmiot pożądane jest zastosowanie tabel. Tabele oraz wzory chemiczne lub matematyczne można umieszczać w poprzek arkusza, jeśli nie można ich w zadowalający sposób przedstawić na arkuszu w pozycji pionowej; arkusze, na których umieszczono w poprzek tabele lub wzory chemiczne albo matematyczne, przedkłada się w taki sposób, aby górne części tabel lub wzorów znajdowały się po lewej stronie arkusza.

(12) Wartości fizyczne wyraża się w jednostkach uznanych przez praktykę międzynarodową, a tam gdzie jest to możliwe, w systemie metrycznym, stosując jednostki SI. Każda z danych niespełniająca niniejszych wymogów musi być także wyrażona w jednostkach uznanych przez praktykę międzynarodową. Do wzorów matematycznych stosuje się powszechnie używane symbole. Do wzorów chemicznych stosuje się powszechnie używane symbole, ciężary atomowe i wzory cząsteczkowe. Generalnie powinno się stosować powszechnie przyjęte w danej dziedzinie określenia techniczne, znaki i symbole.

(13) Terminologia oraz znaki powinny być stałe w całym europejskim zgłoszeniu patentowym.

(14) Każdy arkusz powinien być pozbawiony wycierań, poprawek, wyrazów wpisanych na już istniejących wyrazach i pomiędzy wierszami. Można zezwolić na nieprzestrzeganie niniejszej zasady, jeśli nie ma wątpliwości co do autentyczności treści i nie są zagrożone wymogi niezbędne dla dobrej reprodukcji.

Zasada 36

Dokumenty składane później

(1) Postanowienia zasad 27, 29 oraz 32-35 stosuje się do dokumentów zastępujących dokumenty składające się na europejskie zgłoszenie patentowe. Zasadę 35 ust. 2-14 stosuje się również do tłumaczenia zastrzeżeń, o którym mowa w zasadzie 51 ust. 6

(2) Wszystkie dokumenty inne niż dokumenty, o których mowa w pierwszym zdaniu ust. 1, zwykle pisze się na maszynie albo drukuje. Z lewej strony każdej stronicy musi być margines około 2,5 cm.

(3) Wszystkie dokumenty, z wyjątkiem dokumentów stanowiących załączniki, złożone po dokonaniu europejskiego zgłoszenia patentowego, muszą być podpisane. Jeśli dokument nie został podpisany, Europejski Urząd Patentowy wzywa zainteresowaną stronę do jego podpisania w ustalonym przez siebie terminie. Jeśli dokument zostanie podpisany w wymaganym terminie, zachowuje oryginalną datę przyjęcia; w przeciwnym przypadku zostaje uznany za nieotrzymany.

(4) Dokumenty, które muszą zostać przekazane innym osobom albo dotyczące dwóch lub więcej europejskich zgłoszeń patentowych, albo patentów europejskich, muszą być złożone w dostatecznej liczbie egzemplarzy. Jeśli, pomimo żądania Europejskiego Urzędu Patentowego, zainteresowana strona nie wywiąże się z tego obowiązku, brakujące kopie uzupełnia się na koszt zainteresowanej strony.

(5) Niezależnie od postanowień ust. 2-4 prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może zezwolić na przekazywanie do Europejskiego Urzędu Patentowego dokumentów składanych po dokonaniu europejskiego zgłoszenia patentowego za pomocą innych środków przekazu oraz ustalić warunki regulujące korzystanie z tych środków. W szczególności może wymagać dostarczenia w ustalonym przez siebie terminie pisemnego potwierdzenia odtwarzającego treść złożonych tak dokumentów oraz spełniającego wymogi niniejszego Regulaminu wykonawczego: dokumenty uznaje się za otrzymane, jeśli takie potwierdzenie zostanie dostarczone w wymaganym terminie.

Rozdział III

Oplaty za utrzymanie w mocy zgłoszenia

Zasada 37

Wnoszenie opłat za utrzymanie w mocy zgłoszenia

(1) Opłaty za utrzymanie w mocy europejskich zgłoszeń za nadchodzący rok stają się wymagalne w ostatnim dniu miesiąca, w którym przypada rocznica dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego. Opłat za utrzymanie w mocy nie można w sposób ważny wnieść wcześniej niż jeden rok przed datą, w której przypadają do zapłaty.

(2) Opłatę dodatkową uważa się za wniesioną równocześnie z opłatą za utrzymanie w mocy w znaczeniu art. 86 ust. 2, jeśli wniesiono ją w terminie ustalonym w tym przepisie.

(3) Opłaty za utrzymanie w mocy, wymagalne poprzednio za zgłoszenie wcześniejsze do daty dokonania europejskiego zgłoszenia wydzielonego, muszą zostać wniesione również za zgłoszenie wydzielone i przypadają do zapłaty w chwili dokonania tego zgłoszenia. Opłaty te oraz każdą opłatę za utrzymanie w mocy przypadającą do zapłaty w okresie czterech miesięcy od daty dokonania zgłoszenia wydzielonego można wnieść w tym terminie bez uiszczenia opłaty dodatkowej. Jeśli nie dokonano wpłaty w wymaganym terminie, opłaty za utrzymanie w mocy można nadal wnieść w sposób ważny w ciągu sześciu miesięcy od daty ich wymagalności, pod warunkiem równoczesnego wniesienia opłaty dodatkowej na podstawie art. 86 ust. 2.

(4) Nie wnosi się opłat za utrzymanie w mocy nowego europejskiego zgłoszenia patentowego dokonanego zgodnie z art. 61 ust. 1 (b), za rok, w którym zostało ono faktycznie dokonane, ani za żaden poprzedni rok.

Rozdział IV

Pierwszeństwo

Zasada 38

Oświadczenie o pierwszeństwie i dokumenty pierwszeństwa

(1) Oświadczenie o pierwszeństwie, o którym mowa w art. 88 ust. 1, podaje datę wcześniejszego zgłoszenia oraz państwo, w którym lub na które zostało ono dokonane, i wskazuje numer zgłoszenia.

(2) Data i państwo wcześniejszego zgłoszenia muszą zostać podane przy składaniu europejskiego zgłoszenia patentowego; numer zgłoszenia należy wskazać przed końcem szesnastego miesiąca od daty pierwszeństwa.

(3) Kopię wcześniejszego zgłoszenia należy złożyć przed końcem szesnastego miesiąca od daty pierwszeństwa. Kopia musi być poświadczona jako wierna kopia wcześniejszego zgłoszenia przez organ, który przyjął wcześniejsze zgłoszenie, i musi być zaopatrzona w wydane przez ten organ zaświadczenie podające datę dokonania wcześniejszego zgłoszenia.

(4) Kopię wcześniejszego zgłoszenia uważa się za złożoną w terminie, jeśli kopia tego zgłoszenia dostępna w Europejskim Urzędzie Patentowym ma zostać włączona do akt europejskiego zgłoszenia patentowego zgodnie z warunkami ustalonymi przez prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego.

(5) Tłumaczenie wcześniejszego zgłoszenia, wymagane na podstawie art. 88 ust. 1, musi być złożone w terminie ustalonym przez Europejski Urząd Patentowy, najpóźniej jednak w terminie określonym w zasadzie 51 ust. 6. Alternatywnie można wnieść oświadczenie, że europejskie zgłoszenie patentowe jest pełnym tłumaczeniem wcześniejszego zgłoszenia. Postanowienia ust. 3 stosuje się odpowiednio.

(6) Szczegółowe dane przedstawione w oświadczeniu o pierwszeństwie podaje się w publikowanym europejskim zgłoszeniu patentowym, jak również w europejskim opisie patentowym.

CZĘŚĆ IV

PRZEPISY WYKONAWCZE DO CZĘŚCI IV KONWENCJI

Rozdział I

Badanie przez Sekcję Zgłoszeń

Zasada 39

Powiadomienie w następstwie badania przy dokonaniu zgłoszenia

Jeśli europejskie zgłoszenie patentowe nie spełnia wymogów ustalonych w art. 80, Sekcja Zgłoszeń powiadamia zgłaszającego o ujawnionych nieprawidłowościach i informuje go, że zgłoszenie nie będzie rozpatrywane jako europejskie zgłoszenie patentowe, jeśli w ciągu jednego miesiąca nie poprawi on ujawnionych nieprawidłowości. Jeśli zgłaszający dokona poprawek, zostaje poinformowany o dacie złożenia.

Zasada 40

Badanie w zakresie ustalonych wymogów formalnych

Wymogi formalne, które stosownie do art. 91 ust. 1 (b) musi spełniać europejskie zgłoszenie patentowe, to wymogi przewidziane w zasadzie 27a ust. 1-3, zasadzie 32 ust. 1 i 2, zasadzie 35 ust. 2-11 i 14 oraz zasadzie 36 ust. 2 i 4.

Zasada 41

Sprostowanie nieprawidłowości w dokumentach zgłoszeniowych

(1) Jeśli badanie przewidziane w art. 91 ust. 1 (a)-(d) ujawni nieprawidłowości w europejskim zgłoszeniu patentowym, wówczas Sekcja Zgłoszeń odpowiednio informuje zgłaszającego i wzywa go do poprawienia nieprawidłowości w ustalonym przez siebie terminie. Opis, zastrzeżenia i rysunki można zmienić jedynie w takim zakresie, jaki wystarcza do poprawienia ujawnionych nieprawidłowości zgodnie z uwagami Sekcji Zgłoszeń.

(2) Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli zgłaszający, zastrzegając pierwszeństwo, nie wskazał przy dokonywaniu europejskiego zgłoszenia patentowego daty dokonania pierwszego zgłoszenia albo państwa, w którym zostało ono dokonane.

(3) Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli badanie ujawni, że data pierwszego zgłoszenia podana przy dokonaniu europejskiego zgłoszenia patentowego wyprzedza o więcej niż jeden rok datę dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego. W takim przypadku Sekcja Zgłoszeń informuje zgłaszającego, że zgłoszenie nie będzie korzystać z prawa pierwszeństwa, chyba że zgłaszający w ciągu jednego miesiąca poda poprawioną datę przypadającą w ciągu roku poprzedzającego datę dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego.

Zasada 42

Późniejsze określenie twórcy

(1) Jeśli badanie przewidziane w art. 91 ust. 1 (f) ujawni, że nie wskazano wynalazcy zgodnie z postanowieniami zasady 17, wówczas Sekcja Zgłoszeń informuje zgłaszającego, że europejskie zgłoszenie patentowe uważa się za wycofane, chyba że nieprawidłowość ta zostanie poprawiona w terminie określonym w art. 91 ust. 5.

(2) W przypadku wydzielonego zgłoszenia europejskiego lub nowego europejskiego zgłoszenia patentowego dokonanego zgodnie z art. 61 ust. 1 (b), termin do wskazania twórcy nie może w żadnym przypadku upłynąć wcześniej niż dwa miesiące od powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w którym ustalony zostaje termin.

Zasada 43

Spóźnione złożenie rysunków lub ich brak

(1) Jeśli badanie przewidziane w art. 91 ust. 1 (g) ujawni, że rysunki złożono po dacie dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego, wówczas Sekcja Zgłoszeń informuje zgłaszającego, że rysunki oraz powołanie się na rysunki w europejskim zgłoszeniu patentowym uważa się za skreślone, chyba że zgłaszający w ciągu jednego miesiąca złoży wniosek o zmianę daty zgłoszenia na datę, w której złożono rysunki.

(2) Jeśli badanie ujawni, że nie złożono rysunków, wówczas Sekcja Zgłoszeń wzywa zgłaszającego do ich złożenia w ciągu jednego miesiąca i informuje go, że data zgłoszenia zostanie zmieniona na datę złożenia rysunków, albo jeśli nie zostaną one złożone w wymaganym terminie, powołanie się na rysunki w zgłoszeniu będzie uważane za skreślone.

(3) Zgłaszający informowany jest o każdej nowej dacie dokonania zgłoszenia.

Rozdział II

Sprawozdanie z poszukiwania europejskiego

Zasada 44

Treść sprawozdania z poszukiwania europejskiego

(1) W sprawozdaniu z poszukiwania europejskiego wymienia się te dokumenty dostępne Europejskiemu Urzędowi Patentowemu w chwili sporządzenia sprawozdania, które mogą być brane pod uwagę przy podejmowaniu decyzji odnośnie do tego, czy wynalazek, którego dotyczy europejskie zgłoszenie patentowe, jest nowy i posiada poziom wynalazczy.

(2) W każdym przytoczeniu odsyła się do tych zastrzeżeń, do których się ono odnosi. Jeżeli jest to niezbędne, określa się odpowiednie części przytaczanego dokumentu (na przykład przez wskazanie numeru strony, kolumny i wierszy lub diagramów).

(3) W sprawozdaniu z poszukiwania europejskiego dokonuje się rozróżnienia pomiędzy przytaczanymi dokumentami, które zostały opublikowane przed zastrzeżoną datą pierwszeństwa, pomiędzy taką datą pierwszeństwa a datą dokonania zgłoszenia oraz w dacie lub po dacie dokonania zgłoszenia.

(4) Każdy dokument odnoszący się do ustnego ujawnienia, zastosowania lub jakiegokolwiek innego sposobu ujawnienia, które miało miejsce przed datą dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego, wymienia się w sprawozdaniu z poszukiwania

europejskiego wraz ze wskazaniem daty publikacji tego dokumentu, jeżeli miało to miejsce, oraz daty niepisemnego ujawnienia.

(5) Sprawozdanie z poszukiwania europejskiego sporządza się w języku postępowania.

(6) Sprawozdanie z poszukiwania europejskiego zawiera klasę, do której został zaklasyfikowany przedmiot europejskiego zgłoszenia patentowego według klasyfikacji międzynarodowej.

Zasada 45

Niepełne poszukiwanie

Jeżeli Wydział Poszukiwań uważa, że europejskie zgłoszenie patentowe jest niezgodne z przepisami konwencji na tyle, że nie jest możliwe przeprowadzenie prawidłowego poszukiwania w stanie techniki na podstawie wszystkich lub niektórych zastrzeżeń, wówczas stwierdza, że poszukiwanie jest niemożliwe albo sporządza, na tyle, na ile jest to wykonalne, częściowe sprawozdanie z poszukiwania europejskiego. Stwierdzenie to oraz wspomniane częściowe sprawozdanie uznaje się dla celów dalszego postępowania za sprawozdanie z poszukiwania europejskiego.

Zasada 46

Sprawozdanie z poszukiwania europejskiego w przypadku braku jednolitości wynalazku

(1) Jeżeli Wydział Poszukiwań uważa, że europejskie zgłoszenie patentowe nie spełnia wymogów jednolitości wynalazku, wówczas sporządza częściowe sprawozdanie z poszukiwania europejskiego w odniesieniu do tych części europejskiego zgłoszenia patentowego, które dotyczą wynalazku lub grupy wynalazków w rozumieniu art. 82, wymienionych w zastrzeżeniach na pierwszym miejscu. Wydział informuje zgłaszającego, że jeśli sprawozdanie z poszukiwania europejskiego ma objąć także inne wynalazki, musi zostać wniesiona kolejna opłata za poszukiwanie za każdy objęty nim wynalazek w ustalonym przez Wydział Poszukiwań terminie, który nie może być krótszy niż dwa tygodnie i dłuższy niż sześć tygodni. Wydział Poszukiwań sporządza sprawozdania z poszukiwania europejskiego dla tych części europejskiego zgłoszenia patentowego, które dotyczą wynalazków, za które wniesione zostały opłaty za poszukiwanie.

(2) Każda opłata wniesiona na podstawie postanowień ust. 1 zostanie zwrócona, jeżeli w trakcie badania europejskiego zgłoszenia patentowego przez Wydział Badań zgłaszający złoży wniosek o jej zwrot, a Wydział Badań stwierdzi, że powiadomienie, o którym mowa w tym ustępie, nie było uzasadnione.

Zasada 47

Ostateczna treść skrótu

(1) Równocześnie ze sporządzaniem sprawozdania z poszukiwania europejskiego Wydział Poszukiwań ustala ostateczną treść skrótu.

(2) Ostateczną treść skrótu przesyła się zgłaszającemu wraz ze sprawozdaniem z poszukiwania europejskiego.

Rozdział III

Publikacja europejskiego zgłoszenia patentowego

Zasada 48

Techniczne przygotowania do publikacji

(1) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego określa, kiedy techniczne przygotowania do publikacji europejskiego zgłoszenia patentowego uważa się za zakończone.

(2) Nie publikuje się europejskiego zgłoszenia patentowego, jeżeli przed zakończeniem technicznych przygotowań do publikacji zostało ono ostatecznie odrzucone lub wycofane bądź uznane za wycofane.

Zasada 49

Forma publikacji europejskich zgłoszeń patentowych i sprawozdań z poszukiwania europejskiego

(1) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego określa formę publikacji europejskiego zgłoszenia patentowego oraz dane, które mają być nią objęte. Ten sam przepis ma zastosowanie, gdy oddzielnie publikuje się sprawozdanie z poszukiwania europejskiego oraz skrót. Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może określić szczególne warunki dotyczące publikacji skrótu.

(2) W opublikowanym europejskim zgłoszeniu patentowym wymienia się wyznaczone umawiające się państwa.

(3) Jeśli przed zakończeniem technicznych przygotowań do publikacji europejskiego zgłoszenia patentowego zmienione zostały zastrzeżenia stosownie do postanowień zasady 86 ust. 2, publikacja obok zastrzeżeń oryginalnych obejmuje nowe lub zmienione zastrzeżenia.

Zasada 50

Informacja o publikacji

(1) Europejski Urząd Patentowy powiadamia zgłaszającego o dacie ukazania się w Europejskim Biuletynie Patentowym informacji o publikacji sprawozdania z poszukiwania europejskiego i w tym powiadomieniu zwraca jego uwagę na postanowienia art. 94 ust. 2 i 3.

(2) Zgłaszający nie może powołać się na fakt braku powiadomienia przewidzianego w ust. 1. Jeżeli w powiadomieniu podana została data późniejsza niż data informacji o publikacji, wówczas ta późniejsza data będzie datą decydującą w odniesieniu do terminu dla złożenia wniosku o badanie, chyba że nastąpiła ewidentna pomyłka.

Rozdział IV

Badanie przez Wydział Badań

Zasada 51

Procedura badawcza

(1) W wezwaniu, stosownie do art. 96 ust. 1, Europejski Urząd Patentowy wzywa zgłaszającego do wypowiedzenia się, jeśli sobie tego życzy, na temat sprawozdania z poszukiwania europejskiego oraz do zmiany, tam gdzie jest to właściwe, opisu wynalazku, zastrzeżeń i rysunków.

(2) W każdym wezwaniu, na podstawie art. 96 ust. 2, Wydział Badań wzywa zgłaszającego, tam gdzie jest to właściwe, do usunięcia ujawnionych braków i, gdy jest to niezbędne, do złożenia opisu wynalazku, zastrzeżeń i rysunków w zmienionej formie.

(3) Każde powiadomienie dokonane na podstawie art. 96 ust. 2 zawiera uzasadnienie obejmujące, tam gdzie jest to właściwe, wszystkie przyczyny przemawiające przeciwko udzieleniu patentu europejskiego.

(4) Przed podjęciem decyzji o udzieleniu patentu europejskiego Wydział Badań informuje zgłaszającego o tekście, w jakim zamierza go udzielić, i wzywa zgłaszającego do wyrażenia zgody na przedstawiony mu tekst w terminie przez siebie ustalonym, który nie może być krótszy niż dwa miesiące i dłuższy niż cztery miesiące. Termin ten może być przedłużony jeden raz maksymalnie o dwa miesiące pod warunkiem, że zgłaszający złoży przed jego upływem stosowny wniosek w tej sprawie.

(5) Jeśli w terminie określonym w ust. 4 zgłaszający nie przekaże swojej zgody, europejskie zgłoszenie patentowe zostaje odrzucone. Jeśli w tym okresie zgłaszający zaproponuje zmiany do zastrzeżeń, opisu lub rysunków, na które Wydział Badań stosownie do postanowień zasady 86 ust. 3 nie wyrazi zgody, wówczas Wydział Badań przed podjęciem decyzji zwraca się do zgłaszającego o przedłożenie uwag w terminie przez siebie określonym i uzasadnia swoje stanowisko.

(6) Jeśli zostanie ustalone, że zgłaszający wyraża zgodę na tekst, w jakim Wydział Badań, biorąc pod uwagę wszelkie proponowane zmiany (zasada 86 ust. 3), zamierza udzielić patentu europejskiego, wówczas wzywa on zgłaszającego do wniesienia, w ustalonym przez siebie nieprzekraczalnym terminie, który nie może być krótszy niż dwa miesiące lub dłuższy niż trzy miesiące, opłat za udzielenie i wydrukowanie patentu, a także wzywa go do dostarczenia w tym samym terminie tłumaczenia zastrzeżeń na dwa urzędowe języki Europejskiego Urzędu Patentowego, inne niż język postępowania.

(7) Jeśli europejskie zgłoszenie patentowe, w tekście, w jakim Wydział Badań zamierza udzielić patentu europejskiego, zawiera więcej niż dziesięć zastrzeżeń, Wydział Badań wzywa zgłaszającego do wniesienia opłat za każde dodatkowe zastrzeżenie, w terminie określonym w ust. 6, o ile wspomniane opłaty nie zostały już wniesione zgodnie z zasadą 31 ust. 1.

(8) Jeśli w wymaganym terminie nie zostanie wniesiona opłata za udzielenie patentu, za wydrukowanie lub za zastrzeżenia, bądź w wymaganym terminie nie zostanie dostarczone tłumaczenie, wówczas europejskie zgłoszenie uważa się za wycofane.

(8)(a) Jeśli opłaty za wyznaczenie stają się wymagalne po wystosowaniu wezwania, o którym mowa w ust. 6, wówczas do chwili wniesienia opłat za wyznaczenie nie publikuje się informacji o udzieleniu patentu europejskiego. Zgłaszającego powiadamia się odpowiednio.

(9) Jeżeli opłata za utrzymanie patentu w mocy staje się wymagalna po przekazaniu wezwania, o którym mowa w ust. 6, ale przed następną ewentualną datą publikacji informacji o udzieleniu patentu europejskiego, wówczas informacja ta nie zostanie opublikowana do chwili wniesienia tej opłaty. Zgłaszający zostaje o tym odpowiednio poinformowany.

(10) Wydział Badań w powiadomieniu dokonany na podstawie ust. 6 podaje wyznaczone umawiające się państwa, które wymagają tłumaczenia zgodnie z art. 65 ust. 1.

(11) W decyzji o udzieleniu patentu europejskiego wskazuje się, który tekst europejskiego zgłoszenia patentowego stanowi podstawę do udzielenia patentu europejskiego.

Udzielenie patentu europejskiego różnym zgłaszającym

Jeżeli do Rejestru Patentów Europejskich wpisane są jako zgłaszający różne osoby w odniesieniu do różnych umawiających się państw, Wydział Badań udziela patentu europejskiego na każde umawiające się państwo na rzecz zgłaszającego lub zgłaszających zarejestrowanych w odniesieniu do tego państwa.

Rozdział V

Opis patentu europejskiego

Zasada 53

Techniczne przygotowania do publikacji i forma opisu patentu europejskiego

Zasady 48 i 49 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do opisu patentu europejskiego. Opis zawiera również wskazanie terminu do wniesienia sprzeciwu do patentu europejskiego.

Zasada 54

Świadczenie dotyczące patentu europejskiego

(1) Niezwłocznie po opublikowaniu opisu patentu europejskiego Europejski Urząd Patentowy wydaje właścicielowi patentu świadectwo dotyczące patentu europejskiego, do którego załącza się opis patentowy. Świadectwo to poświadcza, że został udzielony patent na wynalazek opisany w opisie patentowym na rzecz osoby wskazanej w tym świadectwie i na umawiające się państwa wyznaczone w opisie.

(2) Właściciel patentu może zwrócić się o dostarczenie mu, za opłatą administracyjną, duplikatów świadectwa patentu europejskiego.

CZĘŚĆ V

PRZEPISY WYKONAWCZE DO CZĘŚCI V KONWENCJI

Zasada 55

Treść zawiadomienia o sprzeciwie

Zawiadomienie o sprzeciwie zawiera:

- (a) nazwisko i adres wnoszącego sprzeciw oraz wskazanie państwa, w którym posiada on miejsce zamieszkania lub główną siedzibę przedsiębiorstwa, zgodnie z przepisami zasady 26 ust. 2 (c);
- (b) numer patentu europejskiego, przeciwko któremu wnoszony jest sprzeciw, oraz nazwisko właściciela i tytuł wynalazku;
- (c) oświadczenie co do zakresu sprzeciwu dotyczącego patentu europejskiego oraz co do podstaw, na jakich oparty jest sprzeciw, a także wskazanie faktów, dowodów i argumentów na poparcie tych podstaw;
- (d) jeżeli wnoszący sprzeciw wyznaczył pełnomocnika, jego nazwisko i adres siedziby jego przedsiębiorstwa, zgodnie z postanowieniami zasady 26 ust. 2 (c).

Zasada 56

Odrzucenie sprzeciwu jako niemożliwego do przyjęcia

(1) Jeżeli Wydział ds. Sprzeciwów stwierdza, że zawiadomienie o sprzeciwie nie jest zgodne z przepisami art. 99 ust. 1, zasady 1 ust. 1 i zasady 55 (c) lub nie identyfikuje w sposób dostateczny patentu, przeciwko któremu wniesiony został sprzeciw, wówczas odrzuca zawiadomienie o sprzeciwie jako niemożliwe do przyjęcia, chyba że przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu uchybienia te zostały usunięte.

(2) Jeżeli Wydział ds. Sprzeciwów stwierdza, że zawiadomienie o sprzeciwie nie jest zgodne z przepisami innymi niż wskazane w ust. 1, powiadamia o tym wnoszącego sprzeciw i wzywa go do usunięcia wskazanych uchybień w terminie, jaki może sam określić. Jeśli zawiadomienie o sprzeciwie nie zostanie poprawione w wyznaczonym terminie, wówczas Wydział ds. Sprzeciwów odrzuca sprzeciw jako niemożliwy do przyjęcia.

(3) O każdej decyzji o odrzuceniu sprzeciwu jako niemożliwego do przyjęcia powiadamia się właściciela patentu i przesyła mu się kopię zawiadomienia o sprzeciwie.

Zasada 57

Przygotowania do rozpatrzenia sprzeciwu

(1) Wydział ds. Sprzeciwów powiadamia właściciela patentu o sprzeciwie i wzywa go do nadesłania uwag oraz wniesienia odpowiednio zmian do opisu wynalazku, zastrzeżeń i rysunków, w terminie ustalonym przez Wydział ds. Sprzeciwów.

(2) Jeżeli wniesiono kilka powiadomień o sprzeciwie, Wydział ds. Sprzeciwów jednocześnie z dokonaniem powiadomienia przewidzianego w ust. 1 informuje o nich pozostałe osoby, które wniosły sprzeciw.

(3) Informacje dotyczące uwag oraz wszelkich zmian wniesionych przez właściciela patentu przekazuje się innym zainteresowanym stronom, które Wydział ds. Sprzeciwów wzywa, jeżeli uważa to za stosowne, do udzielenia odpowiedzi w wyznaczonym przez ten Wydział terminie.

(4) W przypadku zawiadomienia o przystąpieniu do sprawy w postępowaniu sprzeciwowym Wydział ds. Sprzeciwów może odstąpić od stosowania przepisów ust. 1-3.

Zasada 57a

Zmiana patentu europejskiego

Bez wpływu na zastosowanie zasady 87 opis, zastrzeżenia i rysunki mogą być zmienione pod warunkiem, że zmiany spowodowane są faktami stanowiącymi podstawy sprzeciwu określonymi w art. 100, nawet jeżeli taka podstawa nie została powołana przez wnoszącego sprzeciw.

Zasada 58

Rozpatrywanie sprzeciwu

(1) O wszystkich powiadomieniach dokonanych stosownie do art. 101 ust. 2 oraz o wszystkich udzielonych w związku z nimi odpowiedziach powiadamia się wszystkie strony.

(2) W każdym powiadomieniu przekazany właścicielowi patentu europejskiego stosownie do art. 101 ust. 2 można w odpowiednich przypadkach wezwać go do złożenia, w razie potrzeby, opisu, zastrzeżeń i rysunków w zmienionej formie.

(3) Jeżeli jest to niezbędne, każde powiadomienie przesłane właścicielowi patentu europejskiego stosownie do art. 101 ust. 2 zawiera uzasadnienie. Jeżeli jest to właściwe, uzasadnienie to powinno odnosić się do wszystkich powodów przemawiających przeciwko utrzymaniu patentu europejskiego w mocy.

(4) Przed podjęciem decyzji o utrzymaniu patentu europejskiego w mocy w zmienionej formie Wydział ds. Sprzeciwów informuje strony, że zamierza utrzymać w mocy patent w zmienionej formie i wzywa je do wniesienia uwag w terminie dwóch miesięcy, jeżeli nie wyrażają zgody na tekst, w którym patent ma być utrzymany w mocy.

(5) Jeżeli strony nie wyrażą zgody na tekst przekazany przez Wydział ds. Sprzeciwów, rozpatrywanie sprzeciwu może być kontynuowane; w przeciwnym razie, z upływem terminu, o którym mowa w ust. 4, Wydział ds. Sprzeciwów zwraca się do właściciela patentu o wniesienie w ciągu trzech miesięcy opłaty za wydrukowanie nowego opisu patentu europejskiego oraz o dostarczenie tłumaczenia każdego zmienionego zastrzeżenia na dwa języki urzędowe Europejskiego Urzędu Patentowego, inne niż język postępowania.

(6) Jeśli czynności wymagane na podstawie ust. 5 nie zostaną dopełnione w wymaganym terminie, mogą być ważnie dopełnione jeszcze w ciągu dwóch miesięcy od przesłania powiadomienia informującego o niedotrzymaniu terminu pod warunkiem, że w ciągu tych dwóch miesięcy wniesiona zostanie opłata dodatkowa równa podwójnej wysokości opłaty za wydrukowanie nowego opisu patentu europejskiego.

(7) W powiadomieniu dokonany przez Wydział ds. Sprzeciwów na podstawie ust. 5 wskazuje się wyznaczone umawiające się państwa, które wymagają dostarczenia tłumaczenia stosownie do art. 65 ust. 1.

(8) Decyzja o utrzymaniu patentu europejskiego w mocy w zmienionej formie ustala, który tekst patentu europejskiego stanowi podstawę do jego utrzymania w mocy.

Zasada 59

Żądanie złożenia dokumentów

Dokumenty, na które powołuje się strona postępowania sprzeciwowego, składa się w dwóch egzemplarzach wraz z zawiadomieniem o sprzeciwie lub pisemnym przedstawieniem sprawy. Jeśli mimo wezwania ze strony Europejskiego Urzędu Patentowego dokumenty te nie zostaną w wymaganym terminie załączone lub złożone, Urząd może podjąć decyzje o niebraniu pod uwagę żadnych argumentów, które opierają się na tych dokumentach.

Zasada 60

Kontynuowanie przez Europejski Urząd Patentowy postępowania sprzeciwowego z własnej inicjatywy

(1) Jeżeli uprawniony zrzekł się patentu europejskiego lub patent wygasł w stosunku do wszystkich wyznaczonych państw, postępowanie sprzeciwowe może być kontynuowane na wniosek oponenta, złożony w ciągu dwóch miesięcy od powiadomienia przez Europejski Urząd Patentowy o zrzeczeniu się lub wygaśnięciu.

(2) W przypadku śmierci lub braku zdolności prawnej oponenta Europejski Urząd Patentowy może kontynuować postępowanie sprzeciwowe z własnej inicjatywy, nawet bez

udziału spadkobierców oponenta lub jego przedstawicieli prawnych. To samo postanowienie stosuje się w przypadku wycofania sprzeciwu.

Zasada 61

Przeniesienie patentu europejskiego

Zasadę 20 stosuje się odpowiednio do każdego przeniesienia patentu europejskiego, dokonanego w okresie przewidzianym do wniesienia sprzeciwu lub w trakcie postępowania sprzeciwowego.

Zasada 61a

Dokumenty w postępowaniu sprzeciwowym

Część III rozdział II Regulaminu wykonawczego stosuje się odpowiednio do dokumentów złożonych w postępowaniu sprzeciwowym.

Zasada 62

Forma nowego opisu patentu europejskiego w postępowaniu sprzeciwowym

Postanowienia zasady 49 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do nowego opisu patentu europejskiego.

Zasada 62a

Nowe świadectwo dla patentu europejskiego

Postanowienia zasady 54 stosuje się odpowiednio do nowego opisu patentu europejskiego.

Zasada 63

Koszty

(1) O podziale kosztów postanawia się w decyzji w sprawie sprzeciwu. Przy podziale takim bierze się pod uwagę jedynie wydatki niezbędne dla zapewnienia właściwej ochrony przedmiotowych praw. Koszty obejmują wynagrodzenie pełnomocników stron.

(2) Rachunek kosztów załącza się, wraz z dowodami na ich poparcie, do wniosku o ustalenie kosztów. Wniosek jest dopuszczalny jedynie wówczas, gdy decyzja, w związku z którą wnosi się o ustalenie kosztów, stała się ostateczna. Koszty mogą być ustalone po stwierdzeniu ich zasadności.

(3) Umotywowany wniosek o wydanie przez Wydział ds. Sprzeciwów decyzji w sprawie zasądzenia kosztów przez kancelarię powinien być złożony na piśmie w Europejskim Urzędzie Patentowym w ciągu jednego miesiąca od daty powiadomienia o zasądzeniu kosztów. Uważa się go za złożony dopiero wówczas, gdy zostanie wniesiona opłata za zasądzenie kosztów.

(4) Wydział ds. Sprzeciwów podejmuje decyzję w sprawie wniosku, o którym mowa w ust. 3, bez przeprowadzenia postępowania ustnego.

CZĘŚĆ VI

PRZEPISY WYKONAWCZE DO CZĘŚCI VI KONWENCJI

Zasada 64

Treść zawiadomienia o odwołaniu

Zawiadomienie o odwołaniu powinno zawierać:

- (a) nazwisko i adres odwołującego się zgodnie z przepisami zasady 26 ust. 2 (c);
- (b) oświadczenie wskazujące zaskarżaną decyzję oraz zakres wnioskowanej zmiany lub zakres unieważnienia tej decyzji.

Zasada 65

Odrzucenie odwołania jako niemożliwego do przyjęcia

(1) Jeżeli odwołanie jest niezgodne z postanowieniami art. 106 - 108 oraz zasady 1 ust. 1 i zasady 64 (b), Komisja Odwoławcza odrzuca je jako niemożliwe do przyjęcia, chyba że przed upływem właściwego terminu określonego w art. 108 usunięte zostaną wszelkie braki.

(2) Jeżeli Komisja Odwoławcza stwierdzi, że odwołanie jest niezgodne z przepisami zasady 64 (a), powiadamia o tym odwołującego się i wzywa do usunięcia stwierdzonych braków w ustalonym przez Komisję terminie. Jeżeli w stosownym terminie odwołanie nie zostanie poprawione, Komisja Odwoławcza odrzuca je jako niemożliwe do przyjęcia.

Zasada 66

Rozpatrywanie odwołań

(1) O ile nie postanowiono inaczej, przepisy dotyczące postępowania przed departamentem, który wydał zaskarżoną decyzję, mają zastosowanie odpowiednio do postępowania odwoławczego.

(2) Przewodniczący Komisji Odwoławczej oraz właściwy pracownik kancelarii Komisji Odwoławczej poświadczają decyzję swoim podpisem lub za pomocą innych odpowiednich środków. Decyzja powinna zawierać:

- (a) stwierdzenie, że jest wydana przez Komisję Odwoławczą;
- (b) datę podjęcia decyzji;
- (c) nazwiska przewodniczącego i pozostałych biorących udział członków Komisji Odwoławczej;
- (d) nazwiska stron i ich pełnomocników;
- (e) wskazanie kwestii spornych do rozstrzygnięcia;
- (f) opis stanu faktycznego;
- (g) uzasadnienie;
- (h) sentencję decyzji Komisji Odwoławczej włącznie z, jeśli ma to zastosowanie, postanowieniem w sprawie kosztów.

Zasada 67

Zwrot opłat za odwołanie

Zwrot opłat za odwołanie zarządza się w przypadku wstępnego rozpoznania odwołania albo, jeżeli Komisja Odwoławcza uznaje odwołanie za dopuszczalne, o ile zwrot taki jest słuszny z powodu poważnego naruszenia zasad proceduralnych. W przypadku wstępnego rozpoznania dokonanie zwrotu zarządza departament, którego decyzja została zaskarżona, a w pozostałych przypadkach Komisja Odwoławcza.

CZEŚĆ VII

PRZEPISY WYKONAWCZE DO CZEŚCI VII KONWENCJI

Rozdział I

Decyzje i powiadomienia Europejskiego Urzędu Patentowego

Zasada 68

Forma decyzji

(1) Jeśli przed Europejskim Urzędem Patentowym toczy się postępowanie ustne, może być wydana decyzja ustna. Następnie decyzja przekazana jest stronom na piśmie.

(2) Decyzje Europejskiego Urzędu Patentowego, od których może być wniesione odwołanie, powinny zawierać uzasadnienie oraz załączone pisemne pouczenie o możliwości odwołania. Pouczenie powinno także zwracać uwagę stronom na przepisy ustanowione w art. 106-108, których teksty powinny być załączone do pouczenia. Strony nie mogą powoływać się na brak pouczenia.

Zasada 69

Stwierdzenie utraty praw

(1) Jeśli Europejski Urząd Patentowy stwierdzi, że utrata jakiegokolwiek prawa wynika z konwencji, wówczas powiadamia o tym fakcie zainteresowaną osobę zgodnie z przepisami art. 119 bez podejmowania decyzji w sprawie odrzucenia europejskiego zgłoszenia patentowego lub udzielenia, unieważnienia albo utrzymania w mocy patentu europejskiego, lub przeprowadzenia dowodu.

(2) Jeżeli zainteresowana osoba uważa, że ustalenia Europejskiego Urzędu Patentowego są nieprawidłowe, może w ciągu dwóch miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, wystąpić o wydanie decyzji w sprawie przez Europejski Urząd Patentowy. Decyzję taką wydaje się tylko w przypadku, gdy Europejski Urząd Patentowy nie podziela opinii osoby, która o nią występuje; w przeciwnym razie, Europejski Urząd Patentowy informuje o tym osobę występującą o wydanie decyzji.

Zasada 70

Podpis, nazwisko, pieczęć

(1) Każda decyzja, powiadomienie i informacja ze strony Europejskiego Urzędu Patentowego powinny być podpisane przez właściwego pracownika oraz powinny wskazywać jego nazwisko.

(2) Jeżeli dokumenty wspomniane w ust. 1 sporządzone są przez właściwego pracownika z użyciem komputera, podpis może być zastąpiony pieczętą. Jeżeli dokumenty sporządza automatycznie komputer, można również zrezygnować z nazwiska pracownika. Ten sam przepis ma zastosowanie do z góry wydrukowanych powiadomień i informacji.

Rozdział II

Postępowanie ustne i przeprowadzanie dowodu

Zasada 71

Wezwanie do osobistego stawiennictwa w postępowaniu ustnym

(1) Strony wzywa się do osobistego stawiennictwa w postępowaniu ustnym przewidzianym w art. 116, pouczając je o treści przepisu ust. 2 niniejszej zasady. Wezwanie do osobistego stawiennictwa przekazuje się z co najmniej dwumiesięcznym wyprzedzeniem, chyba że strony zgodzą się na krótszy okres.

(2) Jeżeli strona właściwie wezwana do osobistego stawiennictwa w postępowaniu ustnym nie stawia się przed Europejskim Urzędem Patentowym zgodnie z wezwaniem, postępowanie może być kontynuowane pod jej nieobecność.

Zasada 71a

Przygotowanie postępowania ustnego

(1) Wystosowując wezwanie do osobistego stawiennictwa, Europejski Urząd Patentowy zwraca uwagę na te problemy, które jego zdaniem wymagają przedyskutowania w celu podjęcia decyzji. Jednocześnie ustala się ostateczną datę do składania pisemnych przedłożeń w ramach przygotowania postępowania ustnego. Nie mają zastosowania postanowienia zasady 84. Nowe fakty i dowody przedłożone po tej dacie nie muszą być brane pod uwagę, chyba że dopuszcza się je na tej podstawie, że zmienił się przedmiot postępowania.

(2) Jeżeli zgłaszający lub właściciel patentu powiadomiony został o przyczynach stanowiących przeszkodę w udzieleniu lub utrzymaniu patentu w mocy, może zostać wezwany do przedłożenia, do daty określonej w ust. 1, drugie zdanie, dokumentów, które spełniają wymogi konwencji. Przepisy ust. 1 zdanie trzecie i czwarte stosuje się odpowiednio.

Zasada 72

Przeprowadzanie dowodu przez Europejski Urząd Patentowy

(1) Jeżeli Europejski Urząd Patentowy uznaje za niezbędne przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron, świadków lub biegłych, lub dokonanie wizji lokalnej, podejmuje decyzję w tym względzie, wskazując rodzaj dochodzenia, jakie zamierza przeprowadzić, fakty, które mają być dowiedzione, oraz datę, czas i miejsce przeprowadzenia dochodzenia. Jeżeli strona wnioskuje o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków i biegłych, Europejski Urząd Patentowy określi w decyzji termin, w ciągu którego strona występująca z wnioskiem musi podać Europejskiemu Urzędowi Patentowemu nazwiska i adresy świadków i biegłych, którzy mają być przesłuchani.

(2) Wezwania do osobistego stawiennictwa skierowane do strony, świadka lub biegłego w celu złożenia zeznań dokonuje się z co najmniej dwumiesięcznym wyprzedzeniem, chyba

że osoby te zgodzą się na krótszy termin. Wezwanie do osobistego stawiennictwa powinno zawierać:

- (a) wyciąg decyzji wspomnianej w ust. 1, wskazującej w szczególności datę, godzinę i miejsce przeprowadzenia zarządzonego dochodzenia oraz przedstawiającej fakty, na okoliczność których strony, świadkowie i biegli mają być przesłuchani;
- (b) nazwiska stron postępowania oraz szczegóły dotyczące uprawnień, na które świadkowie lub biegli mogą się powoływać na podstawie przepisów zasady 74 ust. 2-4;
- (c) informację, że strona, świadek lub biegły mogą wnosić o przeprowadzenie przesłuchania przez właściwy sąd w kraju swojego zamieszkania oraz wymóg, że dana osoba poinformuje Europejski Urząd Patentowy w wyznaczonym przez ten Urząd terminie, czy gotowa jest stawić się przed nim.

(3) Zanim strona, świadek lub biegły mogą zostać przesłuchani, informowani są o tym, że Europejski Urząd Patentowy może zwrócić się do właściwego sądu w kraju zamieszkania danej osoby, aby ponownie zbadał jej zeznania pod przysięgą lub w innej równie wiążącej formie.

(4) Strony mogą brać udział w dochodzeniu i mogą zadawać stosowne pytania zeznającym stronom, świadkom i biegłym.

Zasada 73

Powoływanie biegłych

(1) Europejski Urząd Patentowy decyduje, w jakiej formie ma być przedłożony raport sporządzony przez wyznaczonego przez ten Urząd biegłego.

(2) Zlecenie dla biegłego zawiera:

- (a) dokładny opis zadania, które ma on wykonać;
- (b) termin ustalony dla przedłożenia raportu biegłego;
- (c) nazwiska stron postępowania;
- (d) wyszczególnienie uprawnień, na które może się on powołać na podstawie przepisów zasady 74 ust. 2-4.

(3) Kopię każdego pisemnego raportu przekazuje się stronom.

(4) Strony mogą zgłosić sprzeciw wobec biegłego. Decyzję w sprawie sprzeciwu podejmuje właściwy departament Europejskiego Urzędu Patentowego.

Zasada 74

Koszty przeprowadzania dowodu

(1) Przeprowadzanie dowodu przez Europejski Urząd Patentowy może być uwarunkowane złożeniem przez stronę, która domagała się przeprowadzenia dowodu, kwoty pieniężnej, której wysokość zostanie ustalona w zależności od szacunkowych kosztów.

(2) Świadkowie i biegli, którzy zostali wezwani do osobistego stawiennictwa i stawili się przed Europejskim Urzędem Patentowym, uprawnieni są do otrzymania stosownego zwrotu wydatków za podróż i utrzymanie. Na poczet tych wydatków można udzielić im zaliczki. Pierwsze zdanie ma zastosowanie do świadków i biegłych, którzy stawiają się przed Europejskim Urzędem Patentowym bez wezwania do osobistego stawiennictwa i zostają przesłuchani w charakterze świadków i biegłych.

(3) Świadkowie uprawnieni do otrzymania zwrotu wydatków na podstawie ust. 2 mają również prawo do stosownej rekompensaty za utratę zarobku, a biegli do wynagrodzenia za

swoją pracę. Należności te wypłaca się świadkom i biegłym po wywiązaniu się przez nich z obowiązków i zadań.

(4) Rada Administracyjna ustala szczegółowo sposób stosowania przepisów ust. 2 i 3. Wypłaty należnych zgodnie z tymi przepisami kwot dokonuje Europejski Urząd Patentowy.

Zasada 75

Zabezpieczenie dowodu

(1) Jeżeli istnieją powody do obaw, że późniejsze przeprowadzenie dowodu mogłoby stać się trudniejsze lub nawet niemożliwe, Europejski Urząd Patentowy może, na wniosek, niezwłocznie przeprowadzić dowód z przesłuchania lub wizję lokalną, w celu zabezpieczenia dowodu z faktów, mogących mieć wpływ na decyzję, do podjęcia której Urząd ten może zostać wezwany odnośnie do istniejącego europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego. O dacie, w której środki te mają być podjęte, powiadamia się zgłaszającego lub właściciela patentu w terminie, który umożliwi mu wzięcie udziału w przeprowadzaniu dowodu. Zgłaszający lub właściciel mogą zadawać stosowne pytania.

(2) Wniosek powinien zawierać:

- (a) nazwisko i adres osoby składającej wniosek oraz nazwę państwa, w którym ma ona swoje miejsce zamieszkania lub w którym znajduje się główna siedziba jej przedsiębiorstwa, stosownie do postanowień zasady 26 ust. 2 (c);
- (b) dostateczne dane umożliwiające identyfikację przedmiotowego europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego;
- (c) wskazanie faktów, w odniesieniu do których ma być przeprowadzony dowód;
- (d) szczegóły dotyczące sposobu przeprowadzenia dowodu;
- (e) stwierdzenie o istnieniu domniemanej obawy, że przeprowadzenie dowodu w terminie późniejszym mogłoby stać się trudniejsze lub niemożliwe.

(3) Wniosek uznaje się za złożony z chwilą wniesienia opłaty za zabezpieczenie dowodu.

(4) Wydanie decyzji w sprawie wniosku oraz przeprowadzenie dowodu w jego następstwie należy do obowiązków tego departamentu Europejskiego Urzędu Patentowego, do którego należy podjęcie decyzji, na którą mogą mieć wpływ pozostające do ustalenia fakty. Stosuje się przepisy konwencji dotyczące przeprowadzania dowodu w postępowaniu przed Europejskim Urzędem Patentowym.

Zasada 76

Protokół postępowania ustnego i przeprowadzenia dowodu

(1) Z postępowania ustnego i przeprowadzenia dowodu sporządza się protokół zawierający zasadnicze elementy postępowania ustnego lub przeprowadzenia dowodu, stosowne oświadczenia stron, zeznania stron, świadków lub biegłych oraz wyniki wizji lokalnej.

(2) Protokół zeznań świadka, biegłego lub strony odczytuje się lub przedkłada tym osobom, aby mogły się z nim zapoznać. W protokole odnotowuje się dopełnienie tej formalności oraz przyjęcie protokołu przez osobę składającą zeznania. Jeżeli odmawia ona przyjęcia, odnotowuje się jej zastrzeżenia.

(3) Protokół uwierzytelniają swoimi podpisami pracownik, który go sporządził, oraz pracownik, który prowadził postępowanie ustne lub przeprowadził dowód.

(4) Stronom przekazuje się kopię protokołu.

Rozdział III

Zawiadomienia

Zasada 77

Przepisy ogólne dotyczące powiadomień

(1) Każde powiadomienie, które ma być dokonane w postępowaniu przed Europejskim Urzędem Patentowym, przekazuje się w formie oryginalnego dokumentu, w formie kopii poświadczonej przez Europejski Urząd Patentowy lub opatrzonej pieczęcią Urzędu albo w formie wydruku komputerowego opatrzonego taką pieczęcią. Kopie dokumentów pochodzących od samych stron nie wymagają takiego poświadczenia.

(2) Powiadomienia dokonuje się:

- (a) pocztą, zgodnie z zasadą 78;
- (b) przez doręczenie w siedzibie Europejskiego Urzędu Patentowego, zgodnie z zasadą 79;
- (c) przez publiczne obwieszczenie, zgodnie z zasadą 80, lub
- (d) za pomocą takich technicznych środków łączności, jakie określi prezes Europejskiego Urzędu Patentowego, zgodnie z ustalonymi przez niego warunkami dotyczącymi ich stosowania.

(3) Powiadomienia za pośrednictwem centralnego urzędu własności przemysłowej umawiającego się państwa dokonuje się zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do wspomnianego urzędu w postępowaniu krajowym.

Zasada 78

Powiadomienie pocztą

(1) Decyzje ustanawiające terminy dla odwołań, wezwania do osobistego stawiennictwa oraz inne dokumenty stosownie do decyzji prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego przesyła się listem poleconym, z zawiadomieniem pocztowym o doręczeniu. Wszelkie inne powiadomienia przekazywane drogą pocztową wysyłane są listem poleconym.

(2) Jeżeli powiadomienia dokonuje się listem poleconym, niezależnie od tego, czy z zawiadomieniem pocztowym o doręczeniu, czy bez niego, uważa się je za doręczone adresatowi dziesiątego dnia od jego nadania, chyba że list nie dotarł do adresata lub dotarł do niego w późniejszej dacie; w przypadku jakiegokolwiek sporu, obowiązkiem Europejskiego Urzędu Patentowego będzie stwierdzenie, zależnie od przypadku, że list dotarł do swego miejsca przeznaczenia lub ustalenie daty, w której list został doręczony adresatowi.

(3) Powiadomienie listem poleconym, niezależnie od tego, czy z zawiadomieniem pocztowym o doręczeniu, czy bez niego, uważa się za dokonane nawet wówczas, jeśli odmówiono przyjęcia tego listu.

(4) W zakresie, w jakim powiadomienie drogą pocztową nie jest objęte przepisami niniejszej zasady, stosuje się prawo państwa, na terytorium którego dokonuje się powiadomienia.

Zasada 79

Powiadomienie przez doręczenie

Powiadomienie może być dokonane w siedzibie Europejskiego Urzędu Patentowego przez doręczenie dokumentu adresatowi, który z chwilą jego doręczenia potwierdza jego

otrzymanie. Uznaje się, że powiadomienie miało miejsce nawet wówczas, jeżeli adresat odmawia przyjęcia dokumentu lub potwierdzenia jego otrzymania.

Zasada 80

Publiczne obwieszczenie

(1) Jeśli nie można ustalić adresu adresata lub jeśli dokonanie powiadomienia zgodnie z zasadą 78 ust. 1 okazało się niemożliwe nawet po drugiej próbie ze strony Europejskiego Urzędu Patentowego, powiadomienia dokonuje się w formie publicznego obwieszczenia.

(2) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego określa sposób, w jaki ma zostać dokonane publiczne obwieszczenie oraz początek biegu terminu jednego miesiąca, z upływem którego dokument uważa się za podany do wiadomości.

Zasada 81

Powiadomienie pełnomocników

(1) Jeśli wyznaczono pełnomocnika, wówczas powiadomienia kierowane są do niego.

(2) Jeśli dla jednej zainteresowanej strony wyznaczono kilku pełnomocników, wystarczające jest powiadomienie jednego z nich.

(3) Jeśli kilka zainteresowanych stron posiada wspólnego pełnomocnika, wystarczające jest przekazanie wspólnemu pełnomocnikowi jednego egzemplarza dokumentu.

Zasada 82

Nieprawidłowości w dokonaniu powiadomienia

Jeżeli, mimo że dokument dotarł do adresata, Europejski Urząd Patentowy nie jest w stanie dowieść, że został on właściwie doręczony lub jeśli przepisy dotyczące jego przekazania nie były przestrzegane, dokument uważa się za przekazany w dacie ustalonej przez Europejski Urząd Patentowy jako data jego otrzymania.

Rozdział IV

Terminy

Zasada 83

Obliczanie terminów

(1) Terminy ustala się w wymiarze pełnych lat, miesięcy, tygodni lub dni.

(2) Terminy liczone są od dnia następującego po dniu, w którym miało miejsce określone zdarzenie, którym jest bądź czynność proceduralna, bądź upływ innego terminu. Jeżeli czynnością proceduralną jest powiadomienie, wówczas zdarzeniem, które bierze się pod uwagę, jest otrzymanie przekazanego dokumentu, chyba że postanowiono inaczej.

(3) Jeżeli termin wyrażony jest jako jeden rok lub określona liczba lat, wówczas upływa on w odpowiednim kolejnym roku, w miesiącu noszącym tę samą nazwę i w dniu noszącym tę samą liczbę, co miesiąc i dzień, w którym wspomniane zdarzenie miało miejsce pod

warunkiem, że jeśli w odpowiednim kolejnym miesiącu nie ma dnia noszącego tę samą liczbę, termin upływa ostatniego dnia tego miesiąca.

(4) Jeżeli termin wyrażony jest jako jeden miesiąc lub określona liczba miesięcy, wówczas upływa on w odpowiednim następnym miesiącu w dniu noszącym tę samą liczbę co dzień, w którym wspomniane zdarzenie miało miejsce pod warunkiem, że jeśli w odpowiednim następnym miesiącu nie ma dnia noszącego tę samą liczbę, termin upływa ostatniego dnia tego miesiąca.

(5) Jeżeli termin wyrażony jest jako jeden tydzień lub określona liczba tygodni, wówczas upływa on w odpowiednim kolejnym tygodniu w dniu noszącym tę samą nazwę co dzień, w którym miało miejsce dane zdarzenie.

Zasada 84

Długość terminów

Jeżeli konwencja lub niniejszy Regulamin wykonawczy przewidują termin, który ma być określony przez Europejski Urząd Patentowy, wówczas termin taki nie jest krótszy niż dwa miesiące i nie jest dłuższy niż cztery miesiące; w niektórych szczególnych okolicznościach termin taki może wynosić do sześciu miesięcy. W niektórych szczególnych przypadkach termin może być przedłużony na wniosek złożony przed upływem takiego terminu.

Zasada 84a

Otrzymanie dokumentów po terminie

(1) Dokument otrzymany przez Europejski Urząd Patentowy po terminie uważa się za otrzymany we właściwym terminie, jeśli wysłano go pocztą lub dostarczono do uznanej instytucji świadczącej usługi doręczycielskie w odpowiednim czasie przed upływem tego terminu zgodnie z warunkami ustalonymi przez prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego, chyba że Europejski Urząd Patentowy otrzymał dokument później niż trzy miesiące po upływie tego terminu.

(2) Postanowienia ust. 1 stosuje się odpowiednio do terminów przewidzianych w konwencji, jeżeli czynności dokonane są we właściwym organie zgodnie z postanowieniami art. 75 ust. 1 (b) lub ust. 2 (b).

Zasada 85

Przedłużenie terminów

(1) Jeśli termin upływa w dniu, w którym jedno z biur Europejskiego Urzędu Patentowego przyjmujących zgłoszenia w rozumieniu art. 75 ust. 1 (a) nie jest otwarte dla przyjmowania dokumentów lub gdy zwykle przesyłki pocztowe nie są do niego doręczane z powodów innych niż te, o których mowa w ust. 2, wówczas termin ten ulega przedłużeniu do następującego po nim pierwszego dnia, w którym wszystkie przyjmujące zgłoszenia biura są otwarte dla przyjmowania dokumentów i w którym zwykle przesyłki pocztowe są doręczane.

(2) Jeśli termin upływa w dniu, w którym w umawiającym się państwie lub pomiędzy umawiającym się państwem a Europejskim Urzędem Patentowym nastąpiła powszechna przerwa lub zakłócenie w doręczaniu przesyłek pocztowych, wówczas termin ulega przedłużeniu do pierwszego dnia następującego po zakończeniu okresu przerwy lub zakłóceń dla stron zamieszkujących w danym państwie lub stron, które wyznaczyły pełnomocnika z

siedzibą firmy w tym państwie. Pierwsze zdanie stosuje się odpowiednio do terminu, o którym mowa w art. 77 ust. 5. W przypadku kiedy dane państwo jest państwem, w którym ma siedzibę Europejski Urząd Patentowy, przepis ten ma zastosowanie do wszystkich stron. Długość wspomnianego wyżej terminu ustala prezes Europejskiego Urzędu Patentowego.

(3) Postanowienia ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do terminów przewidzianych w konwencji w przypadku czynności dokonanych we właściwym organie zgodnie z postanowieniami art. 75 ust. 1 (b) lub ust. 2 (b).

(4) Jeśli właściwe funkcjonowanie Europejskiego Urzędu Patentowego zostaje przerwane lub zakłócone wyjątkowymi zdarzeniami, takimi jak klęska żywiołowa lub strajk, co powoduje zwłokę w przesłaniu stronom przez Urząd powiadomienia dotyczącego upływu terminu, wówczas czynności, które w tym terminie miały być dopełnione, mogą być ważne dopełnione w ciągu jednego miesiąca po przekazaniu opóźnionego powiadomienia. Daty rozpoczęcia i końca takiej przerwy lub zakłócenia ustala prezes Europejskiego Urzędu Patentowego.

Zasada 85a

Zwłoka dla wniesienia opłat

(1) Jeśli opłata za zgłoszenie, opłata za poszukiwanie, opłata za wyznaczenie lub podstawowa opłata krajowa nie zostały wniesione w terminach przewidzianych w art. 78 ust. 2, art. 79 ust. 2, zasadzie 15 ust. 2, zasadzie 25 ust. 2 lub w zasadzie 107 ust. 1 (b) i (c), mogą być one nadal ważne wniesione w okresie zwłoki jednego miesiąca od przekazania powiadomienia o niedotrzymaniu terminu pod warunkiem, że w okresie tym wniesiona zostanie opłata dodatkowa.

(2) Opłaty za wyznaczenie, w odniesieniu do których zgłaszający zrezygnował z powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, mogą być nadal ważne wniesione w okresie zwłoki dwóch miesięcy od upływu zwykłych terminów, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że w tym okresie wniesiona zostanie opłata dodatkowa.

Zasada 85b

Zwłoka dla złożenia wniosku o badanie

Jeśli wniosek o badanie nie został złożony w terminie przewidzianym w art. 94 ust. 2 lub w zasadzie 107 ust. 1 (f), może on być nadal ważne złożony w okresie zwłoki jednego miesiąca od przekazania powiadomienia wskazującego niedotrzymanie terminu, pod warunkiem że w tym okresie wniesiona zostanie opłata dodatkowa.

Rozdział V

Zmiany i poprawki

Zasada 86

Zmiana europejskiego zgłoszenia patentowego

(1) O ile nie postanowiono inaczej, przed otrzymaniem sprawozdania z poszukiwania europejskiego zgłaszający nie może zmienić opisu, zastrzeżeń lub rysunków europejskiego zgłoszenia patentowego.

(2) Po otrzymaniu sprawozdania z poszukiwania europejskiego a przed otrzymaniem pierwszego powiadomienia z Wydziału Badań zgłaszający może z własnej woli zmienić opis, zastrzeżenia i rysunki.

(3) Po otrzymaniu pierwszego powiadomienia z Wydziału Badań zgłaszający może z własnej woli zmienić jeden raz opis, zastrzeżenia i rysunki pod warunkiem, że zmiana zostanie złożona równocześnie z odpowiedzią na powiadomienie. Bez zgody Wydziału Badań nie mogą być dokonywane żadne dalsze zmiany.

(4) Zmienione zastrzeżenia nie mogą dotyczyć przedmiotu, w zakresie którego nie przeprowadzono poszukiwań i który nie jest połączony z pierwotnie zastrzeżonym wynalazkiem lub grupą wynalazków tak, aby tworzył jeden ogólny pomysł wynalazczy.

Zasada 87

Różne zastrzeżenia, opisy i rysunki dla różnych państw

Jeśli Europejski Urząd Patentowy stwierdzi, że w odniesieniu do jednego lub niektórych z wyznaczonych umawiających się państw treść wcześniejszego europejskiego zgłoszenia patentowego stanowi część stanu techniki stosownie do art. 54 ust. 3 i 4, lub jeśli został poinformowany o istnieniu wcześniejszego prawa na podstawie art. 139 ust. 2, wówczas europejskie zgłoszenie patentowe lub patent europejski mogą zawierać dla takiego państwa lub państw zastrzeżenia oraz, jeśli Europejski Urząd Patentowy uważa to za konieczne, opis i rysunki, które różnią się od zastrzeżeń, opisu i rysunków sporządzonych dla innych wyznaczonych umawiających się państw.

Zasada 88

Poprawienie błędów w dokumentach złożonych w Europejskim Urzędzie Patentowym

Błędy językowe, błędy zaistniałe w wyniku przepisywania oraz pomyłki w jakimkolwiek dokumencie złożonym w Europejskim Urzędzie Patentowym mogą być na wniosek poprawione. Jednakże, jeśli wniosek o dokonanie takiego poprawienia dotyczy opisu, zastrzeżeń lub rysunków, wówczas poprawienie musi być oczywiste w tym sensie, że jest bezpośrednio widoczne, iż nie jest zamierzone nic innego poza tym, co proponowane jest jako poprawka.

Zasada 89

Poprawienie błędów w decyzjach

W decyzjach Europejskiego Urzędu Patentowego mogą być poprawiane jedynie błędy językowe, błędy zaistniałe w wyniku przepisywania i oczywiste pomyłki.

Rozdział VI

Przerwa w postępowaniu

Zasada 90

Przerwa w postępowaniu

(1) Postępowanie przed Europejskim Urzędem Patentowym ulega przerwaniu:

- (a) w przypadku śmierci lub braku zdolności prawnej zgłaszającego lub właściciela patentu europejskiego lub osoby upoważnionej prawem krajowym do działania w ich imieniu. W zakresie, w jakim powyższe przypadki nie mają wpływu na upoważnienie pełnomocnika wyznaczonego na podstawie art. 134, postępowanie ulega przerwaniu jedynie na wniosek dokonany przez takiego pełnomocnika;
- (b) w przypadku gdy zgłaszający lub właściciel patentu europejskiego, w wyniku jakiegoś działania podjętego przeciwko jego własności, nie ma możliwości z przyczyn prawnych kontynuowania postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym;
- (c) w przypadku śmierci lub braku zdolności prawnej pełnomocnika zgłaszającego lub właściciela patentu europejskiego lub gdy nie ma on możliwości kontynuowania postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym z przyczyn prawnych wynikających z działania podjętego przeciwko jego własności.

(2) Jeśli w przypadkach, o których mowa w ust. 1 (a) i (b), Europejski Urząd Patentowy poinformowany został o tożsamości osoby upoważnionej do kontynuowania postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym, wówczas Europejski Urząd powiadamia taką osobę oraz każdą zainteresowaną stronę trzecią, że postępowanie zostaje wznowione od daty, którą ustala Europejski Urząd Patentowy.

(3) W przypadku, o którym mowa w ust. 1 (c), postępowanie zostaje wznowione, gdy Europejski Urząd Patentowy został poinformowany o wyznaczeniu nowego pełnomocnika zgłaszającego lub gdy Europejski Urząd Patentowy przekazał innym stronom powiadomienie o wyznaczeniu nowego pełnomocnika właściciela patentu. Jeśli w ciągu trzech miesięcy od chwili przerwania postępowania Europejski Urząd Patentowy nie został poinformowany o wyznaczeniu nowego pełnomocnika, wówczas powiadamia zgłaszającego lub właściciela patentu:

- (a) w przypadku gdy mają zastosowanie postanowienia art. 133 ust. 2, że europejskie zgłoszenie patentowe zostanie uznane za wycofane lub patent europejski zostanie uchylony, jeśli w ciągu dwóch miesięcy od przekazania tego powiadomienia informacja taka nie zostanie przedłożona, lub
- (b) w przypadku gdy nie mają zastosowania postanowienia art. 133 ust. 2, że postępowanie zostanie wznowione w odniesieniu do zgłaszającego lub właściciela patentu od daty przekazania tego powiadomienia.

(4) Terminy inne niż termin dla złożenia wniosku o badanie oraz termin dla wniesienia opłat za utrzymanie w mocy, obowiązujące zgłaszającego lub właściciela w dacie przerwania postępowania, będą ponownie od dnia, w którym następuje wznowienie postępowania. Jeśli dzień taki wypada wcześniej niż dwa miesiące przed końcem okresu, w ciągu którego powinien być złożony wniosek o badanie, wniosek taki może być złożony do końca okresu dwóch miesięcy, licząc od tej daty.

Rozdział VII

Odstąpienie od postępowania w sprawie przymusowego ściągnięcia należności

Zasada 91

Odstąpienie od postępowania w sprawie przymusowego ściągnięcia należności

Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może odstąpić od postępowania w sprawie przymusowego ściągnięcia jakiegokolwiek należnej sumy, jeżeli suma, jaka ma być ściągnięta, jest minimalna, lub jeżeli jej ściągnięcie jest zbyt niepewne.

Rozdział VIII

Informacje podawane do wiadomości publicznej

Zasada 92

Wpisy do Rejestru Patentów Europejskich

(1) Rejestr Patentów Europejskich zawiera następujące wpisy:

- (a) numer europejskiego zgłoszenia patentowego;
- (b) datę dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego;
- (c) tytuł wynalazku;
- (d) kod klasyfikacyjny nadany europejskiemu zgłoszeniu patentowemu;
- (e) wyznaczone umawiające się państwa;
- (f) nazwisko, imiona, adres zgłaszającego lub właściciela patentu europejskiego oraz nazwę państwa, w którym zgłaszający lub właściciel patentu europejskiego ma miejsce zamieszkania lub główną siedzibę firmy;
- (g) nazwisko, imiona i adres twórcy, wskazanego przez zgłaszającego lub właściciela patentu, chyba że zrzekł się on prawa wymienienia go jako twórcy na podstawie zasady 18 ust. 1;
- (h) nazwisko, imiona i adres siedziby firmy pełnomocnika zgłaszającego lub właściciela patentu, o którym mowa w art. 134; w przypadku gdy wyznaczonych jest kilku pełnomocników, dokonuje się jedynie wpisu nazwiska, imion i adresu siedziby firmy pełnomocnika wymienionego na pierwszym miejscu, dodając dalej słowa "i inni"; jednakże, w przypadku zrzeczenia, o którym mowa w zasadzie 101 ust. 9, dokonuje się wpisu jedynie nazwy i adresu tego zrzeczenia;
- (i) dane dotyczące pierwszeństwa (datę, państwo i numer poprzedniego zgłoszenia);
- (j) w przypadku podziału europejskiego zgłoszenia patentowego, numery wydzielonych zgłoszeń europejskich;
- (k) w przypadku wydzielonych zgłoszeń europejskich i nowego europejskiego zgłoszenia patentowego na podstawie art. 61 ust. 1 (b) dane, o których mowa w (a), (b) i (i), w odniesieniu do wcześniejszego europejskiego zgłoszenia patentowego;
- (l) datę publikacji europejskiego zgłoszenia patentowego oraz tam, gdzie jest to właściwe, datę oddzielnej publikacji sprawozdania z poszukiwania europejskiego;
- (m) datę złożenia wniosku o badanie;
- (n) datę, w której europejskie zgłoszenie patentowe zostało odrzucone, wycofane lub uznane za wycofane;
- (o) datę publikacji informacji o udzieleniu patentu europejskiego;
- (p) datę wygaśnięcia patentu europejskiego w umawiającym się państwie w trakcie okresu do wnoszenia sprzeciwów oraz, kiedy jest to właściwe, w toku postępowania o wydanie ostatecznej decyzji w sprawie sprzeciwu;
- (q) datę wniesienia sprzeciwu;
- (r) datę i treść decyzji w sprawie sprzeciwu;
- (s) daty zawieszenia i wznowienia postępowania w przypadkach, o których mowa w zasadzie 13;
- (t) daty przerwania i wznowienia postępowania w przypadku, o którym mowa w zasadzie 90;
- (u) datę przywrócenia praw pod warunkiem, że został dokonany wpis zgodnie z (n) lub (r);
- (v) złożenie w Europejskim Urzędzie Patentowym wniosku stosownie do art. 135;

(w) prawa i przeniesienie takich praw z europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego, jeżeli są one wpisywane stosownie do przepisów niniejszego Regulaminu wykonawczego.

(2) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może postanowić, że w Rejestrze Patentów Europejskich dokonuje się innych wpisów niż te, o których mowa w ust. 1.

(3) Wyciągi z Rejestru Patentów Europejskich wydaje się na wniosek i po wniesieniu opłaty administracyjnej.

Zasada 93

Części akt nieudostępniane do wglądu publicznego

Stosownie do postanowień art. 128 ust. 4 nie udostępnia się do wglądu publicznego następujących materiałów znajdujących się w aktach:

- (a) dokumentów dotyczących wyłączenia lub zastrzeżeń w odniesieniu do członków Komisji Odwoławczej lub Rozszerzonej Komisji Odwoławczej;
- (b) projektów decyzji i opinii oraz wszelkich innych dokumentów służących do przygotowania decyzji i opinii, o których nie powiadamia się stron;
- (c) wskazań twórcy, jeśli zrzekł się on prawa do wymienienia go jako twórcy na podstawie zasady 18 ust. 1;
- (d) jakiegokolwiek innego dokumentu wyłączonego z udostępnienia przez prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego na tej podstawie, że takie udostępnienie do wglądu nie służyłoby celowi podania do publicznej wiadomości informacji o europejskim zgłoszeniu patentowym lub powstałym w jego wyniku patencie.

Zasada 94

Procedury dotyczące wglądu do akt

(1) Wgląd do akt dotyczących europejskich zgłoszeń patentowych i patentów europejskich polega na wglądzie do dokumentów oryginalnych bądź do ich kopii lub technicznych środków przechowywania akt, jeśli są one w taki sposób przechowywane. Sposób dokonywania wglądu określa prezes Europejskiego Urzędu Patentowego. Wgląd do akt podlega opłacie administracyjnej.

(2) Wgląd do akt odbywa się w pomieszczeniach Europejskiego Urzędu Patentowego oraz, przez czas kiedy akta znajdują się w centralnym urzędzie własności przemysłowej umawiającego się państwa stosownie do porozumienia zawartego na podstawie Protokołu w sprawie centralizacji, w pomieszczeniach tego urzędu. Jednakże, na wniosek, wgląd do akt odbywa się w pomieszczeniach centralnego urzędu własności przemysłowej umawiającego się państwa, na terytorium którego osoba składająca wniosek ma miejsce zamieszkania lub główną siedzibę firmy.

(3) Na wniosek wgląd do akt następuje przez wydanie kopii dokumentów znajdujących się w aktach. Kopie takie wydaje się za opłatą.

(4) Europejski Urząd Patentowy wydaje, na wniosek, poświadczone kopie europejskiego zgłoszenia patentowego po wniesieniu opłaty administracyjnej.

Zasada 95

Przekazanie informacji zawartej w aktach

Z zastrzeżeniem ograniczeń przewidzianych w art. 128 ust. 1-4 oraz w zasadzie 93, Europejski Urząd Patentowy może na wniosek przekazać informacje dotyczące akt każdego europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego po wniesieniu opłaty administracyjnej. Jednakże Europejski Urząd Patentowy może wymagać dokonania osobistego wglądu do akt, jeżeli uważa to za właściwe w związku z ilością informacji, jaka ma być dostarczona.

Zasada 95a

Zakładanie, utrzymywanie w dobrym stanie oraz przechowywanie akt

(1) Europejski Urząd Patentowy zakłada, utrzymuje w dobrym stanie i przechowuje wszystkie akta dotyczące europejskich zgłoszeń patentowych i patentów europejskich.

(2) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego określa formę zakładania, utrzymywania w dobrym stanie oraz przechowywania akt dotyczących europejskich zgłoszeń patentowych i patentów europejskich.

(3) Dokumenty włączone do akt będących w formie elektronicznej uważa się za dokumenty oryginalne.

(4) Akta dotyczące europejskich zgłoszeń patentowych oraz patentów europejskich przechowuje się co najmniej pięć lat, licząc od zakończenia roku, w którym:

- (a) zgłoszenie zostało odrzucone albo wycofane lub uznane za wycofane;
- (b) patent został unieważniony na podstawie postępowania sprzeciwowego lub
- (c) patent albo przedłużony okres trwania patentu lub analogiczna ochrona, o której mowa w art. 63 ust. 2, wygasną w ostatnim z wyznaczonych państw.

(5) Bez wpływu na zastosowanie postanowień ust. 4 akta dotyczące europejskich zgłoszeń patentowych, na podstawie których dokonano zgłoszeń wydzielonych zgodnie z art. 76 lub nowych zgłoszeń zgodnie z art. 61 ust. 1 (b), przechowuje się przez co najmniej taki sam okres, przez jaki przechowuje się akta dotyczące któregośkolwiek z wymienionych zgłoszeń. To samo postanowienie ma zastosowanie do akt dotyczących patentów europejskich udzielonych w wyniku takich zgłoszeń.

Zasada 96

Dodatkowe publikacje dokonywane przez Europejski Urząd Patentowy

(1) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może postanowić, że dane, o których mowa w art. 128 ust. 5, będą podawane do wiadomości stronom trzecim lub publikowane, oraz może określić formę, w jakiej zostanie to dokonane.

(2) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może postanowić, że będą publikowane nowe zmienione zastrzeżenia otrzymane po upływie terminu wspomnianego w zasadzie 49 ust. 3, i określić formę takiej publikacji oraz postanowić, że w Europejskim Biuletynie Patentowym zamieszczone zostaną dokładne dane dotyczące takich zastrzeżeń.

Rozdział IX

Współpraca w sprawach prawnych i administracyjnych

Zasada 97

Przekazywanie informacji pomiędzy Europejskim Urzędem Patentowym a organami umawiających się państw

(1) Przekazywanie informacji pomiędzy Europejskim Urzędem Patentowym a centralnymi urzędami własności przemysłowej umawiających się państw, które wynika ze stosowania konwencji, dokonywane jest bezpośrednio pomiędzy tymi organami. Przekazywanie informacji pomiędzy Europejskim Urzędem Patentowym a sądami lub innymi organami umawiających się państw może być dokonywane za pośrednictwem wspomnianych wyżej centralnych urzędów własności przemysłowej.

(2) Wydatki związane z przekazywaniem informacji na podstawie ust. 1 obciążają organ dokonujący przekazania informacji; przekazanie informacji zwolnione jest z opłat.

Zasada 98

Wgląd do akt przez sądy lub organy umawiających się państw lub za ich pośrednictwem

(1) Wgląd do akt europejskich zgłoszeń patentowych lub patentów europejskich przez sądy lub organy umawiających się państw polega na wglądzie do oryginałów dokumentów lub ich kopii; postanowienia zasady 94 nie mają zastosowania.

(2) Sądy lub urzędy prokuratorów umawiających się państw mogą, w toku prowadzonych przed nimi postępowań, udostępniać stronom trzecim akta lub ich kopie, przekazane im przez Europejski Urząd Patentowy. Takie przekazywanie informacji dokonywane jest zgodnie z warunkami ustalonymi w art. 128 i nie podlega opłacie administracyjnej.

(3) W chwili przekazywania akt lub ich kopii sądom lub urzędowi prokuratorów umawiających się państw Europejski Urząd Patentowy wskazuje, jakie ograniczenia na podstawie art. 128 ust. 1 i 4 mogą być zastosowane przy udostępnianiu stronom trzecim akt dotyczących europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego.

Zasada 99

Procedura stosowana w przypadku złożenia prośby o udzielenie pomocy sądowej

(1) Każde umawiające się państwo wyznacza centralny organ, który zobowiązuje się przyjmować prośby o udzielenie pomocy sądowej kierowane przez Europejski Urząd Patentowy i przekazywać je organowi właściwemu do ich wykonania.

(2) Europejski Urząd Patentowy sporządza prośbę o udzielenie pomocy sądowej w języku właściwego organu lub załącza do niej tłumaczenie na język tego organu.

(3) Z zastrzeżeniem przepisów ust. 5 i 6 właściwy organ stosuje do procedury w sprawie wykonania takiej prośby swoje własne prawo. W szczególności stosuje on właściwe środki przymusu zgodnie ze swoim prawem.

(4) Jeśli organ, do którego przekazana została prośba o udzielenie pomocy sądowej, nie jest właściwy do jej wykonania, prośba ta zostanie przesłana bezzwłocznie do centralnego organu, o którym mowa w ust. 1. Organ ten przekazuje prośbę albo do właściwego organu w tym państwie albo, jeżeli w państwie tym nie ma żadnego organu właściwego, do Europejskiego Urzędu Patentowego.

(5) Europejski Urząd Patentowy informowany jest o terminie i miejscu przeprowadzenia dochodzenia lub zastosowania innych środków prawnych i informuje o tym strony, świadków i biegłych.

(6) Na wniosek Europejskiego Urzędu Patentowego właściwy organ dopuszcza do udziału w tych czynnościach członków zainteresowanego wydziału i zezwala im na zadawanie bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwego organu pytań każdej osobie składającej wyjaśnienia.

(7) Wykonanie prośby o udzielenie pomocy sądowej nie upoważnia do zwrotu opłat lub jakichkolwiek kosztów. Niemniej jednak państwo, w którym ma miejsce wykonanie prośby o udzielenie pomocy sądowej, ma prawo domagać się od Organizacji zwrotu wszelkich wynagrodzeń wypłaconych biegłym i tłumaczom, oraz kosztów poniesionych w związku z procedurą przewidzianą w ust. 6.

(8) Jeśli prawo stosowane przez właściwy organ zobowiązuje strony do zabezpieczenia dowodu i organ ten nie jest w stanie sam wykonać prośby o udzielenie pomocy sądowej, może on, za zgodą Europejskiego Urzędu Patentowego, wyznaczyć do tego odpowiednią osobę. Występując o zgodę Europejskiego Urzędu Patentowego, właściwy organ wskazuje przybliżone koszty, jakie mogą wyniknąć z zastosowania takiej procedury. Jeśli Europejski Urząd Patentowy udzieli takiej zgody, wówczas Organizacja pokrywa poniesione koszty; jeśli zgoda taka nie zostanie udzielona, wówczas Organizacja nie będzie zobowiązana do pokrycia takich kosztów.

Rozdział X

Reprezentacja

Zasada 100

Wyznaczenie wspólnego pełnomocnika

(1) Jeśli jest więcej niż jeden zgłaszający, a wniosek o udzielenie patentu europejskiego nie wskazuje wspólnego pełnomocnika, za wspólnego pełnomocnika uważa się zgłaszającego, który we wniosku wymieniony jest jako pierwszy. Jednakże, jeżeli jeden ze zgłaszających zobowiązany jest do wyznaczenia zawodowego pełnomocnika, wówczas pełnomocnik ten uważany jest za wspólnego pełnomocnika, o ile zgłaszający wymieniony jako pierwszy nie wyznaczył już zawodowego pełnomocnika. Przepis ten stosuje się odpowiednio do osób trzecich działających wspólnie przy składaniu zawiadomienia o sprzeciwie lub przystąpieniu do sprawy oraz do współwłaścicieli patentu europejskiego.

(2) Jeśli w toku postępowania następuje przeniesienie praw na rzecz więcej niż jednej osoby, a osoby te nie wyznaczyły wspólnego pełnomocnika, wówczas mają zastosowanie postanowienia ust. 1. Jeśli takie zastosowanie nie jest możliwe, Europejski Urząd Patentowy żąda od takich osób wyznaczenia w terminie dwóch miesięcy wspólnego pełnomocnika. Jeśli żądanie to nie zostanie spełnione, wówczas Europejski Urząd Patentowy sam wyznacza wspólnego pełnomocnika.

Zasada 101

Udzielenie pełnomocnictwa

(1) Pełnomocnicy działający przed Europejskim Urzędem Patentowym składają na wezwanie podpisane pełnomocnictwo w terminie, który zostaje określony przez Europejski Urząd Patentowy. Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego określa przypadki, w których ma być złożone pełnomocnictwo. Pełnomocnictwo może dotyczyć jednego lub większej liczby europejskich zgłoszeń patentowych lub patentów europejskich i zostaje złożone w

odpowiadającej im liczbie egzemplarzy. Jeżeli nie zostały spełnione wymogi art. 133 ust. 2, taki sam termin wyznacza się dla zawiadomienia o wyznaczeniu pełnomocnika oraz dla złożenia pełnomocnictwa.

(2) Można złożyć pełnomocnictwo ogólne, umożliwiające pełnomocnikowi działanie w odniesieniu do wszystkich spraw patentowych strony udzielającej pełnomocnictwa. Wystarczające jest złożenie pełnomocnictwa w jednym egzemplarzu.

(3) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może określić i opublikować w Dzienniku Urzędowym Europejskiego Urzędu Patentowego formę i treść:

- (a) pełnomocnictwa w zakresie, w jakim odnosi się ono do reprezentowania osób określonych w art. 133 ust. 2;
- (b) pełnomocnictwa ogólnego.

(4) Jeśli pełnomocnictwo nie zostanie złożone we właściwym terminie, wszelkie kroki proceduralne podjęte przez pełnomocnika, z wyjątkiem dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego, uważane będą, bez wpływu na zastosowanie wszelkich innych skutków prawnych przewidzianych w konwencji, za niebyłe.

(5) Postanowienia ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do dokumentu w sprawie cofnięcia pełnomocnictwa.

(6) Każdy pełnomocnik, którego pełnomocnictwo wygasło, będzie nadal uważany za pełnomocnika, aż do chwili powiadomienia Europejskiego Urzędu Patentowego o wygaśnięciu jego pełnomocnictwa.

(7) Z zastrzeżeniem wszelkich odmiennych postanowień w nim zawartych pełnomocnictwo nie wygasa w odniesieniu do Europejskiego Urzędu Patentowego z chwilą śmierci osoby, która go udzieliła.

(8) Jeśli strona wyznaczyła kilku pełnomocników, mogą oni działać łącznie bądź oddzielnie, bez względu na odmiennie postanowienia zawarte w powiadomieniu o ich wyznaczeniu lub w pełnomocnictwie.

(9) Pełnomocnictwo dla zrzeczenia pełnomocników uważa się za pełnomocnictwo dla każdego pełnomocnika, który może dowieść, że prowadzi on praktykę w ramach zrzeczenia.

Zasada 102

Zmiana listy zawodowych pełnomocników

(1) Wpis zawodowego pełnomocnika wykreśla się z listy zawodowych pełnomocników na jego wniosek lub jeśli, pomimo ponawianych upomnień, nie wniósł on rocznej składki na rzecz Instytutu Zawodowych Pełnomocników przed Europejskim Urzędem Patentowym przed końcem roku, za który składka jest wymagalna.

(2) Po upływie okresu przejściowego przewidzianego w art. 163 ust. 1 i bez wpływu na zastosowanie jakichkolwiek środków dyscyplinarnych podejmowanych na podstawie art. 134 ust. 8 (c) wpis każdego zawodowego pełnomocnika może być wykreślony automatycznie jedynie w następujących przypadkach:

- (a) w przypadku śmierci lub braku zdolności prawnej zawodowego pełnomocnika;
- (b) w przypadku utraty przez zawodowego pełnomocnika obywatelstwa jednego z umawiających się państw, chyba że został on wpisany na listę w trakcie trwania okresu przejściowego lub prezes Europejskiego Urzędu Patentowego zezwolił na odstąpienie od tego wymogu zgodnie z art. 134 ust. 6;
- (c) w przypadku gdy zawodowy pełnomocnik nie posiada już siedziby firmy lub miejsca zamieszkania na terytorium jednego z umawiających się państw.

(3) Osoba, której wpis został wykreślony, zostaje na wniosek ponownie wpisana na listę zawodowych pełnomocników, jeżeli powody wykreślenia ustały.

CZĘŚĆ VIII

PRZEPISY WYKONAWCZE DO CZĘŚCI VIII KONWENCJI

Zasada 103

Informacje do wiadomości publicznej w przypadku zamiany

(1) Dokumenty, które zgodnie z art. 136 załączone są do wniosku o zamianę, podawane są do wiadomości publicznej przez centralny urząd własności przemysłowej, na takich samych warunkach i w takim samym zakresie, jak dokumenty dotyczące postępowania krajowego.

(2) W wydrukowanym opisie patentu krajowego, który jest wynikiem zamiany europejskiego zgłoszenia patentowego, należy wskazać to zgłoszenie.

CZĘŚĆ IX

PRZEPISY WYKONAWCZE DO CZĘŚCI X KONWENCJI

Zasada 104

Europejski Urząd Patentowy jako urząd przyjmujący

(1) Jeżeli Europejski Urząd Patentowy działa jako urząd przyjmujący na podstawie Układu o współpracy, wówczas zgłoszenia międzynarodowe dokonuje się w języku angielskim, francuskim lub niemieckim. Zgłoszenie składa się w trzech egzemplarzach; to samo postanowienie stosuje się do wszelkich dokumentów, o których mowa w wykazie przewidzianym w zasadzie 3 ust. 3 (a) i (i) Regulaminu do Układu o współpracy, z wyjątkiem potwierdzenia wniesienia opłaty lub czeku na wniesienie opłaty. Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może podjąć decyzję, że zgłoszenie międzynarodowe oraz wszystkie dotyczące go załączniki składa się w mniejszej ilości niż trzy egzemplarze.

(2) Jeśli nie zostały spełnione wymogi ust. 1, drugie zdanie, brakujące egzemplarze przygotowuje Europejski Urząd Patentowy na koszt zgłaszającego.

(3) Jeśli zgłoszenie międzynarodowe dokonane jest w organie umawiającego się państwa w celu jego przekazania do Europejskiego Urzędu Patentowego jako urzędu przyjmującego, umawiające się państwo musi zapewnić, żeby zgłoszenie wpłynęło do Europejskiego Urzędu Patentowego nie później niż dwa tygodnie przed końcem trzynastego miesiąca od dokonania zgłoszenia, lub jeśli zastrzegane jest pierwszeństwo, od daty pierwszeństwa.

Zasada 105

Europejski Urząd Patentowy jako międzynarodowy organ poszukiwań lub międzynarodowy organ badań wstępnych

(1) W przypadku przewidzianym w art. 17 ust. 3 (a) Układu o współpracy, opłatę dodatkową równą wysokości opłaty za poszukiwanie wnosi się za każdy następny wynalazek, który ma być przedmiotem poszukiwania międzynarodowego.

(2) W przypadku przewidzianym w art. 34 ust. 3 (a) Układu o współpracy, opłatę dodatkową równą wysokości opłaty za badanie wstępne wnosi się za każdy wynalazek, który ma być przedmiotem międzynarodowego badania wstępnego.

(3) Bez wpływu na zastosowanie postanowień zasady 40 ust. 2 (e) oraz zasady 68 ust. 3 (e) Regulaminu do Układu o współpracy, jeżeli opłata dodatkowa została wniesiona z oprotestowaniem, wówczas Europejski Urząd Patentowy sprawdza, czy wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej było uzasadnione, i jeśli tego nie stwierdzi, zwraca opłatę dodatkową. Jeśli po takim sprawdzeniu Europejski Urząd Patentowy uważa wezwanie za uzasadnione, informuje odpowiednio zgłaszającego i wzywa go do wniesienia opłaty za zbadanie oprotestowania ("opłata za oprotestowanie"). Jeśli opłata za oprotestowanie została wniesiona we właściwym terminie, oprotestowanie przekazuje się do rozpatrzenia Komisji Odwoławczej w celu podjęcia decyzji.

Zasada 106

Oplata krajowa

Oplata krajowa przewidziana w art. 158 ust. 2 składa się z następujących opłat:

- (a) krajowej opłaty podstawowej równej opłacie za zgłoszenie przewidzianej w art. 78 ust. 2 oraz
- (b) opłat za wyznaczenie przewidzianych w art. 79 ust. 2.

Zasada 107

Europejski Urząd Patentowy jako urząd wyznaczony lub wybrany

(1) W przypadku zgłoszenia międzynarodowego, o którym mowa w art. 150 ust. 3, zgłaszający w okresie dwudziestu jeden miesięcy, jeżeli ma zastosowanie art. 22 ust. 1 i 2 Układu o współpracy, lub w okresie trzydziestu jeden miesięcy, jeżeli ma zastosowanie art. 39 ust. 1 (a) Układu o współpracy, od daty dokonania zgłoszenia lub, jeżeli zastrzeżone zostało pierwszeństwo, od daty pierwszeństwa, musi dokonać następujących czynności:

- (a) dostarczyć, kiedy ma to zastosowanie, tłumaczenie zgłoszenia międzynarodowego, wymaganego na podstawie art. 158 ust. 2;
- (b) wyszczególnić dokumenty zgłoszeniowe pierwotnie złożone lub w zmienionej formie, na których ma być oparta europejska procedura udzielenia patentu;
- (c) wnieść opłatę krajową przewidzianą w zasadzie 106 (a);
- (d) wnieść opłaty za wyznaczenie, jeśli termin określony w art. 79 ust. 2 upłynął wcześniej;
- (e) wnieść opłatę za poszukiwanie przewidzianą w art. 157 ust. 2 (b), jeżeli ma być sporządzone dodatkowe sprawozdanie z poszukiwania europejskiego;
- (f) złożyć wniosek o badanie przewidziany w art. 94, jeśli termin określony w art. 94 ust. 2 upłynął wcześniej;
- (g) wnieść opłatę za utrzymanie w mocy za trzeci rok, przewidzianą w art. 86 ust. 1, jeśli opłata stała się wymagalna wcześniej zgodnie z zasadą 37 ust. 1;
- (h) złożyć, kiedy ma to zastosowanie, świadectwo z wystawy, o którym mowa w art. 55 ust. 2 oraz w zasadzie 23.

(2) Jeżeli Europejski Urząd Patentowy sporządził sprawozdanie z międzynarodowego badania wstępnego, wówczas opłata za badanie zostaje obniżona według ustaleń przewidzianych w zasadach dotyczących opłat. Jeśli sprawozdanie zostało sporządzone zgodnie z postanowieniami art. 34 ust. 3 (c) Układu o współpracy w odniesieniu do niektórych części zgłoszenia międzynarodowego, obniżka dopuszczalna jest jedynie

wówczas, gdy badanie ma być przeprowadzone w odniesieniu do przedmiotu objętego sprawozdaniem.

Zasada 108

Konsekwencje niewniesienia opłaty krajowej

(1) Jeżeli krajowa opłata podstawowa nie zostanie wniesiona we właściwym terminie, europejskie zgłoszenie patentowe uważa się za wycofane.

(2) Wyznaczenie jakiegokolwiek umawiającego się państwa, w odniesieniu do którego nie została w wyznaczonym terminie wniesiona opłata za wyznaczenie, uważa się za wycofane.

Zasada 109

Zmiana zgłoszenia

Bez wpływu na zastosowanie zasady 86 ust. 2-4, zgłoszenie może być zmienione jeden raz w ciągu niepodlegającego przedłużeniu okresu jednego miesiąca od przekazania powiadomienia informującego o tym zgłaszającego. Zgłoszenie w zmienionej formie służy jako podstawa dla dodatkowego poszukiwania, które należy przeprowadzić stosownie do postanowień art. 157 ust. 2.

Zasada 110

Zastrzeżenia podlegające opłatom Konsekwencje niewniesienia opłat

(1) Jeśli dokumenty zgłoszeniowe, na których ma być oparta procedura udzielenia patentu europejskiego, zawierają więcej niż dziesięć zastrzeżeń, wówczas wnosi się, w terminie przewidzianym w zasadzie 107 ust. 1, opłatę za jedenaste zastrzeżenie i każde następne zastrzeżenie.

(2) Wszystkie opłaty za zastrzeżenia niewniesione w terminie mogą zostać jeszcze ważne wniesione w ciągu niepodlegającego przedłużeniu okresu zwłoki wynoszącego jeden miesiąc od powiadomienia wskazującego na niewniesienie opłaty. Jeśli w ciągu tego okresu złożone zostaną zmienione zastrzeżenia, wówczas należne opłaty za zastrzeżenia oblicza się na podstawie tych zmienionych zastrzeżeń.

(3) Wszystkie opłaty za zastrzeżenia wniesione w ciągu okresu przewidzianego w ust. 1, które przekraczają opłaty za zastrzeżenia należne na podstawie ust. 2, podlegają zwrotowi.

(4) Niewniesienie opłaty za zastrzeżenia we właściwym terminie uważa się za rezygnację z danego zastrzeżenia.

Zasada 111

Badanie określonych wymogów formalnych przez Europejski Urząd Patentowy

(1) Jeśli dane dotyczące twórcy określone w zasadzie 17 ust. 1 nie zostały jeszcze przedłożone do chwili wygaśnięcia okresu przewidzianego w zasadzie 107 ust. 1, wówczas Europejski Urząd Patentowy wzywa zgłaszającego do dostarczenia tych danych w określonym przez siebie terminie.

(2) Jeżeli zastrzegane jest pierwszeństwo z wcześniejszego zgłoszenia, a w chwili wygaśnięcia terminu przewidzianego w zasadzie 107 ust. 1 nie zostały jeszcze przedłożone numer akt lub kopia zgłoszenia, o których mowa w art. 88 ust. 1 oraz w zasadzie 38 ust. 1-3, wówczas Europejski Urząd Patentowy wzywa zgłaszającego do dostarczenia, w określonym przez siebie terminie, numeru lub kopii wcześniejszego zgłoszenia. Mają zastosowanie postanowienia zasady 38 ust. 4.

(3) Jeśli w chwili upływu okresu przewidzianego w zasadzie 107 ust. 1 lista sekwencji określona w zasadzie 5 ust. 2 Regulaminu do Układu o współpracy nie jest dostępna dla Europejskiego Urzędu Patentowego lub nie jest zgodna z wymaganymi standardami albo nie została złożona na wymaganym nośniku danych, wówczas zgłaszający zostaje wezwany do złożenia listy sekwencji zgodnej z wymaganymi standardami lub na wymaganym nośniku danych w terminie określonym przez Europejski Urząd Patentowy.

Zasada 112

Rozpatrywanie kwestii jednolitości przez Europejski Urząd Patentowy

Jeśli jedynie część międzynarodowego zgłoszenia była przedmiotem poszukiwania ze strony Międzynarodowego Organu Poszukiwań, ponieważ Organ ten uznał, że zgłoszenie nie spełnia wymogów jednolitości wynalazku, a zgłaszający nie wniósł w wymaganym terminie wszystkich dodatkowych opłat stosownie do postanowień art. 17 ust. 3 (a) Układu o współpracy, wówczas Europejski Urząd Patentowy rozważa, czy zgłoszenie spełnia wymogi jednolitości wynalazku. Jeśli Europejski Urząd Patentowy uważa, że zgłoszenie nie spełnia tych wymogów, wówczas informuje zgłaszającego, że może on otrzymać sprawozdanie z europejskiego poszukiwania w odniesieniu do tych części zgłoszenia międzynarodowego, które nie były przedmiotem poszukiwania, jeśli za każdy wynalazek objęty zgłoszeniem zostanie wniesiona opłata za poszukiwanie w terminie określonym przez Europejski Urząd Patentowy, który nie może być krótszy niż dwa tygodnie i dłuższy niż sześć tygodni. Wydział Poszukiwań sporządza sprawozdanie z europejskiego poszukiwania w stosunku do tych części międzynarodowego zgłoszenia, które dotyczą wynalazków, za które wniesiono opłatę za poszukiwanie. Postanowienia zasady 46 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

PROTOKÓŁ W SPRAWIE WŁAŚCIWOŚCI SĄDOWEJ I UZNAWANIA DECYZJI DOTYCZĄCYCH PRAWA DO UDZIELENIA PATENTU EUROPEJSKIEGO (PROTOKÓŁ W SPRAWIE UZNAWANIA)

z dnia 5 października 1973 r.

Sekcja I

Właściwość sądowa

Artykuł 1

(1) Sądy umawiających się państw posiadają, stosownie do postanowień art. 2-6, właściwość do rozstrzygania roszczeń skierowanych przeciwko zgłaszającemu, dotyczących prawa do udzielenia patentu europejskiego w odniesieniu do jednego lub większej liczby umawiających się państw wyznaczonych w europejskim zgłoszeniu patentowym.

(2) Dla celów niniejszego protokołu określenie "sądy" obejmuje organy, które zgodnie z prawem krajowym umawiającego się państwa posiadają właściwość do rozstrzygnięcia roszczeń, o których mowa w ust. 1. Każde umawiające się państwo przekazuje do Europejskiego Urzędu Patentowego dane dotyczące tożsamości organu, któremu została przyznana taka jurysdykcja, a Europejski Urząd Patentowy informuje odpowiednio pozostałe umawiające się państwa.

(3) Dla celów niniejszego protokołu określenie "umawiające się państwo" dotyczy umawiającego się państwa, które nie wykluczyło stosowania niniejszego protokołu zgodnie z postanowieniami art. 167 konwencji.

Artykuł 2

Z zastrzeżeniem postanowień art. 4 i 5, jeśli zgłaszający, który ubiega się o patent europejski, posiada miejsce zamieszkania lub główną siedzibę przedsiębiorstwa w jednym z umawiających się państw, wówczas sprawę sądową przeciwko zgłaszającemu wnosi się do sądów danego umawiającego się państwa.

Artykuł 3

Z zastrzeżeniem postanowień art. 4 i 5, jeśli zgłaszający, który ubiega się o patent europejski, posiada miejsce zamieszkania lub główną siedzibę przedsiębiorstwa poza terytorium umawiających się państw, a osoba roszcząca sobie prawo do udzielenia patentu europejskiego ma miejsce zamieszkania lub główną siedzibę przedsiębiorstwa w jednym z umawiających się państw, wówczas wyłączną jurysdykcję posiadają sądy tego państwa.

Artykuł 4

Z zastrzeżeniem postanowień art. 5, jeśli przedmiotem europejskiego zgłoszenia patentowego jest wynalazek pracowniczy, wówczas wyłączną jurysdykcję w sprawach pomiędzy pracownikiem a pracodawcą posiadają sądy umawiającego się państwa, jeśli takie państwo istnieje, którego ustawodawstwo określa prawo do patentu europejskiego zgodnie z postanowieniami art. 60 ust. 1, drugie zdanie, konwencji.

Artykuł 5

(1) Jeśli strony sporu, który dotyczy prawa do udzielenia patentu europejskiego, zawarły porozumienie albo na piśmie, albo ustnie z pisemnym potwierdzeniem o takiej treści, że spór ten rozstrzyga sąd lub sądy określonego umawiającego się państwa, wówczas wyłączną jurysdykcję posiadają sąd lub sądy tego państwa.

(2) Jednakże, jeśli stronami są pracownik i jego pracodawca, wówczas postanowienia ust. 1 mają zastosowanie o tyle, o ile prawo krajowe, któremu podlega umowa o pracę, dopuszcza takie porozumienie.

Artykuł 6

W przypadkach kiedy nie mają zastosowania ani postanowienia art. 2-4, ani art. 5 ust. 1, wyłączną jurysdykcję posiadają sądy Republiki Federalnej Niemiec.

Artykuł 7

Sądy umawiających się państw, do których zostały wniesione roszczenia, o których mowa w art. 1, rozstrzygają, z własnej inicjatywy, o tym, czy posiadają jurysdykcję zgodnie z postanowieniami art. 2-6.

Artykuł 8

(1) W przypadku gdy sprawy sądowe oparte na tym samym roszczeniu i pomiędzy tymi samymi stronami zostały wniesione do sądów w różnych umawiających się państwach, sąd, do którego później wniesiono sprawę, z własnej inicjatywy uznaje siebie za niewłaściwy na korzyść sądu, do którego sprawa została wniesiona wcześniej.

(2) W przypadku gdy zakwestionowana została jurysdykcja sądu, do którego sprawa została wniesiona wcześniej, sąd, do którego wniesiono sprawę później, zawiesza postępowanie do czasu podjęcia ostatecznej decyzji przez sąd, którego jurysdykcja została zakwestionowana.

Sekcja II

Uznawanie orzeczeń

Artykuł 9

(1) Z zastrzeżeniem postanowień art. 11 ust. 2 decyzje ostateczne wydane w którymkolwiek umawiającym się państwie dotyczące prawa do udzielenia patentu europejskiego na jedno lub więcej umawiających się państw wyznaczonych w zgłoszeniu europejskim uznawane są bez wymagania specjalnej procedury w pozostałych umawiających się państwach.

(2) Jurysdykcja sądu, którego decyzja ma być uznana, oraz ważność takiej decyzji nie mogą być poddane ponownemu rozpoznaniu.

Artykuł 10

Art. 9 ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli:

- (a) zgłaszający ubiegający się o patent europejski, który nie zakwestionował roszczenia, udowodni, że nie został powiadomiony prawidłowo i wystarczająco wcześnie o dokumencie wszczynającym postępowanie, aby wystąpić w swojej obronie; albo
- (b) zgłaszający udowodni, że decyzja jest niezgodna z inną decyzją podjętą w umawiającym się państwie w postępowaniu między tymi samymi stronami, które zostało wszczęte przed postępowaniem, w którym wydano decyzję podlegającą uznaniu.

Artykuł 11

(1) W stosunkach między umawiającymi się państwami postanowienia niniejszego protokołu mają pierwszeństwo przed stojącymi z nimi w sprzeczności postanowieniami innych porozumień w sprawie jurysdykcji lub uznawania orzeczeń.

(2) Niniejszy protokół nie ma wpływu na wprowadzenie w życie jakiegokolwiek porozumienia między umawiającym się państwem a państwem, które nie jest związane niniejszym protokołem.

PROTOKÓŁ W SPRAWIE PRZYWILEJÓW I IMMUNITETÓW EUROPEJSKIEJ ORGANIZACJI PATENTOWEJ

(PROTOKÓŁ W SPRAWIE PRZYWILEJÓW I IMMUNITETÓW)

z dnia 5 października 1973 r.

Artykuł 1

(1) Pomieszczenia Organizacji są nienaruszalne.

(2) Władze państw, w których Organizacja posiada swoje pomieszczenia, nie wkraczają do tych pomieszczeń, chyba że za zgodą prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego. Przyjmuje się istnienie takiej zgody w przypadku pożaru lub innej klęski wymagającej szybkiej akcji zapobiegawczej.

(3) Doręczenie w pomieszczeniach Organizacji wezwania sądowego lub innych dokumentów procesowych związanych z powództwem przeciwko Organizacji nie stanowi pogwałcenia nienaruszalności.

Artykuł 2

Archiwa Organizacji i wszystkie dokumenty należące do niej lub będące w jej posiadaniu są nienaruszalne.

Artykuł 3

(1) W zakresie swojej działalności urzędowej Organizacja posiada immunitet jurysdykcyjny i egzekucyjny, z wyjątkiem następujących sytuacji:

- (a) w granicach, w jakich Organizacja wyraźnie zrzekła się takiego immunitetu w konkretnej sprawie;
- (b) w przypadku powództwa cywilnego osoby trzeciej za szkodę powstałą w wyniku wypadku spowodowanego przez pojazd należący do Organizacji lub prowadzony w imieniu Organizacji bądź w razie przestępstwa drogowego, w którym taki pojazd brał udział;
- (c) w zakresie wykonania orzeczenia arbitrażowego wydanego na podstawie art. 23.

(2) Własność oraz majątek Organizacji, gdziekolwiek się znajdują, wyłączone są spod jakiegokolwiek formy rekwizycji, konfiskaty, wywłaszczenia oraz sekwestracji.

(3) Własność i majątek Organizacji, gdziekolwiek się znajdują, wyłączone są również spod jakichkolwiek form przymusu administracyjnego lub tymczasowego przymusu sądowego, wyjąwszy te przypadki i o tyle, o ile może to być czasowo niezbędne w związku z prewencją i śledztwem dotyczącym wypadków, w których brały udział pojazdy należące do Organizacji lub prowadzone w imieniu Organizacji.

(4) Dla celów niniejszego protokołu działalność urzędowa Organizacji to taka, która jest ściśle niezbędna do wykonywania czynności administracyjnych i technicznych przedstawionych szczegółowo w konwencji.

Artykuł 4

(1) Organizacja w zakresie swojej działalności urzędowej oraz jej własność i dochody zwolnione są ze wszystkich podatków bezpośrednich.

(2) Jeżeli Organizacja dokona poważnych zakupów w celu prowadzenia działalności urzędowej, których cena obejmuje podatki lub cła, umawiające się państwa podejmą, ilekroć jest to możliwe, odpowiednie kroki w celu umorzenia albo zwrotu do Organizacji takich kwot podatkowych lub celnych.

(3) Nie udziela się zwolnienia z ceł i podatków, które są jedynie opłatami za usługi użyteczności publicznej.

Artykuł 5

Towary przywożone lub wywożone przez Organizację w celu prowadzenia działalności urzędowej zwolnione są z ceł i opłat od przywozu lub wywozu, innych niż opłaty i podatki za świadczone usługi, oraz zwolnione są ze wszystkich zakazów i ograniczeń dotyczących przywozu lub wywozu.

Artykuł 6

Nie udziela się zwolnienia na podstawie artykułów 4 i 5 w odniesieniu do towarów zakupionych lub przywiezionych na użytek prywatny pracowników Europejskiego Urzędu Patentowego.

Artykuł 7

(1) Towary należące do Organizacji, które zostały nabyte lub przywiezione na podstawie art. 4 lub art. 5, nie podlegają sprzedaży ani darowiźnie, chyba że na warunkach ustalonych przez umawiające się państwa, które udzieliły zwolnienia.

(2) Przekazywanie towarów oraz dostarczanie usług pomiędzy różnymi budynkami Organizacji zwolnione jest z jakiegokolwiek rodzaju opłat i ograniczeń; jeżeli jest to właściwe, umawiające się państwa podejmą wszelkie niezbędne kroki w celu umorzenia lub zwrotu kwot takich opłat albo zniesienia takich ograniczeń.

Artykuł 8

Przekazywanie publikacji oraz innych materiałów informacyjnych przez Organizację lub do Organizacji nie jest w żaden sposób ograniczone.

Artykuł 9

Umawiające się państwa udzielą Organizacji zezwoleń walutowych, które są niezbędne do wykonywania jej czynności urzędowych.

Artykuł 10

(1) Organizacja w odniesieniu do urzędowej korespondencji oraz w odniesieniu do przekazywania wszelkich dokumentów korzysta w każdym umawiającym się państwie z największego uprzywilejowania przyznanego przez to państwo jakiegokolwiek innej organizacji międzynarodowej.

(2) Urzędowa korespondencja Organizacji, niezależnie od jej rodzaju, nie podlega żadnej cenzurze.

Artykuł 11

Umawiające się państwa podejmą wszelkie stosowne kroki w celu ułatwienia wjazdu, pobytu i wyjazdu pracownikom Europejskiego Urzędu Patentowego.

Artykuł 12

(1) Przedstawiciele umawiających się państw, ich zastępcy oraz doradcy lub eksperci, jeśli tacy są, korzystają w czasie uczestniczenia w posiedzeniach Rady Administracyjnej i innych powołanych przez nią organów oraz w czasie podróży do i z miejsca posiedzenia z następujących przywilejów i immunitetów:

- (a) immunitetu chroniącego przed aresztowaniem lub zatrzymaniem, zajęciem bagażu osobistego, z wyjątkiem przypadku gdy zatrzymani zostali w trakcie popełniania przestępstwa, usiłowania popełnienia przestępstwa lub bezpośrednio po popełnieniu przestępstwa;
- (b) immunitetu jurysdykcyjnego, nawet po zakończeniu swoich misji, w odniesieniu do czynów, włącznie z wypowiedziami pisemnymi lub ustnymi, dokonanych w trakcie pełnienia swoich funkcji; jednakże niniejszy immunitet nie ma zastosowania w przypadku popełnienia przez jedną z osób, o których mowa powyżej, przestępstwa drogowego, ani w przypadku szkody spowodowanej przez pojazd należący do tej osoby lub przez nią prowadzony;
- (c) nienaruszalności wszystkich urzędowych pism i dokumentów;
- (d) prawa do używania kodów i otrzymywania dokumentów lub korespondencji przez specjalnego kuriera lub w zaplombowanym worku;
- (e) wyłączenia dla siebie i dla swoich współmałżonków, spod wszystkich środków ograniczających wjazd oraz od formalności rejestracyjnych dla cudzoziemców;
- (f) takich samych udogodnień w sprawach walutowych i kontroli wymiany, jakie zostały przyznane przedstawicielom obcych rządów na okres ich urzędowych misji.

(2) Przywileje i immunitety przyznane zostają osobom, o których mowa w ust. 1, nie dla ich osobistych korzyści, ale w celu zapewnienia pełnej niezależności w pełnieniu swoich funkcji mających związek z Organizacją. W konsekwencji umawiające się państwo zobowiązane jest do odstąpienia od immunitetu we wszystkich przypadkach, w których zdaniem tego państwa taki immunitet utrudniłby tok wymiaru sprawiedliwości oraz jeżeli można od niego odstąpić bez naruszenia celów, dla których został przyznany.

Artykuł 13

(1) Z zastrzeżeniem postanowień art. 6 prezes Europejskiego Urzędu Patentowego korzysta z przywilejów i immunitetów przyznanych przedstawicielom dyplomatycznym na podstawie Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych z dnia 18 kwietnia 1961 r.

(2) Jednakże immunitet jurysdykcyjny nie ma zastosowania w przypadku przestępstwa drogowego popełnionego przez prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego lub w przypadku szkody spowodowanej przez należący do niego lub prowadzony przez niego pojazd.

Artykuł 14

Pracownicy Europejskiego Urzędu Patentowego:

- (a) posiadają, nawet po zakończeniu swojej służby, immunitet jurysdykcyjny w odniesieniu do czynów, włącznie z wypowiedziami pisemnymi i ustnymi, dokonanych w trakcie pełnienia swoich funkcji; jednakże, niniejszy immunitet nie ma zastosowania w przypadkach popełnienia przez pracownika Europejskiego Urzędu Patentowego przestępstwa drogowego, ani w przypadku szkody spowodowanej przez należący do niego lub prowadzony przez niego pojazd;
- (b) zwolnieni są ze wszystkich obowiązków dotyczących służby wojskowej;
- (c) korzystają z nienaruszalności wszystkich pism urzędowych i dokumentów;

- (d) korzystają z takich samych udogodnień dotyczących wyłączenia spod działania środków ograniczających przyjazd i regulujących rejestrację cudzoziemców, które zwykle przyznawane są członkom personelu organizacji międzynarodowych;
- (e) korzystają w odniesieniu do przepisów dewizowych z takich samych przywilejów, jakie zwykle przyznawane są członkom personelu organizacji międzynarodowych;
- (f) korzystają z takich samych udogodnień w odniesieniu do repatriacji jak przedstawiciele dyplomatyczni w czasie kryzysów międzynarodowych; korzystają z nich również członkowie ich rodzin, z którymi prowadzą wspólne gospodarstwo;
- (g) posiadają prawo do sprowadzenia bez cła wyposażenia mieszkania i mienia osobistego w czasie obejmowania po raz pierwszy stanowiska w danym państwie oraz prawo do wywiezienia bez cła wyposażenia mieszkania i mienia osobistego po zakończeniu pełnienia swoich funkcji, z zastrzeżeniem warunków uznanych za konieczne przez rząd państwa, na którego terytorium korzysta się z tego prawa i z wyjątkiem rzeczy nabytych w tym państwie, które objęte są tam zakazem wywozu.

Artykuł 15

Eksperci pełniący funkcje na rzecz Organizacji lub spełniający misje dla Organizacji korzystają z następujących przywilejów i immunitetów w zakresie, w jakim jest to niezbędne do pełnienia ich funkcji, również w czasie podróży odbywanych w związku z pełnieniem funkcji oraz w trakcie spełniania misji:

- (a) immunitetu jurysdykcyjnego w odniesieniu do czynów, włącznie z wypowiedziami pisemnymi i ustnymi, dokonanych w trakcie pełnienia swoich funkcji, z wyjątkiem przypadku popełnienia przez eksperta przestępstwa drogowego albo przypadku szkody spowodowanej przez należący do niego lub prowadzony przez niego pojazd;
- (b) nienaruszalności wszystkich swoich pism urzędowych i dokumentów;
- (c) udogodnień dotyczących wymiany walut, niezbędnej do przekazania im wynagrodzenia.

Artykuł 16

(1) Osoby, o których mowa w art. 13 i 14, podlegają opodatkowaniu na rzecz Organizacji od wynagrodzeń i diet wypłacanych przez Organizację, z zastrzeżeniem warunków i zasad ustalonych przez Radę Administracyjną w okresie jednego roku od daty wejścia w życie konwencji. Od daty wprowadzenia tego podatku, wynagrodzenia i diety zwolnione są z krajowego podatku dochodowego. Jednakże, umawiające się państwa mogą brać pod uwagę wynagrodzenia i diety zwolnione w ten sposób od podatku przy wymierzaniu kwoty podatku, który ma być nałożony na dochody z innych źródeł.

(2) Ust. 1 nie ma zastosowania do emerytur i rent wypłacanych przez Organizację byłym pracownikom Europejskiego Urzędu Patentowego.

Artykuł 17

Rada Administracyjna podejmuje decyzję w sprawie grup pracowników, do których mają zastosowanie postanowienia art. 14, w całości lub w części, i art. 16, oraz w sprawie grup ekspertów, do których mają zastosowanie postanowienia art. 15. Nazwiska, tytuły i adresy pracowników i ekspertów zaliczanych do tych grup podawane są okresowo do wiadomości umawiającym się państwom.

Artykuł 18

Z zastrzeżeniem porozumień zawartych z umawiającymi się państwami zgodnie z postanowieniami art. 25, w przypadku gdy Organizacja ustanowi własny system ubezpieczeń społecznych, Organizacja i pracownicy Europejskiego Urzędu Patentowego zwolnieni będą ze wszystkich obowiązkowych składek na rzecz krajowych systemów ubezpieczeń społecznych.

Artykuł 19

(1) Przywileje i immunitety przewidziane w niniejszym protokole nie mają na celu przysporzenia korzyści osobistych pracownikom Europejskiego Urzędu Patentowego ani ekspertom pełniącym funkcje dla lub na rzecz Organizacji. Przewidziane zostały wyłącznie w celu zapewnienia, we wszystkich okolicznościach, swobodnego funkcjonowania Organizacji i pełnej niezależności osób, którym zostały przyznane.

(2) Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego zobowiązany jest do uchylenia immunitetu, jeżeli uzna, że taki immunitet utrudnia zwykły tok wymiaru sprawiedliwości oraz że istnieje możliwość rezygnacji z takiego immunitetu bez naruszenia interesów Organizacji. Rada Administracyjna może z tych samych powodów uchylić immunitet prezesa.

Artykuł 20

(1) Organizacja stale współpracuje z właściwymi władzami umawiających się państw w celu ułatwienia właściwego wymierzania sprawiedliwości, zapewnienia przestrzegania zarządzeń policji i zarządzeń dotyczących zdrowia publicznego, inspekcji pracy lub innych podobnych krajowych aktów prawnych oraz w celu zapobiegania naruszaniu przywilejów, immunitetów oraz udogodnień przewidzianych w niniejszym protokole.

(2) Procedura współpracy wspomniana w ust. 1 może być ustalona w uzupełniających porozumieniach, o których mowa w art. 25.

Artykuł 21

Każde umawiające się państwo zachowuje prawo do podjęcia wszelkich środków ostrożności niezbędnych ze względu na jego bezpieczeństwo.

Artykuł 22

Żadne umawiające się państwo nie jest zobowiązane do rozszerzenia przywilejów i immunitetów, o których mowa w art. 12, art. 13, art. 14 (b), (e) i (g) oraz w art. 15 (c), na:

- (a) swoich własnych obywateli;
- (b) jakąkolwiek osobę, która w chwili obejmowania swojego stanowiska w Organizacji posiada w tym państwie miejsce stałego pobytu i nie jest pracownikiem żadnej innej organizacji międzyrządowej, której personel zostaje przyjęty do Organizacji.

Artykuł 23

(1) Każde umawiające się państwo może poddać pod międzynarodowy trybunał arbitrażowy każdy spór dotyczący Organizacji lub pracownika Europejskiego Urzędu Patentowego albo eksperta pełniącego funkcje dla lub na rzecz Organizacji, o ile Organizacja lub pracownicy i eksperci domagali się przywileju lub immunitetu na podstawie protokołu w sytuacji, jeżeli taki immunitet nie został uchylony.

(2) Jeśli umawiające się państwo zamierza poddać spór pod arbitraż, powiadamia o tym przewodniczącego Rady Administracyjnej, który bezzwłocznie informuje o tym powiadomieniu każde umawiające się państwo.

(3) Procedura ustalona w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do sporów między Organizacją a pracownikami lub ekspertami, które dotyczą Regulaminu służbowego bądź warunków zatrudnienia albo między Organizacją a pracownikami, które dotyczą Regulaminu systemu emerytalnego.

(4) Od orzeczenia trybunału arbitrażowego, które jest ostateczne, nie przysługuje odwołanie; jest ono wiążące dla stron. W przypadku sporu dotyczącego treści lub zakresu orzeczenia, na trybunale spoczywa obowiązek dokonania jego interpretacji, na wniosek którejkolwiek ze stron.

Artykuł 24

(1) Trybunał arbitrażowy, o którym mowa w art. 23, składa się z trzech członków: jednego arbitra wyznaczonego przez państwo lub państwa będące stronami w arbitrażu, jednego arbitra wyznaczonego przez Radę Administracyjną oraz trzeciego arbitra wyznaczonego przez wyżej wymienionych dwóch arbitrów, który zostaje przewodniczącym trybunału.

(2) Arbitrzy wyznaczeni zostają z listy zawierającej nie więcej niż sześciu arbitrów ustanowionych przez każde umawiające się państwo oraz sześciu arbitrów ustanowionych przez Radę Administracyjną. Lista zostanie ustalona jak najwcześniej po wejściu w życie protokołu i będzie rewidowana za każdym razem, kiedy okaże się to konieczne.

(3) Jeśli w ciągu trzech miesięcy od daty powiadomienia, o którym mowa w art. 23 ust. 1, którakolwiek ze stron nie dokona wyznaczenia, o którym mowa w ust. 1 powyżej, wówczas wyboru arbitra, na wniosek drugiej strony, dokonuje prezes Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości z osób znajdujących się na wyżej wymienionej liście. Ma to również zastosowanie wówczas, jeśli w ciągu jednego miesiąca od daty wyznaczenia drugiego arbitra obaj arbitrzy nie mogą uzgodnić wyznaczenia trzeciego arbitra i którakolwiek strona złoży stosowny wniosek. Jednakże jeśli, w obu tych przypadkach, istnieją przeszkody, aby prezes Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości dokonał wyboru lub jeśli jest on obywatelem jednego z państw będących stroną sporu, wówczas powyżej wspomnianych wyznaczeń dokonuje wiceprezes Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, pod warunkiem że nie jest on obywatelem jednego z państw będących stronami sporu; jeśli tak jest, wówczas takich wyznaczeń dokonuje wybrany przez prezesa lub wiceprezesa członek Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, który nie jest obywatelem żadnego z państw będących stronami sporu. Obywatel państwa starającego się o arbitraż nie może być wybrany na stanowisko arbitra, którego wyznaczenie spoczywa na Radzie Administracyjnej ani też na arbitra nie może być wybrana osoba znajdująca się na liście i wyznaczona przez Radę Administracyjną, której wyznaczenie spoczywa na państwie, które występuje z roszczeniem. Żadna z tych osób należąca do którejkolwiek z tych kategorii nie może zostać wybrana na przewodniczącego trybunału.

(4) Trybunał arbitrażowy sporządza swoje własne zasady proceduralne.

Artykuł 25

Na podstawie decyzji Rady Administracyjnej Organizacja może zawrzeć z jednym lub większą liczbą umawiających się państw porozumienia uzupełniające w celu wprowadzenia w życie postanowień niniejszego protokołu w odniesieniu do tego państwa lub tych państw oraz

może zawrzeć inne porozumienia w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania Organizacji i zabezpieczenia jej interesów.

**PROTOKÓŁ W SPRAWIE CENTRALIZACJI EUROPEJSKIEGO SYSTEMU
PATENTOWEGO I JEJ WPROWADZENIA
(PROTOKÓŁ W SPRAWIE CENTRALIZACJI)**

z dnia 5 października 1973 r.

Sekcja 1

- (1) (a) Po wejściu w życie konwencji, jej państwa strony, które są również członkami Międzynarodowego Instytutu Patentowego utworzonego Porozumieniem haskim z dnia 6 czerwca 1947 r., podejmą wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia przekazania do Europejskiego Urzędu Patentowego wszystkich aktywów i zobowiązań oraz całego personelu Międzynarodowego Instytutu Patentowego, nie później niż w dacie, o której mowa w art. 162 ust. 1. Takie przekazanie następuje na podstawie porozumienia pomiędzy Międzynarodowym Instytutem Patentowym a Europejską Organizacją Patentową. Powyższe państwa oraz pozostałe państwa strony konwencji podejmą wszelkie kroki, aby zapewnić wprowadzenie w życie niniejszego porozumienia nie później niż w dacie, o której mowa w art. 162 ust. 1 konwencji. Po wprowadzeniu w życie porozumienia, te państwa, które są członkami Międzynarodowego Instytutu Patentowego, jak również stronami konwencji, zobowiązują się ponadto do wystąpienia z Porozumienia haskiego.
- (b) Państwa strony konwencji podejmą wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, że wszystkie aktywa i zobowiązania Międzynarodowego Instytutu Patentowego zostaną przeniesione oraz cały jego personel przyjęty do Europejskiego Urzędu Patentowego, zgodnie z porozumieniem, o którym mowa w (a). Po wprowadzeniu w życie porozumienia zadania ciężące na Międzynarodowym Instytucie Patentowym w dacie, w której konwencja otwarta jest do podpisu, a w szczególności zadania wykonywane w odniesieniu do jego państw członkowskich, niezależnie od tego, czy stały się one stroną konwencji, oraz takie zadania, jakie w chwili wejścia w życie konwencji zostały podjęte przez Instytut w odniesieniu do państw, które w tej dacie są zarówno członkami Międzynarodowego Instytutu Patentowego, jak i stronami konwencji, zostają przejęte przez filię umiejscowioną w Hadze. Ponadto, Rada Administracyjna Europejskiej Organizacji Patentowej może przydzielić filii dodatkowe obowiązki z zakresu prowadzenia poszukiwań.
- (c) Powyższe zobowiązania mają odpowiednio zastosowanie także do oddziału założonego na podstawie Porozumienia haskiego na warunkach ustalonych w umowie między Międzynarodowym Instytutem Patentowym a rządem danego umawiającego się państwa. Tą drogą rząd ten zobowiązuje się do zawarcia, w miejsce już istniejącej umowy zawartej z Międzynarodowym Instytutem Patentowym, nowej umowy z Europejską Organizacją Patentową, w celu dostosowania postanowień umowy dotyczących organizacji, działania i finansowania oddziału do przepisów niniejszego protokołu.
- (2) Z zastrzeżeniem przepisów sekcji III państwa strony konwencji zrzekają się w imieniu swoich centralnych urzędów własności przemysłowej na rzecz Europejskiego Urzędu Patentowego prowadzenia jakiegokolwiek działalności jako Międzynarodowe Organy Poszukiwań na podstawie Układu o współpracy patentowej, od daty, o której mowa w art. 162 ust. 1 konwencji.
- (3) (a) Oddział Europejskiego Urzędu Patentowego do prowadzenia poszukiwań w odniesieniu do europejskich zgłoszeń patentowych zostaje założony w Berlinie (Zachodnim), od daty, o której mowa w art. 162 ust. 1 konwencji. Działa on pod kierownictwem filii w Hadze.

- (b) Rada Administracyjna ustala obowiązki, jakie mają być przydzielone oddziałowi w Berlinie w świetle ogólnych okoliczności i wymogów Europejskiego Urzędu Patentowego dotyczących poszukiwań.
- (c) Przynajmniej w początkowym okresie po stopniowym poszerzeniu pola działania Europejskiego Urzędu Patentowego, ilość pracy przydzielona temu oddziałowi będzie wystarczająca do umożliwienia pełnego zatrudnienia personelu prowadzącego badania w berlińskiej delegaturze Niemieckiego Urzędu Patentowego, według stanu w dacie, w której konwencja otwarta jest do podpisania.
- (d) Republika Federalna Niemiec pokrywa wszystkie dodatkowe koszty, które poniosła Europejska Organizacja Patentowa przy zakładaniu oraz utrzymywaniu oddziału w Berlinie.

Sekcja II

Z zastrzeżeniem postanowień sekcji III i IV państwa strony konwencji zrzekają się w imieniu swoich centralnych urzędów własności przemysłowej na rzecz Europejskiego Urzędu Patentowego prowadzenia jakiegokolwiek działalności jako Międzynarodowe Organy Badań Wstępnych na podstawie Układu o współpracy patentowej. To zobowiązanie ma zastosowanie jedynie w takim zakresie, w jakim Europejski Urząd Patentowy ma możliwość badania zgłoszeń patentowych zgodnie z art. 162 ust. 2 konwencji, i będzie miało zastosowanie dopiero po upływie dwóch lat od daty, w której Europejski Urząd Patentowy rozpocznie prowadzenie badań w danych dziedzinach techniki, na podstawie pięcioletniego planu, który stopniowo poszerza działalność badawczą Europejskiego Urzędu Patentowego na wszystkie dziedziny techniki i który może być zmieniony jedynie decyzją Rady Administracyjnej. Procedury wprowadzenia w życie tego zobowiązania ustala się decyzją Rady Administracyjnej.

Sekcja III

- (1) Centralny urząd własności przemysłowej jakiegokolwiek państwa strony konwencji, którego językiem urzędowym nie jest jeden z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego, upoważniony jest do działania jako Międzynarodowy Organ Poszukiwań oraz jako Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych, na podstawie Układu o współpracy patentowej. Takie upoważnienie uwarunkowane jest zobowiązaniem danego państwa do ograniczenia swojej działalności w tym zakresie do zgłoszeń międzynarodowych dokonywanych przez obywateli lub osoby mające miejsce zamieszkania w tym państwie oraz przez obywateli lub osoby mające miejsce zamieszkania w państwach stronach konwencji, które sąsiadują z tym państwem. Rada Administracyjna może podjąć decyzję o upoważnieniu centralnego urzędu własności przemysłowej któregośkolwiek państwa strony konwencji do rozszerzenia tej działalności na zgłoszenia międzynarodowe, które mogą być dokonane przez obywateli lub osoby mające miejsce zamieszkania w którymkolwiek państwie niebędącym stroną konwencji, którego językiem urzędowym jest ten sam język co danego umawiającego się państwa i które sporządzone są w tym języku.
- (2) W celu ujednoczenia, w ramach europejskiego systemu udzielania patentów, działalności w zakresie poszukiwań na podstawie Układu o współpracy patentowej nawiązana zostaje współpraca między Europejskim Urzędem Patentowym i każdym centralnym urzędem własności przemysłowej upoważnionym na podstawie niniejszej sekcji. Współpraca oparta jest na szczególnym porozumieniu, które może obejmować np. procedury oraz metody prowadzenia poszukiwań, kwalifikacje wymagane przy zatrudnianiu i szkoleniu ekspertów prowadzących poszukiwanie, wytyczne do wymiany wyników poszukiwań i innych usług

między urzędami, jak również i inne środki potrzebne do ustanowienia wymaganej kontroli oraz nadzoru.

Sekcja IV

- (1) (a) W celu ułatwienia przystosowania krajowych urzędów patentowych państw stron konwencji do europejskiego systemu patentowego Rada Administracyjna może, jeśli uzna to za pożądane i z zastrzeżeniem warunków ustalonych poniżej, powierzyć centralnym urzędowi własności przemysłowej tych państw, w których możliwe jest prowadzenie postępowania w jednym z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego, zadania dotyczące prowadzenia badań europejskich zgłoszeń patentowych sporządzonych w tym języku, które stosownie do art. 18 ust. 2 konwencji powierza się z reguły członkowi Wydziału Badań. Takie zadania wykonywane są w ramach ustanowionego w konwencji postępowania o udzielenie patentu; decyzje dotyczące tych zgłoszeń podejmuje Wydział Badań w składzie ustalonym zgodnie z art. 18 ust. 2.
- (b) Zadania powierzone na podstawie (a) nie będą dotyczyły większej liczby niż 40 % ogólnej liczby dokonanych europejskich zgłoszeń patentowych; zadania powierzone jednemu państwu nie będą dotyczyły większej liczby niż jednej trzeciej ogólnej liczby dokonanych europejskich zgłoszeń patentowych. Zadania te powierza się na okres 15 lat od chwili rozpoczęcia działalności przez Europejski Urząd Patentowy i będą one stopniowo zmniejszane (zasadniczo o 20 % rocznie) do zera w ciągu ostatnich 5 lat tego okresu.
- (c) Rada Administracyjna decyduje, biorąc pod uwagę przepisy (b), o rodzaju, pochodzeniu i ilości europejskich zgłoszeń patentowych, w odniesieniu do których prowadzenie badań można powierzyć centralnemu urzędowi własności przemysłowej każdego ze wspomnianych powyżej umawiających się państw.
- (d) Powyższe procedury wykonawcze przedstawione zostaną w szczególnym porozumieniu pomiędzy centralnym urzędem własności przemysłowej danego umawiającego się państwa a Europejską Organizacją Patentową.
- (e) Urząd, z którym zostało zawarte takie szczególne porozumienie, może do chwili upływu okresu 15 lat działać jako Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych na podstawie Układu o współpracy patentowej.
- (2) (a) Jeśli Rada Administracyjna uzna, że jest to zgodne z właściwym funkcjonowaniem Europejskiego Urzędu Patentowego oraz w celu złagodzenia trudności, które mogą powstać dla pewnych umawiających się państw w związku z zastosowaniem postanowień sekcji I ust. 1, może powierzyć prowadzenie poszukiwań w zakresie europejskich zgłoszeń patentowych centralnym urzędowi własności przemysłowej tych państw, których język urzędowy jest jednym z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego, pod warunkiem że urzędy te posiadają niezbędne kwalifikacje do wyznaczenia ich jako Międzynarodowy Organ Poszukiwań zgodnie z warunkami ustalonymi w Układzie o współpracy patentowej.
- (b) Dane centralne urzędy własności przemysłowej, wykonując tego rodzaju pracę, podjętą w ramach kompetencji Europejskiego Urzędu Patentowego, przestrzegają wytycznych mających zastosowanie przy sporządzaniu sprawozdania z poszukiwania europejskiego.
- (c) Do niniejszej sekcji mają zastosowanie postanowienia ust. 1 (b), drugie zdanie, oraz (d) niniejszej sekcji.

Sekcja V

- (1) Oddział, o którym mowa w sekcji I ust. 1 (c), upoważniony jest do prowadzenia, w ramach posiadanej dokumentacji w języku urzędowym państwa, w którym znajduje się oddział, poszukiwań w odniesieniu do europejskich zgłoszeń patentowych dokonanych przez

obywateli i osoby posiadające miejsce zamieszkania w tym państwie. Upoważnienie takie warunkowane jest tym, że procedura udzielania patentów europejskich nie ulegnie opóźnieniu oraz że Europejska Organizacja Patentowa nie poniesie dodatkowych kosztów.

- (2) Oddział, o którym mowa w ust. 1, upoważniony jest do prowadzenia, w ramach dokumentacji, o której mowa w ust. 1, poszukiwania w odniesieniu do zgłoszenia patentowego, według uznania zgłaszającego ubiegającego się o patent europejski i na jego koszt. Upoważnienie to będzie obowiązywało do czasu poszerzenia, zgodnie z postanowieniami sekcji VI, zakresu poszukiwania przewidzianego w art. 92 konwencji, w celu objęcia nim wskazanej tam dokumentacji i pod warunkiem, że procedura udzielania patentów europejskich nie ulegnie opóźnieniu.
- (3) Rada Administracyjna może również rozszerzyć upoważnienia przewidziane w ust. 1 i 2, na warunkach przewidzianych w tych punktach, na centralny urząd własności przemysłowej umawiającego się państwa, którego język urzędowy nie jest jednym z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego.

Sekcja VI

Z zasady poszukiwanie przewidziane w art. 92 konwencji zostaje rozszerzone w odniesieniu do wszystkich europejskich zgłoszeń patentowych na opublikowane patenty, opublikowane zgłoszenia patentowe oraz inne odpowiednie dokumenty umawiających się państw nieznajdujące się, w dacie, o której mowa w art. 162 ust. 1 konwencji, w dokumentacji Europejskiego Urzędu Patentowego. Zakres, warunki oraz ramy czasowe dotyczące objęcia poszukiwaniem tych dokumentów ustala Rada Administracyjna na podstawie analizy dotyczącej w szczególności aspektów technicznych i finansowych.

Sekcja VII

Postanowienia niniejszego protokołu mają pierwszeństwo przed stojącymi z nimi w sprzeczności postanowieniami konwencji.

Sekcja VIII

Decyzje Rady Administracyjnej przewidziane w niniejszym protokole wymagają większości trzech czwartych głosów (art. 35 ust. 2 konwencji). Stosuje się postanowienia dotyczące ważenia głosów (art. 36 konwencji).

PROTOKÓŁ W SPRAWIE INTERPRETACJI ARTYKUŁU 69 KONWENCJI O UDZIELANIU PATENTÓW EUROPEJSKICH

Art. 69 nie powinien być interpretowany w taki sposób, że przez zakres ochrony przyznanej patentem europejskim rozumie się zakres określony ściśle literalnym znaczeniem sformułowań użytych w zastrzeżeniach, przy czym opis i rysunki mają służyć jedynie w celu wyjaśnienia niejasności stwierdzonych w zastrzeżeniach. Nie powinien też być rozumiany w taki sposób, że zastrzeżenia służą jedynie jako wskazówka i że faktyczna przyznana ochrona może obejmować to, co w ocenie znawcy z danej dziedziny według opisu i rysunków było zamierzeniem właściciela patentu. Przeciwnie, art. 69 należy interpretować w taki sposób, że określa on stanowisko pomiędzy tymi dwoma skrajnościami, które łączy w sobie słuszną ochronę dla właściciela patentu z uzasadnionym stopniem pewności prawnej dla osób trzecich.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją oraz Aktem rewidującym, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- zostały one uznane za słuszne zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nich zawartych,
- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do Konwencji oraz Aktu rewidującego,
- postanowienia Konwencji oraz Aktu rewidującego są przyjęte, potwierdzone i będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 29 grudnia 2003 r.

- *) Tekst Aktu rewidującego konwencję nie jest publikowany, ponieważ Akt dotychczas nie wszedł w życie. Akt zostanie opublikowany, a informacja o jego wejściu w życie zostanie zamieszczona w odrębnym oświadczeniu rządowym.